

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

திங்கட்கிழமை, 1977 ஜூலை 11.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9.00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் (திரு. முனு ஆதி) அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பட்டியலில் வினாக்கள் இல்லாத காரணத்தினால் அடுத்த அலுவலுக்குப் போகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேரவை விதி எண் 82 இன் கீழ் பேரவைக்கு ஓர் அறிக்கை அளிப்பார்கள்.

1. அமைச்சர் அறிக்கை

காவிரி நீர் பிரச்சினை குறித்து கர்நாடக மாநில முதலமைச்சருடன் நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகள் குறித்த முதலமைச்சரின் அறிக்கை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: நானும், பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் திரு. ச. இராமச்சந்திரனும் நேற்று பெங்களூர் சென்று, கர்நாடக முதலமைச்சருடன் காவிரி நீர் வழங்குவது பற்றி பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தினோம். இப் பேச்சு வார்த்தைகள் சுமுகமாகவும், வெற்றிகரமாகவும் நடந்துள்ளன என்பதை பேரவை உறுப்பினர்களுக்கு மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறுவைப்பயிர் சாகுப்படிக்காக, கூடுமானவரை எவ்வளவுக்கு சாத்தியமோ, அவ்வளவுக்கு தண்ணீர் கொடுத்துதவுவதாக கர்நாடக முதலமைச்சர் கூறியுள்ளார். இதனையொட்டி, ஜூலை மாதம் 15-ஆம் தேதி முதல் மேட்டூர் அணையிலிருந்து சம்பந்தப்பட்ட எல்லா நஞ்சை நிலங்களுக்கும் தண்ணீர் திறந்து விடப்

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறி இடப் பட்டிருந்தால், அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்].

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1977 ஜூன் 11]

படும். நெருக்கடியான இந்நேரத்தில், கர்நாடக அரசினர் தாராள மனப்பான்மையுடன் முன்வந்து ஒத்துழைப்பு தல்கி பதற்கு தமிழக அரசின் சார்பிலும், உங்கள் சார்பிலும் தன்நி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பருவ நிலையை அனுசரித்து மேலும் தண்ணீர் விடுவது சம்பந்தமாக, கர்நாடக முதலமைச்சரை இம்மாத இறுதியில் மீண்டும் சந்தித்துப் பேச இருக்கின்றேன்.

கைமாறாக, தமிழக அரசு, கர்நாடக அரசின் வேண்டுகோளை ஏற்று, அம்மாநிலத்திற்கு மின்சார உதவியளிக்க ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. இது சம்பந்தமாக, விரைவில் கர்நாடக மின் துறை அமைச்சர் சென்னை வந்து பொதுப்பணித்துறை அமைச்சருடன் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்த இருக்கிறார்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை விதி எண் 82-இன் கீழ் அளிக்கப்பட்ட அறிக்கையின் மீது விவாதம் எதுவும் கிடை யாது. சிறு விளக்கம் வேண்டுமானால் கேளுங்கள்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : ஒரு சிறு விளக்கம் தான் பெற விரும்புகிறேன். நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள், கர்நாடக மாநில முதலமைச்சர் அவர்களோடு பேசி காவிரியில் தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்கு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிக்குப் பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் எவ்வளவு தண்ணீர், எப்படித் கிடைக்கும் என்ற விவரம் அறிக்கையில் இருந்து தெரியவில்லை. சாதாரணமாக ஒரு நாள் ஒன்றுக்கு காவிரி டெல்டா பிரதேசத்திற்கு முழு அளவுக்கு விடுவோமானால் இரண்டேழுக்கால் டி.எம்.சி. தேவைப்படுகிறது. ஆனால் பத்திரி கையில் "தினமணியில்" ஒரு கோடி கன அடி தண்ணீர் அதாவது ஒரு டி.எம்.சி. விடப்படும் என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது. அந்தச் செய்தி தவறாகவும் இருக்கக்கூடும் என்று கருதுகிறேன். நமக்குப் போதிய அளவு தண்ணீர் கிடைக்குமா, எந்த அளவுக்கு பேச்சுவார்த்தையில் ஓர் உடன்படிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1977 ஜூலை 11]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : போதிய அளவிற்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்பதை பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலம் உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம் முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கர்நாடக மாநிலத்தில், அந்த மாநிலத்தினுடைய முதலமைச்சரைச் சந்தித்து, தஞ்சை டெல்டா பகுதிக்குச் தேவையான தண்ணீருக்காக முறையிட்டு, ஓரளவு பெற்று வந்தமைக்கு மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில், நாம் எப்போதுமே கர்நாடக மாநிலத்தின் தயவு தாட்சண்யத்திற்குக் காத்திராமல் காவிரி டெல்டா பகுதிக்கு 1924 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்த அடிப்படையில் ஆயக்கட்டு களுக்குத் தண்ணீர் பெறுவதற்கான உரிமைகள் பாதிக்கப்படாத அடிப்படையில் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி வந்துள்ளோம். அந்த அடிப்படையில் பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்து இருக்கு மென்று நான் நம்புகிறேன்.

கபினி நீர்த் தேக்கத்தில் தேக்கப்பட்டு வைத்திருக்கின்ற தண்ணீர் திறந்துவிடப்பட வேண்டுமென்பது நீண்டகாலமாக சுமிகு அரசின் கோரிக்கையாக இருந்து வருகிறது. அரசுப் பொறுப்பில் எந்தக் கட்சி இருந்தாலும், 1924 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்த அடிப்படையில் காரியங்கள் நடைபெறவேண்டு மென்பதை, எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும், கட்சி மாச்சார்யங் களுக்கு இடமில்லாமல் கலந்து பேசி முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக் கிறது. அந்த அடிப்படை முடிவுக்குச் சேதாரம் இல்லாமல் இந்த ஒப்பந்தம் பேசப்பட்டுள்ளதா, ஒப்பந்தம் ஏதாவது கையெழுத்தாகியிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதை விவாதத்திற்குரிய பிரச்சினையாக்கிக் கொள்ள முடியாவிட்டாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், எதிர்க் கட்சித் தலைவர், விரும்பி, ஆர்வத்துடன் எதிர்பார்ப்பதற்கு சில வற்றை மட்டும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கையெழுத்துப்போட்டு ஒப்பந்தத்தை நாங்கள் நிறைவேற்றிக் கொள்ளாமல், எப்படி எப்படி நடந்துகொள்வது என்பதை எழுந்து மூலமாக நாங்கள் முடிவு செய்திருக்கிறோம். அதே

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஜூலை 11]

நேரத்தில் கபினி ஆற்றில் இருந்து முதலிலும், பிறகு கே. ஆர். சாகரில் இருந்தும் தண்ணீர் கொடுக்க இசைந்துள்ளார்கள். நமக்குத் தண்ணீர் எவ்வளவு தேவையோ அந்த அளவுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்ற உறுதியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டிருக்கிற
... (குறுக்கீடு) புரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: புரியவில்லை என்று சொல்லுங்கள். கையெழுத்திட்டோம் என்று சொல்ல வேண்டாம். இந்தப் பேச்சு வார்த்தைகள் சுமுகமாக, ஒருவர் நலனில் ஒருவர் அக்கறை கொண்டு, ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்டு, அவரவர்களுக்குத் தேவையானவைகளை எந்த வகையில் நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம் என்ற பொறுப்புணர்ச்சியோடு, பொறுப்பேற்றுச் செய்திருக்கிற முடிவு ஆகும்.

1974-ம் ஆண்டுக்கு முன்பே இங்கே பழைய ஒப்பந்தத்தை புதுப்பித்துக் கொள்ளப் பேசி உடன்பாடு காண நாம் நடவடிக்கை எடுக்க முற்பட்டிருந்தால் இந்த நிலை வேறுக இருக்கும்.

1974 ஆம் ஆண்டுக்குள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளாமல் விட்டுவிட்டு, பேசாமல் இருந்துவிட்டது என்ன காரணம் என்று இப்போது எனக்குத் தெரியாது. நான் கோப்புகளை எல்லாம் பார்க்கவில்லை. ஒன்றைமட்டும் சொல்லிக் கொள்வேன்.

கர்நாடக மாநிலத்தின் முதல் அமைச்சரும், பதவிப் பொறுப்பில் உள்ளவர்களும் தமிழகத்திற்கு உதவ வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவார்கள் என்பதையும், நமக்குத் தேவையான தண்ணீரைக் கபினியில் இருந்தும், அதற்குப் பிறகு கே. ஆர். சாகரிலிருந்தும் விடுவிப்பார்கள் என்றும், தண்ணீர் நமக்குத் தேவையான அளவு கிடைக்கும் என்பதையும் திரு. மாரிமுத்து அவர்களுக்கும், மற்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் கூறி, தயவுசெய்து இந்தப் பிரச்சினையை இதோடு முடித்துக்கொள்வது நல்லது என்று தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. கருணாநிதி: முன்பு இருந்த அரசை முதலமைச்சர் குறை கூறுவதால் ஒரு விளக்கத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். 1968 ஆம் ஆண்டே, 1974 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தைப் புதுப்பித்துக்

1977 ஜூலை 11]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

கொள்வதுபற்றி, அண்ணா முதலமைச்சராக இருந்தபோதே பேச்சு வார்த்தைகள் தொடங்கிவிட்டன. 1974 ஆம் ஆண்டுவுரை பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்திருக்கின்றன. 1968 ஆம் ஆண்டு கர்நாடக மாநில முதலமைச்சராக இருந்த திரு. வீரேந்திர பட்டில் அவர்கள் ஹேமாவதி அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை தமிழக அரசின் ஒப்புதல் இல்லாமல், மத்திய அரசு தடுத்தும் கூடக் கேளாமல் கட்டுவதற்குத் தொடங்கினார்கள். அடுத்து வந்த முதல்வர் திரு. தேவராஜ் அர்சும், அதே பணியை, தமிழக அரசு எடுத்துச் சொல்லியும் மத்திய அரசு எடுத்துச் சொல்லியும் கேளாமல் நிறைவேற்றினார்கள். இது பற்றி 1968 ஆம் ஆண்டிலேயே இருந்து, ஒருமுறை அல்ல, இரு முறைகள் பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்திருக்கின்றன. பேச்சு வார்த்தைகள் சுமுகமாக நடந்து, விட்டுக்கொடுக்காத காரணத்தினால் 1924 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தையொட்டி தஞ்சை, திருச்சி போன்ற மாவட்டங்களின் பழைய ஆயக்கட்டுகளுக்கு எவ்வித பாதிப்பும் இல்லாத வகையில் ஒரு ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வது என்ற முடிவை தமிழக அரசு மேற்கொண்டது. எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும், அந்த முடிவில் இருந்து மாறக் கூடாது என்பது அத்தனை கட்சித் தலைவர்களுடய எண்ணமாக இருக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாறக் கூடாது என்பது நல்ல நோக்கமாக இருந்தாலும், மாறுவதன் மூலம் நல்ல நிலை கிடைக்கிறது என்றால், சந்தர்ப்பத்திற்கும், வாய்ப்புக்கும் ஏற்ப, தமிழகத்திற்கு எது நன்மையைப் பயக்குமோ அதைத் தமிழக அரசு நிச்சயமாகச் செய்யும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 9.10)

2. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

சென்னை புதுக் கல்லூரி மூடப்பட்டது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, சென்னையிலுள்ள புதுக் கல்லூரி குறித்து கீழ்க்கண்ட ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

திரு. ஓ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், “சென்னை, புதுக் கல்லூரியில் சேர விரும்பும் மாணவர்களிடம் நன்கொடை வசூலிப்பதை எதிர்த்து அக்கல்லூரியில் மாணவர்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்] [1977 ஜூலை 11]

கொந்தளிப்பு காரணமாக அக்கல்லூரி முடப்பட்டுள்ளதைப்பற்றிய விஷயம் குறித்து விவாதிக்க” என்றும்,

திரு. துரை முருகன் அவர்கள், “சென்னையிலுள்ள புதுக் கல்லூரி காலவரையறையின்றி முடப்பட்டுள்ளது குறித்து அவசரமும் பொது முக்கியத்துவமும் வாய்ந்த நிகழ்வு குறித்து விவாதிக்க” என்றும்,

திரு. அப்துல் லத்தீப் அவர்கள், “the closure of New College, Madras-14, on account of acts of violence and agitation by the students of the College and the grave consequences arising therefrom”

என்றும் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று விளக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். விளக்கம் மிகச் சுருக்கமாக இருக்கவேண்டும்.

* திரு. ஓ. சுப்பிரமணியம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, புதுக் கல்லூரியில் நடைபெறுகிற போராட்டம், புதுக் கல்லூரியில் மற்ற எந்தக் கல்லூரியையும் விட மிக அதிகமான அளவில் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது என்பது குறித்து. உதாரணமாக, விவேகானந்தா கல்லூரியில் ஒரு டேர்ம்க்கு (term) ரூ. 150 என்றும், லயோலாக் கல்லூரியில் ஒரு டேர்ம்க்கு (term) ரூ. 200 என்றும் வாங்கும் நேரத்தில் புதுக் கல்லூரியில் ரூ. 250 வசூல் செய்கிறார்கள். இது மிகவும் அதிகம். கூடுமான வரையில் தனியார் கல்லூரிகள் அத்தனையிலும் ஒரே மாதிரியான ஒரு வசூல் முறையை ஏற்படுத்தினால் மாணவர்களுக்கு அது உபயோகமாக இருக்கும்.

மேலும், 1975-ம் ஆண்டு அவர்கள் வெள்ளி விழா கொண்டாடுகிறோம் என்று சொல்லி அந்த ஆண்டு மாணவன் ஒருவனுக்கு ரூ. 50 வீதம் வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ஆண்டு வெள்ளி விழா நடத்தப்படவில்லை. மறுபடியும் 1976-ம் ஆண்டு மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரிடத்தில் இருந்தும் ரூ. 50 வீதமும், 1977-ம் ஆண்டும் மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரிடத்தில் இருந்தும் ரூ. 50 வீதம் வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். ஆக மூன்று ஆண்டுகள் வசூல் செய்து விட்டு அந்த நிகழ்ச்சியை நடத்தாமல் மேலும் மேலும் ஆண்டு தோறும் வசூல் செய்வது எந்த விதத்திலும் நியாயமாகாது. ஆகவே அவர்கள் இந்த விழாவினை நடத்தாத நிலையில் மேலும் வசூல் செய்வதைத் தடுத்து வசூல் செய்த பணத்தை அவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் நியாயம்.

1977 ஜூலை 11] [திரு. ஓ. சுப்பிரமணியம்]

அடுத்து, மாணவர்கள் யூனியனுக்கு மற்றக் கல்லூரிகளைப் போல் அல்லாது மிகக் குறுகிய அளவில் அவர்களுக்கு தேர்வு முறையை வைத்திருக்கிறார்கள். எந்தக் கல்லூரியிலும் மாணவர்கள் யாராயிருந்தாலும் காலேஜ் யூனியனுக்குப் போட்டி போடக் கூடிய நிலை இருக்க, இந்த ஒரு கல்லூரியில் மட்டும் பைனல் இயர் மாணவன்தான் இரண்டாம் ஆண்டு வகுப்பில் எல்லா சப்ஜக்ட்களிலும் பாஸ் செய்திருந்தால்தான் போட்டிக்கு நிற்கலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆக, அவர்களது உரிமை கட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் அது மாணவர்களின் உணர்ச்சியை பெரிதும் பாதிக்கிறது.

மேலும் மாணவர்களிடம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு லாபரட்டரி பீஸ் என்று ரூ. 50 வசூல் செய்கிறார்கள். ஆனால் வருடக் கடைசியில் ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் ஏதாவது குறை சொல்லி கட்டிய பணத்தை அவ்வளவையும் காலேஜுக்கு சேர்த்து விடுகிறார்கள்.

இந்தமாதிரி நிலையில், மாணவர்களிடமும் பெற்றோர்களிடமும் நியாயமற்ற முறையில் நன்கொடைகள் வசூலிக்கக்கூடாது என்ற ஒரு பொது விதியிருந்தும் தவறுதலாக ஒரு கல்லூரியில் அப்படி வசூல் செய்வது மாணவர்கள் மத்தியில் ஒரு உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தி நாட்டு மக்களுக்குப் பாதகமான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த நேரத்தில் இது குறித்து விரிவாக விவாதிப்பதற்கு இந்த அவையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய நிலையில் இருக்கிற மிகப் பேரிய கல்லூரிகளில் ஒன்று புதுக் கல்லூரி. ஏறத்தாழ இரண்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் படிக்கிற ஒரு கல்லூரியாகும் புதுக் கல்லூரி. அந்தக் கல்லூரியை இப்போதுதான் திறந்திருக்கிறார்கள். அப்படித் திறந்தவுடன், அட்மிஷன் முடிந்தவுடன் காலவரம்பின்றி அது மூடப்பட்டிருக்கிறது என்ற செய்தி மிகவும் வருத்தத்திற்குரிய ஒன்றாகும். காரணம், கல்லூரிகளில் இப்படி ஒரு ஸ்ட்ரைக் நடப்பதும், கல்லூரி இழுத்து மூடப்படுவதும் இந்த நாட்டிலுள்ள நல்லவர்களால் விரும்பத்தக்கதல்ல என்பது மட்டுமல்லாமல் மாணவர்கள் மத்தியில் இப்படிப்பட்ட ஒரு வேலைநிறுத்தம்

[திரு. துரை முருகன்]

[1977 ஜூலை 11]

நடப்பது என்றால் அது சர வெடிக்கு தீ வைப்பது போலாகும். ஒரு கல்லூரியில் இப்படி ஒரு நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டால் நாலேந்து நாட்கள் அல்லது ஒரு வாரம் கழித்து, இந்நிலை நீடிக்குமானால், வேறு கல்லூரியில் இருந்து இதற்கு 'ஸிம்பத்தட்டிக் ஸ்ட்ரைக்' (sympathetic strike) என்று அவர்கள் ஆரம்பிப்பார்கள். அதற்கடுத்து இன்னொரு கல்லூரியில் ஆரம்பிப்பார்கள். இப்படி கல்லூரிகள் மூடப்பட்டுக் கொண்டு போனால் கல்வியின் தரம் என்னவாகும் என்பது நாட்டு மக்கள் ஒவ்வொருவரின் உள்ளத்திலும் எழுந்திருக்கிற ஒரு கவலையாகும்.

இன்று, 180 நாட்கள் 'வொர்க்கிங் டேஸ்' ஒரு ஆண்டுக்கு வேண்டும். ஏற்கனவே தேர்தல் வருகிறது என்று சொல்லி அதில் வேறு 20 நாட்கள் கடந்துதான் இப்போது கல்லூரிகள் திறக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இருபது நாட்கள் அதில் போயிருக்கிறது. இந்த நிலையில்தான் கல்லூரி மூடப்பட்டிருப்பதாகுறித்து, அது பற்றி விவாதிக்க வேண்டும் என்று என்னுடைய தீர்மானம் கோருகிறது.

மாணவர்கள் பத்து கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பத்துக் கோரிக்கைகளில் ஒன்று, எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினரவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியதைப்போல் அதிகக் கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள் என்பதாகும். ஒரு மாணவரிடம் இவ்வளவுதான் வசூலிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நியதி இருந்தாலும்கூட தனியார் கல்லூரிகளில் அவர்கள் விருப்பம்போல், அவர்களது நிலைக்கு ஏற்றாற்போல் கல்லூரிகளில் இன்று கட்டணங்கள் வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏன் அப்படி வசூலிக்கிறார்கள், அரசாங்கம் அதற்கு ஒத்துழைக்கிறதா என்பதெல்லாம் கூட நாம் ஆராயவேண்டிய ஒன்றாக இருக்கிறது.

அடுத்து, பி.யு.ஸி. மாணவன் இந்த ஆண்டு முடித்த பிறகு அடுத்த ஆண்டு காம்ப்ளெட்டிடிவ் எக்ஸாமினேஷனுக்கு, சிலர் என்ஜினியரிங்க் காலேஜுக்குப் போவார்கள், சிலர் மெடிக் கலுக்குப் போவார்கள். அவர்கள் நிறைய படிக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஹைஸ்கூலில் தமிழில் படித்து விட்டு கல்லூரியில் ஆங்கிலத்தில் படிக்க நேரிடும்போது அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு படிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏற்கனவே தேர்தல் காரணமாக இருபது

1977 ஜூலை 11] [திரு. துரை முருகன்]

நாட்கள் கழித்து திறக்கப்பட்டன கல்லூரிகள். இப்போது மூடப் பட்டிருக்கிறது என்ற நிலை இருந்தால் அவர்கள் எப்படி போர்ஷன்களை முடிப்பது, எப்போது படிப்பது? ஆக, கல்லூரி மூடப்பட்டிருக்கும் நிலை என்பது வருத்தத்திற்குரியது.

நிர்வாகத்தின் சார்பில் சொல்லப்படுகிற பதிலைப் பார்த்தால், மாணவர்கள் வன்முறையில் இறங்கினார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நான் வாதப் பிரதிவாதத்தில் இறங்க விரும்பவில்லை. அதோடு, நிர்வாகிகளில் ஒருவர் வெளிநாட்டிற்குச் சென்றிருப்பதால் அவர் வந்த பிறகுதான், அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லப்படும் என்றால் ஐயர். வருகிறவரையில் அமாவாசை காத்திருக்குமா என்று கிராமத்தில் ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள்—அதைபோல் அவர் வருகிற வரையில் இந்தக் கல்லூரி மூடப்பட்டுக் கிடக்கும் என்றால் மாணவர்களது நிலை என்னவாகும்? அவர்களது படிப்பு என்ன வாகும்? படாத பாடுபட்டு பல பேர்களிடம் சிபார்சு வாங்கி கல்லூரியில் படித்துவரும் மாணவர்களின் நிலை, பெற்றோர்களின் நிலை என்னவாகும்? இதுபற்றி ஆராயவேண்டும், இது நாட்டு மக்களைப் பெரிதும் பாதித்துள்ள பிரச்சனை. எனவே அவையை ஒத்திவைத்து இதுபற்றி விவாதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்திற்கும் இதுபற்றி தகவல்கள் வந்திருக்கலாம். ஆக, எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு, ஒரு 'கேர் டேக்கரைப்' (care taker) போட்டு உடனடியாக அந்தக் கல்லூரியைத் திறப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டும். தனியார் கல்லூரிகளில் 'கேர் டேக்கரைப்' போட்டு திறப்பதற்கு வேண்டிய முன் மாதிரிகள் இருக்கின்றன. ஏழெட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கட தஞ்சை சரபோஜி கல்லூரி மூடப்பட்டு ஒரு 'கேர் டேக்கரைப்' போட்டு கல்லூரி திறக்கப்பட்டு பிறகு பிரச்சினைகளுக்குப் பரிகாரம் காணலாம் என்று கூறினார்கள்.

கல்வி என்பது கண் போன்றது. பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து வந்து படிக்கிற மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். கல்லூரி மூடப் பட்டிருப்பதால் பொது மக்களும், மாணவர்களும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இது மாணவர்களைப் பாதிக்கக்கூடியதொரு பிரச்சினை. மாணவர்கள் சமுதாயத்தினிடையே ஒரு கொந்தளிப்

[திரு. துரை முருகன்]

[1977 ஜூலை 11]

பையும் குழப்பத்தையும் ஏற்படுத்தும் பிரச்சினை இது. நிர்வாகத்தின் முறைகேட்டினை தடுத்து நிறுத்தவேண்டிய ஒரு பிரச்சினை இது. ஆகவே, இதுபற்றி பேசி விவாதித்து முடிவு எடுக்க—இதர அலுவல்களை விட அதி முக்கியமும் அவசரமும் வாய்ந்ததாகும் இது—இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மிகவும் அவசியமும் அவசரமுமான இந்தப் பிரச்சினை குறித்து அவையின் இதர நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்து விவாதிப்பதன் வாயிலாக இன்று சென்னைமாநகரில் கவலைக்குரிய ஒரு பிரச்சனையாக உருவாகியிருக்கிற இந்தப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணமுடியும் என்பதற்காகத் தான் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன்.

மாணவர்கள் வன்முறையில் ஈடுபட்டார்கள் என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டை நிர்வாகத்தினர் சொன்னார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கல்லூரி நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்தவர்களோ அல்லது மற்றவர்களோ மாணவர்கள்தான் வன்முறையில் ஈடுபட்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை ஒட்டுமொத்தமாகச் சொன்னதாக எந்தப் பத்திரிகையிலும் தகவல் வரவில்லை. நேரடியாக நாங்கள் பேசிய போதும், அத்தகைய தகவல் இல்லை. எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவல்படி இந்த வன்முறையில் ஈடுபட்டவர்கள் மாணவர்கள் அல்லாது சிலர் கல்லூரியில் மாணவர்களோடு சேர்ந்து வன்முறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ வேறு பல காரணங்களை வைத்துக்கொண்டு இந்தக் கிளர்ச்சியை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு தகவல்தான் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அவர்களோடு மாணவர்களும் சேர்ந்துகொண்டார்கள் என்பதுதான் உண்மையாக இருக்கமுடியும்.

இதிலே அரசு கவனிக்கவேண்டியது என்னவென்றால் கல்வி ஆண்டு இப்போதுதான் தொடங்கியிருக்கிறது. கல்லூரி தொடங்கியவுடனே ஒரு கிளர்ச்சி என்றால் சாதாரணமாக எந்தக் கல்லூரியிலும் நடைபெறாத ஒரு நிகழ்ச்சியாகும் அது. கல்லூரி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது, மூன்று மாதங்கள் நடந்து விட்டது, ஆறு மாதங்கள் நடக்கிறது, அந்நேரத்தில் மாணவர்கள் கோரிக்கைகள் ஏதாவது வைத்து, தங்களுக்கு தேவையானவை

1977 ஜூலை 11] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லி கிளர்ச்சி நடைபெறுவது என்பதுதான் நாம் சாதாரணமாக பார்க்கக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கமுடியும். நான் கூட பல கல்லூரிகளில் மாணவர் தலைவனாக இருந்திருக்கிறேன். இது கல்லூரி தொடங்கியவுடன் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்றால் அரசாங்கம் இதில் கவனமாக இருக்க வேண்டும். மாணவர்களை விட மற்றவர்கள் இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு உண்மையை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(முற்பகல் 9.20)

மற்றக் கல்லூரிகளைவிட இந்தக் கல்லூரியில் அதிகமாக கட்டணம் வசூலிக்கின்றார்கள் என்ற அபாண்டமான பழி சுமத்தப்படுகின்றது. அதே சமயத்தில் மற்றக் கல்லூரிகளில் இல்லாத வசதிகள் இங்கே செய்து கொடுக்கப்படுகின்றது; அதையும் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். கேன்டின் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள்; வகுப்பறைகளில் நல்லவகையில் நாற்காலி, மேஜை போன்றவைகள் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். லாபரடரி வசதிகள் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இதுபோன்ற மற்றக் கல்லூரிகளில் இல்லாத பேசிக் அமினிடஸ் வேண்டுமென்று கேட்கும்போது, அதற்கான ஸ்பெஷல் பீஸ் என்று வசூலிக்கின்றார்கள். இந்த ஸ்பெஷல் பீஸ் மூலம்தான் இதுபோன்ற பேசிக் அமினிடஸ்களை மெயின்டனன்ஸ் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கவிட் புரோக்வே (quid pro quo) இல்லாமல், சும்மா ஒட்டுமொத்தமாக நியூ காலேஜில்தான் அதிகமாக கட்டணம் வசூலிக்கின்றார்கள் என்று பரவலாகச் சொல்வார்களானால், அது பொதுமக்களிடத்திலேயும், மாணவர்களிடத்திலேயும் ஒரு தவறான எண்ணத்தைத் தூண்டிவிட்டு செயல்படக்கூடிய காரியமாகத்தான் இருக்கும் என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

டிபூஷன் பீஸ் என்பது வேறு; ஸ்பெஷல் பீஸ் என்பது வேறு. இரண்டிற்கும் வேறுபாடு உள்ளது. பேசிக் அமினிடஸ் அதிகமாக எந்த அடிப்படையிலே செய்யப்படுகின்றதோ, அதற்குத் தகுந்த படி ஸ்பெஷல் பீஸ் வாங்குகின்றார்கள். இப்படி வாங்கும் ஸ்பெஷல் பீஸ் கணக்கை ஒவ்வொரு ஆண்டும் டைரக்டர் ஆப்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1977 ஜூலை 11]

காலேஜியேட் எஜுகேஷன் டிபார்ட்மென்டிலிருந்து வந்து தணிக்கை செய்து விடுகிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் ஒப்புதலும் தருகிறார்கள். டியூஷன் பீஸ் அதிகம் என்று சொன்னால், அப்படி அதிகமாக டியூஷன் பீஸ் வாங்கினால் அதற்குத் தகுந்தாற்போல் அரசாங்கத்திலிருந்து கொடுக்கப்படும் கிராண்டிஸ் குறைத்து விடுகிறார்கள். ரூ. 110க்குப் பதில் ரூ. 140 என்று மாணவர்களிடம் வசூலித்து விடுவதால், எந்தவிதமான லாபமும் இல்லை. இப்படி மாணவர்களிடம் ரூ. 30 அதிகமாக வசூலித்து விட்டால், அரசும் அந்தப் பணத்தை தனது கிராண்டிலிருந்து கொடுத்து விடாது. எனவே, சென்னை நகரத்திலே நியூ காலேஜிலே மட்டும் மற்றக் கல்லூரிகளை விட அதிகமாகக் கட்டணம் வசூலித்து விடுகிறார்கள் என்று சொல்லிவிடமுடியாது என்ற கருத்தினை மட்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்.

மாணவர்கள் இப்போதுதான் கல்லூரியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; விடுதியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சேர்ந்தவுடனே மாணவர்கள் இப்படி வன்முறையில் இறங்கி விட்டார்கள் என்று சொல்வது சரியான வாதம் ஆகாது. மாணவர்களைவிட இதில் மற்றவர்களும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், அதற்கான புகைப்படங்கள் எல்லாம்கூட இருக்கின்றன. எனவே இதிலே மற்றவர்களுடைய ஈடுபாடுதான் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள்தான் வன்முறையில் இறங்கி, உள்ளே நின்ற காசையும், வெளியே இருந்த கார்களையும், லாபரட்டரி, போன்றவைகளை நொறுக்கி இருக்கிறார்கள். கண்ணாடி பொறுத்தப்பட்டிருக்கின்ற இடங்களில் எல்லாம் கண்ணாடிகளை நொறுக்கியிருக்கிறார்கள். சில பேராசிரியர்களைத் தாக்கியிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் பார்க்கும்போது மாணவர்கள் செய்த காரியமாகத் தெரியவில்லை. இதற்கான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. எடுத்துள்ள புகைப்படங்களைப் பார்த்தாலே தெரிந்து கொள்ளலாம். நானே கல்லூரிக்கு நேரில் சென்று பார்த்தேன். மற்றவர்களையும் சந்தித்துப் பேசினேன். இந்தக் கல்லூரிக்கு விரோதமாக வேறு சிலரும் இதிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள் என்பது தெரிய வருகின்றது. மற்றக் கல்லூரிகளைக் காட்டிலும், இந்தக் கல்லூரிக்கு இழுக்கு ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்காக

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சுருக்கமாக முடியுங்கள்.

1977 ஜூலை 11]

* திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட். ஆப் ஆர்டர், கல்லூரியை விசுவாகத் திறந்து, தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமென்பதற்காகவே இங்கே ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. நீண்ட நாட்களுக்கு இந்தக் கல்லூரி மூடப்பட்டிருக்க வேண்டாமென்பதற்குத்தான் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம். இந்தக் கருத்துக்களில் ஏதேனும் தவறு இருக்குமானால், அரசாங்கத்தின் சார்பிலே அமைச்சர் அவர்கள் பதில் தெரிவிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. ஆனால் முஸ்லீம் லீக் தலைவராகவும், உறுப்பினராகவும் உள்ள லத்தீப் அவர்கள் சொல்லுகின்ற காரணங்களை எல்லாம் பார்க்கும்போது, இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் தேவையில்லை என்று சொல்வது போல் இருக்கின்றது. ஆனால் இங்குள்ள தீர்மானமோ ஒத்தி வைப்பு தேவை என்கின்ற அடிப்படையிலே அமைந்தது. இப்போது கல்லூரி உடனடியாகத் திறக்கப்படவேண்டுமென்பது தான் முக்கியக் கருத்து. அவர் பேசுவது எதிர்க் கட்சிகளின் சார்பில் தரப்பட்டுள்ள ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டாம் என்று வேண்டுகோள் விடுப்பது போல் இருக்கிறது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவர் அவர்களே, இவ்வாறு திரித்து சொல்லவேண்டாம். கல்லூரியைத் திறக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றது என்று சொல்கின்றபோது, இந்தக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற சில சம்பவங்கள் குறித்து முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வரவேண்டியுள்ளது. அந்தக்கான காரணங்களை விளக்க வேண்டியுள்ளது. அந்தவகையிலேதான் நான் சொல்லிக்கொண்டு வந்தேன். திரு. அன்பழகன் அவர்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் என்றால் என்ன? அதன்மீது என்ன பேசவேண்டுமென்று எனக்குச் சொல்ல வேண்டாம். அவர் பேசாசிரியர், வகுப்பறையில் சொன்னால் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த வேலையை இங்கே செய்ய வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. க. அன்பழகன்: நான் அங்கத்தினர் என்கின்ற அடிப்படையிலேதான் இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்த வேண்டிய நேரத்தில் இவ்வாறு பேசலாமா என்று கேட்கிறேன். எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் கருத்துக்கள் மாறுபாடாக இருந்தால், எங்கே இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவசியம்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1977 ஜூலை 11]

இல்லை என்று கூற இடமாகிவிடுமோ என்ற சந்தேகத்திலேதான் கேட்டேன். இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தின் நோக்கம் கல்லூரி திறக்கப்படவேண்டுமே தவிர, குறிப்பிடப்பட்ட ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் விவாதத்துக்கு ஏற்கப்படா முன்னரே— முன்னர் பேசியது சரியா? அல்லவா? என்ற அடிப்படையிலே பேசுவதற்கு இடமில்லை என்ற எனது வேண்டுகோளை பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் மூலம் தெரிவித்தேன் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சனை நியாயமான பிரச்சனை தான். இருந்தாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் ஒரு பிரச்சனையை இங்கே விளக்க முற்பட்டு, அதற்கு அரசு சரியான வழிவகைகளைக் கடைப்பிடித்து எப்படியாவது கல்லூரி திறக்கப் பட வேண்டுமென்பதற்காக முற்படுகிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து, அந்த நிலையில் கல்லூரி திறப்பதற்கு என்ன யோசனைகள் கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின்மீது விரிவாகப் பேசுவதற்கு அவைத் தலைவர் அவர்கள் அவருக்கு அனுமதிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தயவுசெய்து உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தக் கல்லூரியைத் திறப்பதற்கான வழிவகைகளை மட்டும் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தின் மீது அனுமதி அளிக்கப்பட்டு, விவாதம் நடைபெறுகின்றதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்தத் தீர்மானம் அவசியம் தானா என்பது பற்றி பேச அனுமதி அளிக்கப்பட்டுதான் இந்த விவாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எப்படியாவது எனது கவனத்தை திசை திருப்ப வேண்டுமென்று பார்க்கின்றார்கள். இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் தேவைதானா என்று அறிவதற்காக இப்போது அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

1977 ஜூலை 11]

திரு மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் திரு லத்தீப் அவர்கள் இந்த யோசனைகளைக் கூறலாம் என்று கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தாங்கள் இந்த ஒத்தி வைப்புக்கு அத்தியாவசியமான காரணம் என்னவென்று கேட்கிறீர்கள். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களோ இது பற்றி யோசனை சொல்லலாம் என்கிறார்கள். ஆகவே, தாங்கள் இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி அளித்துத்தான் இந்த விவாதம் இங்கே நடைபெறுகின்றதா என்பதை அறிய விரும்புகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முதலிலேயே நான் இதற்கு அனுமதி அளித்திருக்கக் கூடாது. பேராசிரியர் அவர்களை முதலில் அனுமதித்ததே தவறு.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்னுடைய எண்ணத்தைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்களோ என்று ஐயப்படுகிறேன். மாணவர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள் என்கிற கருத்தை திரு. துரை முருகன் அவர்கள் சொன்னபோது, மற்றொரு கருத்தையும் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இப்படியே இந்தப் போராட்டத்தைவிட்டால், இவை மற்றக் கல்லூரிகளுக்கும் பரவி, அங்கே யெல்லாம் தீமையை விளைவிக்கலாம் என்ற அச்சத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அந்த அச்சம் தேவையில்லை என்கின்ற அளவிற்குத் தான், நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தின்மீது தனது கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லும்போது, அங்கே மாணவர்கள் என்ன செய்தார்கள், வேறு ஆட்கள் அங்கே வந்து என்னென்ன செய்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் சொன்ன யோசனையைக் கேட்பதில் தவறில்லை.

(திரு. துரை முருகன் பேச முற்பட்டார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தாங்கள் ஏற்கெனவே பேசியாகி விட்டது. மன்னிக்க வேண்டும்; தயவு செய்து இருக்கையில் அமருங்கள். பேசினிட்ட பிறகு மீண்டும் பேச முற்பட வேண்டாம்; தயவுசெய்து உட்காருங்கள்.

[1977 ஜூலை 11]

மாண்புமிகு திரு கி. மனோகரன்: அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சனையிலே ஈடுபட்டு, தங்களது கருத்துக்களைத் தெரிவித்த நேரத்திலே, ஒரே நேரத்திலே ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்த ஐந்து பேர்கள் எழுந்து நின்று, கட்டுப்பாட்டைக் குலைக்க ஈடுபடுவதைத் தவிர்க்க எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதனை மேலும் விவாதத்திற் குரிய பொருளாக ஆக்க வேண்டாம்.

(முற்பகல் 9-30)

(திரு. எம். ஏ. லத்தீப் அவர்கள் பேசுவதற்கு எழுந்தார்கள்).

திரு. க. சுப்பு: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரை இப்போது எழுப்பவேண்டாம். பின்னால் வைத்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. க. சுப்பு: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரை எழுப்புவதற்கு எனக்கு உரிமை இருக்கிறது. இங்கே முடிவு செய்ய வேண்டிய விஷயத்தைப்பற்றி நான் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்ப விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தயவு செய்து உட்காருங்கள். உங்கள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரை பின்னர் எழுப்பலாம். ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கின்றவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லிய பிறகு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரை எழுப்பலாம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்..

(திரு. கே. சுப்பு அவர்கள் நின்று கொண்டிருந்தார்கள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தயவு செய்து உட்காருங்கள். ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக்கொண்டு வந்தவர் பேசி முடித்த பின்னர் துணைத் தலைவர் அவர்கள் பேசினார்கள். இதன் மீது அமைச்சர் அவர்கள் தனது கருத்தைச்சொல்ல வேண்டும். அதன் பின்னர் தேவைப்பட்டால் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்புவார்கள்.

1977 ஜூலை 11]

திரு. க. சுப்பு: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரை எந்த நேரத்தில் வேண்டுமென்றாலும் எழுப்புவதற்கு ஒரு அங்கத்தினருக்கு உரிமை இருக்கிறது. நமது சபை விதி முறைகளில்

A Member is entitled to raise a point of order at any time..... என்று இருக்கிறது. இந்த அடிப்படையில் தான் நான் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்புகிறேன். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எனக்கு விதிமுறைகளைக் கற்றுக் கொடுத்ததற்கு நன்றி. பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்புவதற்கு நாலேந்து பேர் சேர்ந்து எழுந்து நின்றுகொண்டு எழுப்பக்கூடாது. ஒருவருக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கும்போது, உடனே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று மற்றவர்களும் எழுந்து விட்டால் என்ன செய்வது?

(திரு. எம். ஏ. லத்தீப் 'பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்' என்று கேட்டு எழுந்திருந்தார்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: What does the hon. Member want to say?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

திரு. க. சுப்பு: அமைச்சர் அவர்கள் மட்டும் இப்போது பேசலாமா?

திரு. துரை முருகன்: உறுப்பினர் அவர்கள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரைப் பற்றி கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது அமைச்சர் அவர்கள் பேசுவது சரியா?

(திரு. துரை முருகன் எழுந்து நின்று மெதுவாக பேசிக் கொண்டிருந்தார்)

(திரு. க. சுப்பு அவர்களும் எழுந்து மெதுவாக பேசிக்கொண்டிருந்தார்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் பேசிக்கொண்டே இருங்கள். நான் இங்கே உட்கார்ந்துகொண்டு இருக்கிறேன்.

[1977 ஜூலை 11]

மாண்புமிகு க. உரோ. எட்மண்ட்: அங்கத்தினர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, அமைச்சர்கள் யாராவது பேசுவதற்கு எழுந்திருந்தால் அங்கத்தினர் உட்கார்ந்துவிடுவது இந்த அவையின் மரபு.

(திரு. க. சுப்பு அவர்கள் பேசுவதற்கு எழுந்தார்).

(ஆளும்கட்சி தரப்பிலிருந்தும் சில உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கு எழுந்தார்கள்).

திரு. பி. கோதண்டராமன் என்கிற முசிறிபுத்தன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. முசிறிபுத்தன்... தயவு செய்து உட்காருங்கள். அமைச்சர் அவர்கள் முதலில் பேசட்டும்...

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் சுப்பு அவர்கள் பேசும்போது, எந்த நேரத்தில் வேண்டுமென்றாலும் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பலாம் என்று இங்கே சொன்னார்கள். சட்டமன்ற 83-வது விதியின் கீழ் சொல்லப்பட்டிருப்பது போல், திரு. சுப்பு அவர்கள் சொன்னது போல், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்புவதற்கு அங்கத்தினர்களுக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் எந்தெந்த நேரத்தில் எந்தெந்த சந்தர்ப்பங்களில் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பப்பட வேண்டும் என்றும் இந்த 83-வது விதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விதியின் கீழ் 7-வது பிரிவில் சொல்லப்பட்டிருப்பது...

‘A Member shall not raise a point of order—

(a) to ask for information; or

(b) to explain his position; or

(c) when a question on any motion is being put to the House

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. க. சுப்பு: அது தான் இங்கு இல்லையே...

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: அதைத்தான் நானும் சொல்ல விரும்புகிறேன் ...

1977 ஜூலை 11]

(திரு. க. சுப்பு அவர்கள் பேசுவதற்கு எழுந்தார்.)

(திரு. எம். ஏ. லத்தீப் அவர்களும் பேசுவதற்கு எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முதலாவது சுப்பு அவர்கள் பேசட்டும், பின்னர் நீங்கள் பேசுங்கள். . . சுப்பு அவர்கள் தமது கருத்தை சுருக்கமாகச் சொன்னால் நல்லது. .

(திரு. எம். ஏ. லத்தீப் அவர்கள் மீண்டும் பேசுவதற்கு எழுந்தார்.)

(திரு. துரை முருகன் அவர்களும் பேசுவதற்கு எழுந்தார்.)

(ஆளும் கட்சி தரப்பிலிருந்து சிலர் பேசுவதற்கு எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகான்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரை எந்த உறுப்பினரும் எந்த நேரத்திலும் எழுப்பலாம் என்பது தெளிவாக தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இதே விதியில். .

(1) Any Member may at any time submit a point of order for the decision of the Speaker but in doing so shall confine himself to stating the point.

(2) The Speaker shall decide all points of order which may arise, and his decision shall be final.....

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே நடைபெறுவதை நான் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்பது. . .

It becomes handy for the hon. Members to express anything as they want.

ஆகையினால் நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ற பெயரை சொல்லிவிட்டு, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்றில்லாமல் பாயின்ட் ஆப் டிஸ் ஆர்டர் என்ற முறையில் கிளப்பி, என்னென்ன கருத்துக்களை சொல்ல வேண்டுமோ அதை சொல்லிவிடுவது என்பது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் தானா இல்லையா என்று சொல்லுகின்ற உரிமை பெற்றிருக்கிற நீங்கள் அந்த உரிமையை பயன்படுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1977 ஜூலை 11]

திரு. க. சுப்பு அவர்களை பேசுவதற்கு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் அழைத்தார்.)

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் அவர்கள் பேசுவதற்கு எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் அவரை கூப்பிட்டாகி விட்டது, அவர் முதலில் பேசட்டும் . . .

THIRU M. A. LATHEEF :

Regarding the admissibility of the point of order, I want to raise a point of order.

திரு. க. சுப்பு : கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நிறைய அனுபவம் இருக்கிறது. அவர் சொன்னதில் எனக்கும் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. அவர் சொன்னதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இங்குள்ள விதியில் 'கன்ஸ்பைன்' செய்து பேச வேண்டுமென்றிருக்கிறது. மாண்புமிகு திரு. எட்மண்ட் சொல்வது போல் எந்த நேரத்திலும் எழுப்பக்கூடாது என்று சொல்லப்படவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எந்த நேரத்தில் வேண்டுமென்றாலும் ரெய்ஸ் பண்ணலாம். அது அங்கத்தினருடைய உரிமை. ஆனால்

திரு. க. சுப்பு : நானும் அதைத்தான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். நான் இங்கே கூற விரும்புவது, விதி 42-ன் கீழ் அவசர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு பிரச்சனையைப்பற்றி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வரும்போது, தீர்மானம் அனுமதிக்கப்படுவதற்கு முன்பு ஒரு உரையை ஆற்றலாம், அதாவது எந்த விதத்தில் அது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைப்பற்றி விளக்கலாம்.

இரண்டாவது என்னென்ன அடிப்படையில் இத்தீர்மானம் அவசர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைச் சொல்லி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை கொண்டு வந்தால் போதுமா அல்லது. (சட்டமன்ற செயலாளர் அவர்கள் பேரவைத் தலைவர் அவர்களோடு பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்) செயலாளர் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பேசி முடிக்கட்டும். ஆகவே ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் மீது பேசும்போது தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்பு எந்த முறையைக்

1977 ஜூலை 11]

[திரு. க. சுப்பு]

கையாள்வது என்பதை எடுத்துச்சொன்னால் உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதைப்பற்றி கேட்டுக்கொள்வதற்குத்தான் இந்த பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரை எழுப்பினேன்.

THIRU M. A. LATHEEF : The point of order is that during the discussion on an Adjournment Motion, it is not the convention in this House to allow any point of order on the points raised by the hon. Member who is just explaining the causes for getting the business of the House adjourned.

இதுதான் மரபு. இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் கீழ் ஒருசில கருத்துக்களை சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று ரெய்ஸ் செய்தால் அதை அனுமதிப்பதில்லை. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருகின்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லி உட்கார்ந்த பின்னால் தான் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ரெய்ஸ் பண்ணலாம். . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எப்போது வேண்டுமென்றாலும் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பலாம். . . (எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் ஆரவாரம்). . . இதைச் சொல்லுவதால் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரை ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று அர்த்தமல்ல. யார் பேசிக் கொண்டிருந்தாலும் எந்த உறுப்பினரும் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பலாம். . .

THIRU M. A. LATHEEF :

Please find out whether that is possible.....

தலைவர் அவர்களே, கல்லூரி திறக்கவேண்டும் என்பதில் எல்லோரும் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. கல்லூரி திறக்கவேண்டும் என்பது தான் முக்கிய கோரிக்கை. இப்போதுள்ள கிளர்ச்சிகளைத் தவிர்க்க எல்லாத் தரப்பினரும் ஒன்று சேர்ந்து சுமுகமாகப் பேச வேண்டும் என்பது தான் என் அபிப்பிராயம். இதற்காகத்தான் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருந்தேன். இதற்காக கிளர்ச்சியில் ஈடுபட வேண்டாம், காரியங்கள் மூலம் செயலாற்ற வேண்டும் என்று சொல்லுவதின் மூலமாக மாணவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பயன் இருக்கவேண்டுமே தவிர வேறு விதத்தில் நம்முடைய பேச்சு அமைந்துவிடக் கூடாது என்பது தான் என் வேண்டுகோள். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் இதில் கவனம் செலுத்தி சீக்கிரமாக—இங்கே சொல்லப்பட்ட கருத்துக்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1977 ஜூலை 11]

களையும் விளக்கங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு விரைவில் கல்லூரியைத் திறப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைத் தந்தேனே ஒழிய வேறு எதையும் சொல்லக் கருதவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து...

(முற்பகல் 9.40)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேச்சை முடித்து விட்டு மறுபடியும் பேச ஆரம்பிக்காதீர்கள். சபையை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு உங்கள் பேச்சை முடித்து விடுங்கள். நீங்கள் அனுபவம் வாய்ந்த உறுப்பினர். உங்களுக்கு நான் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது கல்லூரியில் தேர்தல்கள் நடைபெற வேண்டும். பொதுவாக பொது வாக்கெடுப்பின் மூலம் நடத்தப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி நடத்தப்படும்போது புகழுக வகுப்பு மாணவர்களையும் அதில் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அனுமதித்தால் கல்லூரியின் கல்விச் சூழ்நிலை என்னவாகும்? அதனையும் முடிவு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் கல்லூரியைத் திறக்க அரசு உடனடியாக முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இருக்கும் குறைகளைக் கேட்டறிந்து எவ்வளவு சீக்கிரம் திறக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் கல்லூரியைத் திறக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தற்போது 3 உறுப்பினர்கள்தான் இதுபற்றிக் கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மன்ற உறுப்பினர்களும் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லும் வகையில் அவையின் மற்ற நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை புதுக்கல்லூரி மாணவர்கள் சில பிரச்சினைகளைக் கிளப்பி அங்கே வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக அவர்கள் கோருகின்ற கோரிக்கைகளும்,

1977 ஜூலை 11] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

அந்த கோரிக்கைகளின் அடிப்படையில் நிர்வாகம் எடுத்திருக்கிற முயற்சிகளையும் நான் உங்கள் முன்னாலே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

கட்டாய நன்கொடை வசூல் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று மாணவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். கட்டாய நன்கொடை வசூலிக்கப்படவில்லை என்று கல்லூரி முதல்வர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

படிப்புக் கட்டணம் குறைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். கட்டணக் குறைப்பு நிர்வாகஸ்தர்களால் ஆலோசித்து முடிவு செய்யப்பட வேண்டும்; நிர்வாகக் குழுவின் செயலாளர் ஜப்பான் சென்றுள்ளார்; அவர் திரும்பியவுடன் குழுவினர் கூடி முடிவு எடுப்பார்கள். கல்லூரிக்குத் தரப்படுகிற மானியத் தொகை இப்போது அரசால் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் காரணத்தால் அது குறைக்கப்படுகிற வாய்ப்பு அதிகமான அளவு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கல்லூரி மாணவர்கள் அவைத் தேர்தல் நடைபெற வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் மாணவர்கள் தேர்தல்கள் சம்பந்தமாக அவசரகால நிலைமையில் போடப்பட்டிருந்த உத்தரவை மாற்றி 8-7-1977-ல் போடப்பட்ட உத்தரவின் மூலம் தேர்தல் நடைபெற வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாணவர்களுக்குக் கழிவறை வசதிகள் செய்து தரப்பட வேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறார்கள். நிர்வாகத்தினர் 1½ லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து கழிவறைகள் கட்ட முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் மூன்று மாதத்திற்குள் இவ்வேலை செய்து முடிக்கப்படும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

டென்னிஸ் மைதானம், கூடைப்பந்து மைதானம் செப்பனிடப்பட வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பணி விரைவில் மேற்கொள்ளப்படும் என்று நிர்வாகத்தினர் சார்பில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1977 ஜூலை 11]

கல்லூரியின் வெள்ளி விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அது 1977-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் சிறப்பாக நடைபெறும் என்று கல்லூரி முதல்வர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

சிற்றுண்டி விடுதி அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டுமென்று மாணவர்கள் சார்பில் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. மாணவர்கள் சிற்றுண்டி விடுதியில் பாத்திரங்களையும், கண்ணாடிப் பிங்கான் சாமான்களையும், மேஜை நாற்காலிகளையும் பெருமளவு சேதப்படுத்திவிட்ட காரணத்தால் எந்த ஒப்பந்தக்காரரும் சிற்றுண்டி விடுதி நடத்த முன்வரவில்லை என்றும், இருப்பினும் ஒருவரை சிற்றுண்டி நடத்திட அமர்த்தியுள்ளனர் என்றும், இன்னும் இரண்டு நாட்களில் சிற்றுண்டி விடுதி செயல்படத் துவங்கும் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

மேற்கண்ட நிலைமைகளை விளக்கி மாணவர்களிடையே எடுத்துக் கூறி, அமைதியாக வகுப்புகளுக்குச் செல்லுமாறு கோரியபோது, வெளியாரின் தூண்டுதல் காரணமாக அவர்கள் வகுப்புகளுக்குச் செல்லாமல் கல்லூரிச் சொத்துக்களுக்கும் சேதம் விளைவிக்கும் வகையில் கல்விச் சேதம் ஏற்படுத்தினார்கள். நிர்வாகஸ்தருடைய அம்பாசடர் காரைச் சேதப்படுத்தினார்கள். சேதத்தின் மதிப்பு 15,000 ரூபாயிலிருந்து 20,000 ரூபாய் வரை இருக்கும் என்று கல்லூரி முதல்வர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் சூழ்நிலை மேலும் இதே போல் நீடிக்காமல் இருக்க, நிர்வாகத்தின்ருடன் தொடர்பு ஏற்படுத்தி, மாணவர்களையும் சந்தித்து விரைவிலே இந்தக் கல்லூரியைத் திறப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடுமாறு கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஐப்பான் சென்றிருந்த செயலாளர் இன்று அல்லது நாளை வந்து விடுவார்கள். ஆகவே, விரைவில் கல்லூரி திறக்கப்படுவதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும். ஐயர் வரும் வரை அமாவாசை காத்திருக்காது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் கூறினார்கள். அமாவாசைக்கு ஐயர் வந்து விடுவார் என்று கூறி சபையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 11]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கத்திற்குப் பிறகு சபையை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்ற காரணத்தால் இதற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

3. அறிவிப்பு

தமிழ்நாடு 1977-ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு மேலவையில் நிறைவேற்றப்பட்டது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு, 1977-ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/77), 9-7-1977-ஆம் நாளன்று சட்டமன்ற மேலவையில் திருத்தம் ஏதுமின்றி நிறைவேற்றப்பட்டு ஒப்புதல் அளித்து அனுப்பப்பட்டுள்ளதென்று மாண்புமிகு சட்டமன்ற மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களிடமிருந்து செய்தி வரப்பெற்றுள்ளது.

(4) ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீதான விவாதம்—(தொடர்ச்சி).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம் தொடருவதற்கு முன் திருத்தங்கள் முன்மொழியப்பட்டு வழிமொழியப்பட வேண்டும். திருத்தத்தை முன்மொழிபவர்கள் அவையில் இருந்தால்தான் அந்தத் திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொள்ள முடியும். உறுப்பினர்கள் அவையில் இல்லையென்றால் திருத்தங்கள் தள்ளப்பட வேண்டும். ஆயினும் பல உறுப்பினர்கள் புதிதாக வந்திருக்கின்ற காரணத்தால் இன்றைக்கு இருக்கிற உறுப்பினர்கள் திருத்தத்தை முன்மொழியட்டும். இல்லாதவர்கள் நாளை வந்து முன்மொழியலாம்.

திரு. மா. மணிமாறன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

கீழ்க்காணும் திருத்தங்களை முன்மொழிகிறேன் :—

(1) காவிரி வாய்க்கால் பகுதியில் உரிய காலத்தில் தண்ணீர் வராததைப் பற்றியும்,

[திரு. மா. மணிமாறன்] [1977 சூலை 11]

(2) நீதித் துறை, ஆட்சித் துறை ஆகியவற்றில் தமிழ் மொழியே கையாளப்பட வேண்டியதன் இன்றியமையாமையைப் பற்றியும்,

குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.

திருத்தம் முறையே வழிமொழியப்பட்டது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்காணும் திருத்தங்களை முன்மொழிகிறேன்—

(1) இடைத் தரகர்களை ஒழித்து, அரசாங்கமே உணவுப் பொருள்களை நேரிடையாகக் கொள்முதல் செய்து விநியோகம் செய்ய வேண்டும் என்பது பற்றியும்,

(2), சிறு விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைப்பது, நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுப்பது, ரசாயன உரங்களின் விலைகளை பாதிப்பாகக் குறைப்பது ஆகியவைகளைப் பற்றியும்,

குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.

திருத்தம் முறையே வழிமொழியப்பட்டது.

திரு. என். கிட்டப்பா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்காணும் திருத்தங்களை முன்மொழிகிறேன்—

(1) மொழிப்போர் வீரர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்த அரசினர் உதவித் தொகை நிறுத்தப்பட்டது பற்றியும்,

(2) தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகளுக்கு காவிரியில் பாசன நீர் விடுவது பற்றியும்,

(3) நெருக்கடி நிலை காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்ற போலீஸ் மற்றும் சிறைத் துறையினர் கொடுங்கோன்மையைப் பற்றியும்,

குறிப்பிடாதது வருந்தத் தக்கது.

திருத்தம் முறையே வழிமொழியப்பட்டது.

1977 ஜூலை 11]

திரு. எஸ். கணேசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க் காணும் திருத்தங்களை முன்மொழிகிறேன்—

(1) தஞ்சை மாவட்டத்தில் வேளாண்மை பொய்த்து அதனால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள 3 லட்சம் விவசாயத் தொழிலாளிகள் நிலை பற்றியும்,

(2) வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பது குறித்து தெளிவாகக் குறிப்பிடாதது பற்றியும்,

(3) சேதுசமுத்திரத் திட்டம் பற்றியும்,

(4) சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம் பற்றியும், குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.

திருத்தம் முறையே வழிமொழியப்பட்டது.

திரு. தாழை மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்காணும் திருத்தங்களை முன்மொழிகிறேன்—

(1) காவிரி நீர் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது பற்றியும்,

(2) விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயச் சட்டத்தை அமல்படுத்துவது பற்றியும்,

(3) தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு குறிப்பாக அவர்கள் முன்னேற்றத்திற்கு திட்டங்கள் அறிவிக்காதது பற்றியும், குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.

திருத்தம் முறையே வழிமொழியப்பட்டது.

திரு. என். வரதராஜன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்காணும் திருத்தங்களை முன்மொழிகிறேன்—

(1) அவசர நிலைமை அமலில் இருந்த காலத்தில் பல அரசு ஊழியர்கள் கட்டாயமாக பதவியிலிருந்து வெளியே அனுப்பப் பட்டுள்ளதால் அவர்களுக்கு மீண்டும் வேலை கிடைக்க அரசு முயற்சி செய்வது பற்றியும்,

(2) தமிழ்நாட்டின் பாசனம் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கவும், தஞ்சை மாவட்ட குறுவை விவசாயத்தைப் பாதுகாக்க தண்ணீர் கிடைக்கவும், 1924-ஆம் ஆண்டு காவிரி தீர்ப்பாசன ஒப்பந்த

[திரு. என். வரதராஜன்] [1977 ஜூலை 11]

தத்தைப் புதுப்பிக்கும் வரை அதையே அமூல் நடத்த வேண்டுமென கர்நாடக மற்றும் மத்திய அரசுகளுடன் பேச்சு நடத்த வேண்டியது பற்றியும்,

(3) தமிழ்நாடு அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் கோரிக்கைகளைப் பரிசீலித்து, இன்றைய விலையேற்றம் போன்ற பிரச்சினைகளையும் கவனத்தில் கொண்டு, அவர்கள் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவது பற்றியும்,

(4) மூடிக்கிடக்கும் பஞ்சாலைகள் போன்ற தொழிற்சாலைகளைத் திறக்க அரசு மேற்கொள்ளவேண்டிய நடவடிக்கைகளைப் பற்றியும்,

(5) தீவிர நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களை நிறைவேற்றி உழைக்கும் மக்களுக்கு நிலம் கிடைக்க அரசு உதவி செய்ய வேண்டியது பற்றியும்,

(6) திண்டுக்கல் நகர் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க அரசு பல லட்சம் செலவழித்தும், திண்டுக்கல் சித்தையன்கோட்டை காமராஜ் நீர்தேக்கத்திற்கு வரும் நீர்க்கால்களை சில தனிப்பட்டவர்கள் தடுத்து நிறுத்தி செயற்கையான குடிதண்ணீர் நெருக்கடியை உண்டாக்குவதை அரசு தடுத்து நிறுத்த வேண்டியது பற்றியும்,

(7) வேலையில்லாதவர்களுக்கு உதவும் முறையில் “இளைஞர் அணி” என்ற பெயரில் வேலை செய்து வந்தவர்கள் தற்சமயம் வேலையிழந்து இருப்பதை அரசு கவனத்தில் கொண்டு அடுத்து அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கவேண்டியது பற்றியும், குறிப்பிடாதது வருந்தத் தக்கது.

திருத்தம் முறையே வழிமொழியப்பட்டது.

(முற்பகல் 9.50)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, திரு. ஓ. சுப்பிரமணியம், திரு. எம். அம்பிகாபதி, திரு. சோ. அழகர்சாமி, திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து ஆகியோர் ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அதை அவர்களில் யாராவது ஒருவர் முன் மொழியலாம்.

1977 ஜூலை 11]

திரு. மு. அம்பிகாபதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க் காணும் திருத்தத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்:

மேதகு ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தில் கீழ்க் காணும் திருத்தங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும்:—

(1) சீரான நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் இயற்றி, நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு நிலம் வழங்க அரசு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வது பற்றியும்,

(2) நூல் விலை உயர்வாலும், சுமார் 30 கோடி ரூபாய் பெறுமான கைத்தறி ஜவுளிகள் விற்பனையாகாமல் தேங்கியுள்ளதாலும் வேலையின்றித் தவிக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்களின் துயர்துடைக்க அரசு எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றியும்,

(3) தமிழ்நாட்டின் சிறைக்கூடங்களில் இருக்கும் அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்வது பற்றியும்,

(4) புதிய அரசின் தொழில் கொள்கை, மூடிய தொழிற்சாலைகளைத் திறப்பது ஆகியவற்றைப்பற்றியும்,

(5) தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளின் இயக்கங்களில் போலீஸ் தலையிடுவது பற்றியும்,

(6) காவிரி நீர்ப் பங்கிட்டுப் பெறுவது பற்றியும்,

(7) அரசு ஊழியர்களின் மூன்றாவது சம்பளக் குழு பற்றியும், ஆசிரியர்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண வழிமுறைகள் பற்றியும்,

(8) மாணவர்களின் நலன்களைப் பேணுவதற்கு அரசு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள், கல்விக் கொள்கை ஆகியவை பற்றியும்,

(9) வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அத்தியாவசியப் பொருட்களின் மொத்த வர்த்தகத்தை அரசு மேற்கொள்வது பற்றியும்,

(10) கிராமப்புற விவசாயிகளிடம் கூட்டுறவு, அரசுக் கடன்களைக் கெடுபிடியாக வசூலிப்பது நிறுத்தப்படும் என்பது பற்றியும்,

[திரு. மு. அம்பிகாபதி] [1977 ஜூலை 11]

(11) குடியிருப்பு வசதி இல்லாத அரிசனங்களுக்கு வீட்டு மனை வழங்கி வீடு கட்டிக் கொடுப்பது பற்றியும், குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.

இத் திருத்தம் முறையே வழிமொழியப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, திரு. அ. ரகுமான் கான், திரு. ந. இராமச்சந்திரன், திரு. மு. அரங்கநாதன், திரு. கா. சுப்பிரவேலு, திரு. அ. செல்வராஜன், திரு. தாழை மு. கருணாநிதி, திரு. எஸ். கணேசன், திரு. க. சுப்பு ஆகியோர் ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் யாராவது ஒருவர் முன்மொழியலாம்.

திரு. கா. சுப்பிரவேலு: தலைவர் அவர்களே, கிழக்காணும் தீர்மானத்தை நான் முன் மொழிகிறேன்.

“ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தின் இறுதியில் கிழக்காணும் திருத்தங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும்:—

(1) அரிசனங்கள், மீனவர்கள் போன்றவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தைப் பற்றியும்,

(2) தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையில் அரசாங்கத்தினுடைய நிலையைப் பற்றியும்,

(3) நொடிந்த ஆலைகள், தொழிற்சாலைகள் ஆகியவற்றை அரசே ஏற்று, அவற்றில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் திட்டத்தைப் பற்றியும்,

(4) அரசாங்கத்தின் தொழிற்கொள்கை பற்றியும்,

(5) நெருக்கடி கால நிலையின் போது நிகழ்த்தப்பட்ட அக்கிரமங்களையும், அநியாயங்களையும் பற்றியும்,

(6) சென்னை மாநகராட்சித் தேர்தலை உடனடியாக நடத்துவது பற்றியும்,

(7) ஊராட்சி ஒன்றியங்களும், நகராட்சிகளும், கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகளும் கலைக்கப்பட்டுள்ள நிலையில், பொது மக்கள் அனைவருக்கும் தொல்லைகளும், பொது வேலைகள் அனைத்தும் தேங்கிக் கிடப்பது பற்றியும்,

1977 ஜூலை 11] [திரு. கா. சுப்பிரவேலு]

(8) ஊழலையும், லஞ்சத்தையும் ஒழிப்பதற்கு மேற்கொள்ள விருக்கும் திட்டத்தைப்பற்றியும், சட்டத்தைப் பற்றியும்,

(9) உற்பத்தியாளர்களுக்கும், நுகர்வோருக்கும் இடையே இடைத் தரகர்களை ஒழிப்பது பற்றியும்,

(10) அரசு ஊழியர்களுக்கு மூன்றாவது சம்பளக் குழு அமைப்பது பற்றியும்,

(11) இளைஞர் அணியினருக்கு மீண்டும் வேலை கிடைக்க வழிவகை செய்வது பற்றியும்,

(12) நெருக்கடி நிலையின் போது வேலைக் குறைப்பு செய்து வீட்டிற்கு அனுப்பப்பட்ட பொதுமக்கள் தொடர்பு அதிகாரிகளுக்கும், அரசு அலுவலர்களுக்கும் மீண்டும் வேலை கொடுக்க வேண்டியது பற்றியும்,

(13) மிசா சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்யப்பட்டவர்களுக்கு முழுச் சம்பளத்துடன் மீண்டும் வேலை கொடுக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் பற்றியும்,

(14) வறுமையையும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் ஒழிப்பதற்கு மேற்கொள்ளவிருக்கும் திட்டங்களைப் பற்றியும்,

(15) காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது பற்றியும்,

(16) மிசாவில் கைது செய்யப்பட்டிருந்த அனைவருக்கும் சட்டப்படி கொடுக்க வேண்டிய உதவித் தொகையைக் கொடுக்காததைப் பற்றியும்.

குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.”

இத் திருத்தம் முறையே வழிமொழியப்பட்டது.

* திரு. என். இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற தீர்மானத்தின் மீது என்னைப் பேச அழைத்த மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றிகலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அவையிலே நான் ஆற்ற

[திரு. என். இராமச்சந்திரன்] [1977 ஜூலை 11]

இருக்கிற என்னுடைய கன்னிப் பேச்சை ஆரம்பிக்கின்ற முறையிலே நான் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் தம்முடைய உரையிலே பல பொருள்களைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லியிருக்கின்ற நேரத்திலே குறிப்பாக இந்த அரசு லஞ்சலாவண்யமற்ற அரசை உருவாக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்கிற நேரத்திலே மேற்போக்காகத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர எந்த அடிப்படையிலே, எப்படி லஞ்சத்தைக் களைவார்கள் என்பதைச் சொல்லவில்லை. ஆனால் சொல்கிறார்கள், லஞ்சம் களையப்படும், ஊழல் ஒழிக்கப்படும் என்று. ஏற்கனவே இருந்த கழக அரசு பப்ளிக்மென் கிரிமினல் மிஸ்கான்டக்ட் அக்ட் கொண்டுவந்த நேரத்தில் அந்த ஆக்டைக் குறை சொல்லி வெளியே பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் குறை சொன்ன சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டுவரப் போகிறார்களா அல்லது வேறு சட்டத்தைக் கொண்டுவர இருக்கிறார்களா என்பதை இதிலே சொல்லவில்லை. ஏதோ போகிற போக்கில் புழுதியை வாரித் தூற்றலாம், யார் மீதாவது விழுட்டும் என்ற முறையிலே தான் குறை சொன்னார்களே தவிர, சொல்கின்ற சொல் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிற நிலைமை இல்லை என்பது வருத்தத்தைத் தருகிறது.

இந்த நாட்டிலே லஞ்சத்தை, ஊழலை ஒழிப்பேன் என்று சொன்னவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு நாட்டிலே என்ன ஆகியிருக்கிறார்கள் என்பதை நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும், லஞ்சத்தை ஒழிப்பேன், ஊழலை ஒழிப்பேன் என்று சொன்னவர்கள் இந்த நாட்டிலே ஒழிந்து இருக்கிறார்கள் என்ற வலாற்றை நாம் பார்க்கிறோம். காரணம் அப்படிச் சொன்னவர்கள் அதை ஒழிக்கத் தேவையான திட்டத்தைத் தெளிவாகப் போடவில்லை என்பது தான். முன்னாள் உள் துறை அமைச்சராக இருந்த நந்தா அவர்கள் லஞ்சத்தை ஒழிப்பேன் என்றார்கள், ஆனால் சரியான திட்டம் போடாத காரணத்தால் அந்த லஞ்சமே அவர்களை விழுங்கி விட்டது. இப்படி எதை எடுத்தாலும் லஞ்சத்தை ஒழிப்பேன் என்று சொன்னவர்கள் இன்றைக்கு அதற்கான திட்டத்தை இந்த

1977 ஜூலை 11] [திரு. என். இராமச்சந்திரன்]

அவையிலே சொல்லவில்லை. பொய்யான குற்றச்சாட்டுச் சொன்னவர்கள் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்ற விதிமுறை இந்த ஆக்டிலே இருக்கிறது. அதை குறை சொன்னவர்கள் இன்றைக்கு ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டம் திருத்தப்படுமா என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை.

அடித்தளத்திலே இருக்கின்ற மக்கள், மனிதனை மனிதனாக வாழ்கிற சமுதாயத்தை உருவாக்குவோம், ஏழை பணக்காரர் இல்லாத சமுதாயத்தை உருவாக்குவோம் என்று பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கொள்கைகளை வகுத்துச் சென்றார்கள்.

முன்னால் இருந்த அரசு அரிசனங்கள் அர்ச்சகர்களாக வரக் கூடிய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. ஆனால் அந்தச் சட்டத்தை சுப்ரீம் கோர்ட் தீராகரித்து விட்டது.

அதேபோல இந்தி எதிர்ப்புப் போரில் ஈடுபட்ட விரர்களின் குடும்பங்களுக்கு அரசு பென்ஷன் வழங்கியது, ஆனால் சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பினால் அதை நிறுத்திவிட்டார்கள்.

முன்னால் இருந்த அரசு பல புரட்சிகரமான திட்டங்களைக் கொண்டு வந்தது, அதை மீண்டும் செல்லுபடியாக்கத்தக்க விதத்தில் மாற்றம் செய்யப் போகிறார்களா என்பதையும் இந்த ஆளுநர் உரையிலே சொல்லவில்லை.

இன்றைக்கு ஆளுகிற கட்சியிடம் மக்கள் நிரம்ப எதிர்பார்க்கிறார்கள், முதலமைச்சராக புரட்சித் தலைவர் வந்திருக்கிறார்கள், ஆனால் புரட்சி ஒன்றும் காணப்படவில்லை. பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லிய கொள்கைகளைப்பற்றியும் இதிலே சொல்லப்படவில்லை, மனிதனை மனிதனாக வாழவைப்பது, ஏழை பணக்காரன் இல்லாத சமுதாயத்தை அமைப்பது என்ற கொள்கைகளை இதிலே காணோம்.

என்னுடைய கட்சித் தலைவர் முதலமைச்சராக இருந்தபோது அரிசனங்கள் அர்ச்சகர்களாகக்கூடிய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள், அதை மீண்டும் அமலாக்குவதற்கு அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். இராமச்சந்திரன்] [1977 ஜூலை 11]

மொழிப் பிரச்னைபற்றி இதிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத் தக்கது. நமது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மிக நம்பிக்கையாக மிக அழுத்தமாக இருந்த கொள்கை, கல்லூரிகளிலே உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே எந்த மொழியிலே சொல்லிக் (முற்பகல் 10-00)

கொடுப்பது என்பதுபற்றிய கொள்கையாகும். இந்தப் பிரச்சனையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மிகவும் அழுத்தந்திருத்தமாக நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்கள். அந்த மொழிப் பிரச்னை பற்றி ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் இன்றைக்குப் பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற ஒரு அமைச்சரவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் தமிழையும், ஆங்கிலத்தையும் இரண்டு கண்களாக அண்ணா அவர்கள் மதித்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்வது என்னைப் பொறுத்தவரையில் பொருத்தமாக இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். தமிழைப் பொறுத்தவரையில் அதற்கு முதலிடம் தருவோமே தவிர ஆங்கிலத்தை அவசியம் கருதி, தேவை கருதி ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஆனால் தமிழுக்குத்தான் முதலிடம் என்றுசொல்லி அவருடைய கருத்துக்கு என்னுடைய மறுப்புரையாக இதனைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தியை ஆட்சிமொழியாக்கும் 17-வது பகுதியை இன்றைய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து அதை மாற்றுவதற்கு ஆளுநர் உரையில் முயற்சித்திருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அப்படியெல்லாம் இதில் இல்லை. இந்த ஆட்சிமொழியாக ஆகவேண்டும் அல்லது ஏக ஆட்சிமொழியாக இந்தி இருக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்புகிறார்களா என்று தெளிவாக ஆளுநர் உரையில் இல்லை, குறிப்பிடப்படவில்லை என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் அவர்கள் பேசும் போக்கில் ஏதாவது சொல்லிவிட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அண்ணாயிசம் அண்ணாயிசம் என்று சொல்லி அண்ணா சொன்ன கொள்கை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். “‘ஸயன்டிஃபிக் சோஷலிசம்’ நம்முடைய கொள்கை” என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைய தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றிருப்பவர்களோ

1977 ஜூலை 11] [திரு. என். இராமச்சந்திரன்]

சோஷலிசம், கேப்பிடலிசம், கம்யூனிசம் என்று மூன்றையும் இணைத்து அதுதான் அண்ணாயிசம் என்று சொல்லி அண்ணா அவர்களை இழிவுபடுத்தும் நிலையிலே இருக்கிறது. அதையெல்லாம் பற்றி, சோஷலிசத்தைப்பற்றி இதில் சொல்லப்படவில்லை.

பஸ் தேசியமயம் செய்திருக்கிறோம். ஏறக்குறைய ஏழு போக்குவரத்துக் கழகங்களை உருவாக்கி தமிழ் மக்களின் உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் அவற்றிற்கு அண்ணா, பெரியார், சேன், சோழன், பாண்டியன், கட்டபொம்மன், பல்லவன் என்று வைத்திருக்கிறோம். அதை இன்றைய அரசு மீண்டும் செயல்படுத்துமா என்பதைப்பற்றி ஆளுநர் உரையில் சொல்லப்படவில்லை. ஏனென்றால் மக்களிடத்திலே ஒரு ஐயப்பாடு இருக்கிறது. பஸ் முதலாளிகள் ஆளுநரைப் பார்த்து பஸ் தேசியமயக் கொள்கை வெற்றி பெறவில்லை, மீண்டும் தனியாரிடத்தில் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ஆகவே மீண்டும் அவற்றைத் தனியாரிடத்தில் கொடுத்து விடுமா அல்லது தேசியமயக் கொள்கை நீடிக்கப்படுமா, மீதியிருக்கின்ற பஸ்களை அரசாங்கம் எடுக்குமா என்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்படவில்லை.

இப்படிப் பல்வேறு விதமான பிரச்சனைகளைப்பற்றி ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிடாமலிருப்பது மக்களுக்கு எமாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நலிந்து போன மில்களை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதைப்பற்றி இதில் குறிப்பிடுக்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் அதுவும் பெரிய எமாற்றத்தைத்தான் அருகின்றது. ஏனென்றால், மத்திய அரசிலே இருப்பவர்கள் இன்றையதினம் பொருளாதார நிலைமைகளின் காரணமாக நலிந்துபோன மில்களை எடுக்கவில்லை, நாங்கள் எடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அப்படியென்றால் தமிழக அரசும் அப்படி எடுத்துக்கொள்ள மறுக்குமா, இல்லாவிட்டால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்படவில்லை.

வேலைவாய்ப்புப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில் வேலை வாய்ப்பினை அதிகமாகத் தருவோம் என்று பொதுவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பொதுவாகச் சொல்லும் நேரத்தில்

[திரு. என். இராமச்சந்திரன்] [1977 ஜூலை 11]

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஏறத்தாழ மூன்று கோடி மக்கள் ஒருவேளைச் சோற்றுக்குக்கூட வழி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏறத்தாழ 20 இலட்சம் பட்டதாரி மாணவர்கள் இன்றைக்கு வேலைவாய்ப்பு நிறுவனங்களில் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்க எப்படி வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும் நிலைமை இருக்கிறது, 'ஜாப் ஓரியண்டட் சர்வீஸ்' என்று எப்படி உருவாக்குகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி இதில் குறிப்பிடப்படவில்லை.

அடுத்து, 'பின் தங்கியோர் நலன்' என்று முன்பிருந்த அரசு அவர்களுக்குச் சிறப்புத் திட்டங்களை அறிவித்தார்கள். இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான திட்டத்தையும் சொல்லவில்லை. பின் தங்கியோர் நலன் என்று சொல்லும்பொழுது, முற்போக்கான வகுப்பினரும் அதில் சேர்ந்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, இரண்டு பிரிவுகளை வைத்து, பின் தங்கியோர் நலன், மிகவும் பின் தங்கியோர் நலன் என்று பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அரிசனங்களுக்கு விடு கொடுக்கும் சமுதாய நலத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. அந்தத் திட்டம் மீண்டும் தொடர்ந்து நடைபெறப்போகிறதா அல்லது கைவிட்டு விட்டார்களா என்பது பற்றி ஆளுநர் உரையில் சொல்லப்படவில்லை என்பதை வருத்தத் தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று மிகவும் முக்கியமானது. நம்முடைய முதல்வர் அவர்களுக்கு மிகவும் விருப்பமான ஒன்று. மதுவிலக்கைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் நாட்டம் கொள்ளத் கூடியவர்கள். அவர்கள் இன்றைக்கு ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு ஒரு புதிய அப்பாயின்ட்மென்டைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அது என்னவென்றால் மதுவிலக்குக் கொள்கையில் நாட்டம் கொண்ட இந்த அரசு மது பர்மிட் வைத்திருப்பவரை அரசாங்க அதிகாரியாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே மதுவிலக்குக் கொள்கையிலே பற்றும் உறுதியும் உடையது இந்த அரசு என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மது பர்மிட் வைத்திருக்கின்றவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ்.,

1977 ஜூலை 11] [திரு. என். இராமச்சந்திரன்]

அதிகாரிகளாக, பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்காக இருக்கிறார்கள். இதை எப்படி இந்த அரசாங்கம் அனுமதித்தது என்பதை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மதுவிலக்கை அமல் படுத்த வேண்டும், அமல் படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது. அதை அமல்படுத்துவதற்கான திட்டங்களைப் போட வேண்டும். கள்ளச் சாராயத்தை ஒழிக்கின்ற முறையில் அதைச் சாப்பிடுகின்றவர்களுக்குத் தண்டனை என்று சட்டங்கள் இருந்தாலும் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தும் நேரத்தில் சிக்கல்கள் இருந்தன. அவற்றை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரைப்படத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் நம்முடைய முதல்வரவர்கள் மிகுந்த பற்றுக் கொண்டவர்கள். அந்த அரசாங்கத்தை தேசிய மயமாக்குகின்ற கொள்கையினை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறதா அல்லது அதை கைவிட்டிருக்கிறதா என்பதைப்பற்றியும் ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்படவில்லை. இன்றைக்குத் திரைப்படங்களைத் தயாரிப்பவர்கள் பெங்களூருக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் இங்கு திரைப்பட உற்பத்தி பாதிக்கப்படுவதால் தொழிலாளர்கள் மிகுந்த தொல்லைகளுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் காப்பாற்றும் நிலையிலே திரைப்படங்களை அதிகமாக இங்கிருக்கின்ற ஸ்டூடியோக்களிலேயே உருவாக்க முயற்சிப்பார்களா என்பதைப் பற்றியும் ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்படவில்லை என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. பாக்கர் க. சுப்பிரமணியம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையை வரவேற்று நன்றி கூறுகின்ற வாய்ப்பினை எனக்கு நல்கியமைக்கு முதற்கண் என்னுடைய நன்றியறிதலை உரித்தாக்கிக் கொள்கிறேன்.

“மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களாட்சி இன்று மலர்ந்திருக்கிறது” என்றும், நடைபெற்ற தேர்தலில், நம் மாநில மக்கள் தங்கள் முடிவைத் தெளிவாகவும் திட்டவாட்டமாகவும் தெரிவித்துள்ளார்கள்” என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இன்றைய நிலையிலே மாற்று முகாமிலே இருக்கும் நண்பர்களோ இந்த உண்மையை ஏற்க மறுத்து, தென்

[திரு. பாக்கர் சு. சுப்பிரமணியம்] [1977 ஜூன் 11]

ஒட்டு மக்களை மந்த புத்திக்காரர்கள் என்றும், கோழைகள் என்றும் வர்ணிக்கின்ற விசித்திரத் தன்மையைப் பார்க்கின்றோம். மக்கள் தீர்ப்பை ஏற்க மறுத்தவர்களின் நிலையை வரலாறு காட்டுவதை இவர்கள் உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

1967 தேர்தலில், பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் இருந்தபொழுது நாம் தேர்தலில் நின்று 138 இடங்களையும், 62 இலட்சம் வாக்குகளையும் பெற்று வெற்றி பெற்றோம். அதே நேரத்திலே காங்கிரஸ் கட்சியினருக்குக் கிடைத்த இடங்கள் 48, பெற்ற வாக்குகள் 63 இலட்சம். அப்போது காங்கிரஸ்காரர்கள் பெற்ற வாக்குகளை வைத்து வெற்றி பெற்றவர்களையும், மக்களையும் ஏளனம் செய்யும் வகையிலே பேசினார்கள். என்ன ஆயிற்று? 1971-ல் அவர்கள் நிலை என்ன? 48 இடங்கள் 15 ஆகக் குறைந்ததை வரலாறு படம் பிடித்துக் காண்பித்து உள்ளது. அதை நாம் உணர வேண்டும். நகர மக்கள் புத்திசாலிகள், கிராமத்து மக்கள் ஏமாளிகள், மந்த புத்திக்காரர்கள் என்றும், அறிவு இல்லாதவர்கள் என்றும், ஆகவே வாக்களிக்கிறார்கள் என்றும் பேசுகின்றார்கள்.

இந்த நேரத்தில் நாம் ஒன்றைக் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். 67 தேர்தலிலும், 77 தேர்தலிலும் கிராமப்புறங்களிலே வாழ்கின்ற பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களின் வாக்குகள்தான் சர்க்காரை அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். முக்கியமாக சென்னை நகரத்தின் நிலை வேருக இருந்த போதிலும் நடந்து முடிந்த தேர்தலில், கோவை, மதுரை, திருச்சி, சேலம், வேலூர், நெல்லை ஆகிய நகரங்களிலேயிருக்கும் மக்களின் பெருவாரியான ஆதரவினால்தான் இன்றைய அரசு இங்கே அமைந்திருக்கிறது என்பதை நாம் தெளிவாக உணரவேண்டும். தமிழ் நாட்டில் வலுவான அரசாங்கம் அமையும் வாய்ப்பினை அளித்த மக்களுக்கு நன்றி சொல்லும் வகையிலே அமைந்துள்ள ஆளுநர் அவர்களின் உரையைப் பாராட்டி வரவேற்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அச்சத்திற்கும், தாட்சண்யத்திற்கும் ஆட்படாமல் அரசாங்கம் செவ்வனே செயல்படும் என்று கவர்னர் உரையிலே குறிப்பிட்டிருப்பது வரவேற்கத் தகுந்த ஒன்றாகும். “உறவுக்குக் கை கொடுத்து உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம்” என்ற வகையிலே மத்திய அரசுக்கு கொள்கையிலே, கோட்பாட்டிலே அந்த அடிப்படையிலே சமதர்ம அடிப்படையிலே மலர்ந்து வளங்கொழிக்கும் இந்தியாவைக் காந்திய வழியில் உருவாக்க மத்திய அரசு மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளுக்கு அண்ணா வழியில் நின்று

1977 ஜூலை 14] [திரு. பர்க்கார்: சுயம்பிரமணியம்] ப. ருதி]

நாம் மத்திய அரசுக்கு ஒத்துழைப்பைத் தருகின்ற அதே நேரத்திலே நம்முடைய மொழி, கலாச்சார உணர்வுகளுக்கு நம்முடைய குரலை மத்திய அரசுக்கு ஒலிப்போம் என்று கூறியிருப்பது மிகவும் பாராட்டி எவ்வெங்கத் தகுந்த ஒன்றாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

(முற்பகல் 10.10)

இன்றைய முதல்வராக இருக்கிற மதப்பிறகுரிய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்நியப் படையெடுப்பின்போது, மத்திய சர்க்காரின் கோரிக்கைக்கு இணங்கி, முதன்முதலாக ஓடோடிச் சென்று நிதியுதவி அளித்தது இங்கே பேரவையிலிருக்கிற உறுப்பினர்களுக்கு நினைவிலே இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அவரை முதல்வராகக் கொண்டு விளங்குகின்ற இந்த அரசு நிச்சயமாக மத்திய அரசுக்கு உரிய காலத்திலே உறவுக்குக் கை கொடுத்து, உரிமைக்குக் குரல் கொடுக்கும் என்று கூறியிருப்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் பெறுவதன்மூலம் அண்டை மாநிலங்களோடு நல்ல உறவை வளர்த்து, பரஸ்பர ஒத்துழைப்பின் மூலம் நமது மாநில நலன்கள் பேணிக் காக்கப்பட வேண்டுமென்பது இப்பேரவையிலிருக்கிறவர்களால் ஒரு மனதாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்று. இருமொழிக் கொள்கையைச் செயல்படுத்துவது இந்த அரசாங்கத்தின் உறுதியான கோட்பாடாக இருக்கும் என்றும் கூறியிருப்பது, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய இலட்சியங்கள் சீடறுகின்ற வகையிலே அமைந்திருப்பதைப் பாராட்ட வேண்டியவர்களாக நாம் இருக்கிறோம். நேர்மை உள்ளம் கொண்ட யாராவும் இந்த உண்மையை நிச்சயமாக மறுக்க இயலாது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழுக்காக, தமிழ்ச் சான்றோர்களுக்காக பெரும் அளவுக்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதே மாதிரி தம்மோசை உலக மெல்லாம் பரவவும் வகை செய்தல் வேண்டுமென்ற நிலைமைக் கொப்ப, அண்டை மாநிலங்களில் உள்ளவர்களுக்குத் தமிழ் மொழி கற்பிக்கும் பயனுள்ள பணியினை அரசு மேற்கொள்ளும் என்று கூறியிருப்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும்.

[திரு. பாக்கூர் சு. சுப்பிரமணியம்] [1977 ஜூலை 14]

அடுத்துவரும் பயிரிடு காலத்தில், காவிரிப் பாசனப் பகுதி மக்களுக்கும் விவசாயப் பெருமக்களுக்கும் பாசன வசதி போதிய அளவிலும் உரிய காலத்திலும் கிடைக்கச் செய்வதற்கு அவசியமான நடவடிக்கைகள் எடுப்போம் என்று கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே கூறியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். அதற்கான முயற்சியிலே முதற்கட்டமாக காவிரி நீர்ப் பிரச்சனைக்காகத் தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பயணம் மேற்கொண்டு, கர்நாடக முதல்வர் அவர்களைச் சென்று பார்த்து, நல்ல முடிவுடன் திரும்பியிருப்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, அத்தியாவசியப் பண்டங்களில் ஒன்றான சமையல் எண்ணெய் போன்ற வகைகளில் ஏற்பட்டுள்ள விலை ஏற்றத்தைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று உறுதி அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. முக்கியமாக கிராமங்களிலே இருக்கிற விவசாயப் பெருங்குடும்பங்களுக்கு அளிக்கப்படும் நெல் விலை ஏறவில்லை. ஆனால், அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் இரசாயன உபகரண கிடைக்காத காரணத்தாலே, அவற்றினுடைய விலைகளெல்லாம் ஏறிக் கொண்டேயிருக்கிற காரணத்தால், உணவுப் பண்டங்களை உற்பத்திச் செய்ய நிறையச் செலவாகிறது. ஆனால், அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் கொள்முதல் விலை அதிகமாக இல்லை, அவர்கள் மிகவும் நட்டம் அடைகிறார்கள் என்றால், பயிரிடு வகையே நம்பி வாழ்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நல்ல வருவாய், கொள் விலை அளிக்கப்படும் என்று கவர்னர் உரையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில், அவற்றை வாங்கி உபயோகிக்கின்ற மக்களுக்குக் குறைவான விலையில் கிடைக்கும் வகையிலே இடைத்தரகர்கள் நிக்கப்படுவார்கள் என்று கூறியிருப்பது விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு முன்னுதாரணமாக அமையும் என்று பாராட்டி, வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒவ்வொரு கிராமத்தையும் எடுத்துக்கொண்டால், கிராம மக்களுக்கு அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படுகிற எண்ணெய், சர்க்கரை ஆகியவற்றை வாங்கவேண்டுமென்றால் ஏராளமான விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தங்களுக்கு ஆளாக வேண்டியிருந்தது. அந்நிலை மாற, கலைஞர் அவர்களுடைய அரசு நியாய

1977 ஜூ 11] [திரு. பாக்கூர், ச. சுப்பிரமணியம்]

விலைக் கடைகளைத் திறந்திருந்தபோதிலும் இன்னும் அதிக அளவிலே எண்ணிக்கையை உயர்த்தக்கூடிய அளவில், புதிய கடைகள் திறக்கப்படும் என்று ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே கூறப்பட்டிருப்பது, வரவேற்கத்தக்கது என்று கருதுகிறேன்.

வறுமை கிராமப்புறங்களில் இன்னுமிருக்கிறது என்ற நிலையில், வறுமையை ஒழிப்பதும், வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை அகற்றுவதும் அரசாங்கத்தின் தலையாய குறிக்கோள்களாக இருக்கும் என்று கவர்னர் உரையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களிலே வேலை வாய்ப்பிழந்தவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். வேலை வாய்ப்பை இழந்து தவிக்கும் அந்த மக்களுக்கெல்லாம் திட்டங்கள் அமையும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதும் வறுமையில் வாடும் ஆயிரமாயிரம் மக்களுக்கு வறுமையைக் குறைக்கின்ற அளவிலே இந்த அரசாங்கம் செயல்படும் என்று கவர்னர் உரையிலே கூறியிருப்பதும் வரவேற்கத்தக்க விஷயமாகும் என்று கூறி அதற்காக நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழகம் மட்டுமல்ல, இந்திய நாடே கிராமங்கள் நிறைந்த நாடாகும். கிராமங்கள் ஏராளமாக இருக்கிற நம்முடைய நாட்டிலே, கிராமப்புற மக்களுடைய பொருளாதாரமும் வாழ்வும் மலர வேண்டுமென்று காந்தி அவர்கள் கனவு கண்டார். விரும்பினார். அப்படியிருந்தபோதும், நாட்டிலே நல்ல பல திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருந்தும் கூட, அவைகள் ஓரளவு செயல்பட்டாலும்கூட, இன்றையதினம் அல்லல்படுகின்ற மக்களை நாம் காணமுடிகிறது. தேர்தல் நேரங்களிலே கிராம மக்களிடம் வாக்குகளைச் சேகரிக்கச் செல்லும்போது அவர்கள் நம்மிடம் பொன்னையும் பொருளையும் விரும்பிக் கேட்கவில்லை. ஆனால், குடிப்பதற்குத் தண்ணீரும், உண்ண உணவும் இருக்க இடமும் கேட்கிறார்கள். உண்ணுவதற்கு தண்ணீரையும், உணவையும், உடுப்பதற்கு உடையையும், அவர்கள் கேட்காத நேரத்திலும்கூட, முக்கியமாக, குடியிருக்க வசதி செய்து தரவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்பது வரவேற்கத்தக்கது. அந்த வாழ்க்கை வசதிகளை அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும்.

குடிநீர், கல்வி, எழுத்தறிவு, சுகாதாரம் ஆகியவை வழங்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சுகாதாரம் என்று சொல்கின்ற நேரத்திலே, பெருவாரியான காலனி பகுதி மக்க

[திரு. பாக்கர், ச. சுப்பிரமணியம்] [1977 ஜூலை 11]

விடத்திலே தொழு நோய் வேகமாகப் பரவுவதை நாம் கண்டுகூராத காரணமுடிகிறது. அவர்கள் சுகாதாரமற்ற முறையிலே, மிக நெருக்கமாக வாழ்கின்ற காரணத்தால், அந்தத் தொழு நோய் மற்றவர்களுக்குப் பரவ ஏதுவாகிறது. எழுத்தறிவை அவர்களுக்கு அளித்தால் போதாது. சுகாதாரத்தையும் அளிக்க வேண்டுமென்ற வகையில் சிரத்தையெடுத்து அவர்களுக்கு வீட்டு மனைகள் அதிக அளவில் அளித்து, அத்திட்டத்தை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்திலே, வீட்டு வசதிகளையும், பல்வேறு வகையான சாலைப் போக்குவரத்து வசதிகளையும், அளிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே அவர்கள் ஆற்றிய உரையை வரவேற்கிறேன். அவ்வாறு செய்வது அவர்களது வாழ்க்கை நலம் பெற ஏதுவாகும் என்ற அடிப்படையிலே உறுதி கூறியிருப்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும்.

கிராமப்புற குடிநீர் தேவையைப் பற்றி நான் முன்னமே குறிப்பிட்டதுபோல், தென்னகம் முழுவதும் இது ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கிறது. உப்பு நீர் கிடைக்கின்ற நேரத்தில், குடிப்பதற்குக் கூட நல்ல தண்ணீரில்லாத நிலைமையை தமிழகம் முழுவதும் காண முடிகிறது. என்னுடைய தொகுதிக்கு அருகிலே செய்யானும் பாலாறும் இருந்தாலும் கூட, குடிக்கக்கூட தண்ணீர் கிடைக்காமல் மக்கள் அவதிப்படுவதை காணும்போது, வேதனையாக இருக்கிறது. ஆகவே, குடிநீர் அளிக்கும் பிரச்சனையில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நிச்சயமாக, முதல் கட்டமாக நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று கூறி இருப்பதற்காக கவர்னர் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்ல, பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கிராமப்புறத்திலே இருக்கிற மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தருவோம் என்று கூறியிருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும். தென்னாட்டிலே நெசவாளர்கள் படுகின்ற துன்பம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. அண்ணா அவர்கள் காலத்திலேயிருந்து மற்றவர்கள் காலத்திலும் இது தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்று விருமபிளவும் கூட, அது இன்னும் சமூகமாகத் தீர்க்கப்படவில்லை. அவர்களை மையமாக வைத்து, பழங்குடி மக்களுக்கும் வசதி செய்து கொடுக்கப்படும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே அதிகமாக நெசவாளர்கள் வாழ்கின்ற காரணத்தாலே, ஒரு நம்பிக்கை அளிக்கக்கூடிய வகையிலே ஆளுநர் உரை இருப்பதை வரவேற்று நன்றி கூறுகிறேன்.

1977 ஜூலை 11] [திரு. பாக்கர். ச. சுப்பிரமணியம்]

●ட்டுமொத்தமாக, இங்கே கவர்னர் உரையிலே இருக்கின்ற திட்டங்கள் அவைவராலும் பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணம் உண்டு என்ற கருத்திலே இதனை எல்லாரும் நிச்சயமாக விரும்புவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்த மன்றத்திலே, கவர்னர் அவர்கள் கடைசியாக கூறியிருப்பது, இந்த மாமன்றம் தனக்கேயுரிய கண்ணியம், மரியாதை, தரம் போன்ற பாரம்பரியங்களைப் பாதுகாக்கத்தக்க வகையில், எதிர்க்கட்சியினர் தங்கள் ஆக்கபூர்வமான ஒத்துழைப்பைத் தந்தும், ஆளுநர் கட்சியினர் ஒருதலைப் பட்சமற்ற அணுகுமுறைகளை மேற்கொண்டும், அவையின் நடவடிக்கைகளில் தங்களை ஈடுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், என்பதாகும். அது வரவேற்கத்தக்கதாகும். ஆகவே, சமூகமான உறவைப் பயன்படுத்தி, செம்மைப்படுத்தி, தமிழக சட்டப் பேரவையிலே நல்ல பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றி, செம்மையாக அவை நடைபெற வேண்டுமென்று கூறி, கவர்னர் உரையை வரவேற்று நன்றி கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

(முற்பகல் 10.20)

* திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையில் பின்தங்கிய பகுதிகளுக்குத் தனிக் கவனம் அளிக்கப்படும் என்று கோடிட்டு காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இராமநாதபுரம் மாவட்டம், தர்மபுரி மாவட்டம் போன்ற நிரந்தரமான பின்தங்கிய மாவட்டங்களைப் பற்றி ஏதும் குறிப்பிட்டு சொல்லாததற்காக நான் வருத்தப்படுகிறேன். கடந்த மூன்று ஆண்டுகாலமாக, காலமழை பொய்த்ததின் காரணமாக அங்கு பஞ்சம் தாண்டவமாடியது அரசுக்கும் தெரியும், பொது மக்களுக்கும் தெரியும். அந்தமாதிரி மாவட்டங்களில் நிரந்தரமான பஞ்சன வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்பது எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட விஷயம். கோளாவில் மேற்கு நோக்கி செல்லுகின்ற—ஈராக செல்லுகின்ற நீரைத் தேக்கி மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி போன்ற பஞ்ச நிலையில் உள்ள மாவட்டங்களுக்கு திருப்பிக் கொடுத்தால் அது பயன் அளிக்கும் என்று எல்லோருக்கும் தெரியும்.

[திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன்] [1977 ஜூலை 11]

ஆகவே, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் மாவட்டத்தின் பிரதிநிதியாக தேர்தெடுக்கப்பட்ட காரணத்தால் கட்டாயமாக அவர் விசேஷ கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக, கோளத்தோடு நல்ல நட்புறவு அவருக்கு இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் நிச்சயமாக அவர் செய்வார் என்று நம்புகிறேன். அதைச் செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

சென்ற வருடம் கடந்த பஞ்ச காலத்தில், குடிநீருக்கு ஆழ் குழாய் கிணறுகள் போடப்பட்டன. பெரும்பாலும் 100க்கு 90 குழாய் கிணறுகள் நல்ல தண்ணீராகவும் நல்ல உற்றுள்ள தண்ணீராகவும் கிடைத்தன. ஆனால் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கிடைக்கக்கூடிய தரைமட்டத்திற்கு கீழ் உள்ள தண்ணீரை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்துவதற்கு எந்தவிதமான திட்டமும் சொல்லப்படவில்லை. அந்தத் திட்டங்களைப் போட்டுக் கொடுத்தால், மழையைமட்டும் நம்பி வாழ்கின்ற அந்த மக்களுக்கு இது ஒரு வரப்பிரசாதமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் வைகை கெனால் மாடர்னசேஷன் ஸ்கீம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை விரைவில் நிறைவேற்றுவதன் மூலமாக கிடைக்கின்ற உபரி நீரை முதலில் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டு, பிறகு ஏதோ காரணங்களுக்காக விடப்பட்ட அந்தப் பகுதிகளுக்கு கொடுக்க முடியும் என்று வல்லுநர்கள் சொல்லுகின்ற காரணத்தினால் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால் மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாரும் விலை கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். வாங்கி உபயோகிக்கும் பொதுமக்களுக்கும் அவை நியாயமான விலையில் கிடைக்கவேண்டும் என்று ஆளுநர் உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டும் ஒரே நேரத்தில் எப்படி இருக்க முடியும் என்று தெரியவில்லை. இங்கே எல்லாருக்கும் தெரியும். இங்கே வந்திருப்பவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர்கள். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தி செய்ய என்ன செலவாகிறது என்பது தெரியும். உற்பத்திக்கு வேண்டிய பொருள்களின் விலை எவ்வளவு கூடி இருக்கிறது என்பது எல்லாருக்கும் தெரியும். ஆகவே, சர்க்காரால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்ற விலை விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகக் கூடியதாக இருக்க மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று தாழ்மையாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1977 ஜூலை 11] [திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன்]

விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்துகிற தேவையான பொருள்களின் விலை ஏறி இருக்கிறது. நியாயமான விலையில் நிர்ணயிக்கப்படுகின்ற பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை. அப்பொருள்களை வாங்கும் அளவிற்கு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. ஒரு மண்வெட்டி 20 ரூபாய் கொடுத்து வாங்குகின்ற நிலையில் இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு அந்த அளவுக்கு உற்பத்திச் செலவு பெருகியிருக்கிற காரணத்தால் சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கிற விலை அவர்களுக்கு கட்டுபடியாவது இல்லை. அதற்கு வேறு வழிகள் இருக்கின்றன. சர்க்கார் கோதுமை போன்ற பொருள்களுக்கு 'சப்ஸிடி' கொடுப்பது போல, விவசாயிகள் உபயோகிக்கும் பொருள்களுக்கும் 'சப்ஸிடி' கொடுத்தால் விவசாயிகள் மேம்பட உதவியாக இருக்கும்.

அதே நேரத்தில் ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விவசாய மக்களிடமிருந்து தேவையான பொருள்களை வாங்குவதற்கு ஒரு விலை நிர்ணயம் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே தானியத்தை அரசாங்கக் கிடங்கிலிருந்து வாங்கும்போது மிக அதிக விலைக்கு வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்த விலை ஏன் என்று தெரியவில்லை. அதைப்பற்றி டி.டி.சி. கூட்டத்தில் கேட்ட போது, சர்க்கார் தீர்மானிக்க வேண்டிய விஷயம் என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

அதிர்ஷ்டவசமாக அரசின் கவனத்திற்கு நேரடியாக கொண்டு வருகிற பாக்கியம் கிடைத்திருப்பதால் இந்த மாமன்றத்தில் அதனை எழுப்ப ஆசைப்படுகிறேன்.

நெல்லுக்கு, கிலோ ஒன்றுக்கு 2 ரூபாய், 2½ ரூபாய் என்று விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி செய்தால் குவிண்டால் 200, 250 ரூபாயாக இருக்கிறது. விவசாயிகளிடம் நாம் வாங்குவது அதிகபட்சம் 90 ரூபாய். அதே விவசாயி வாங்கும்போது 200 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இது எப்படி சாத்தியம் ஆகும்? அவனுக்கு லாபம் இருக்க வேண்டுமென்ற சூழ்நிலையில் மறுபரிசீலனை செய்து குறைந்த நிலையில் அவனுக்கு கொடுத்தால் அதிகம் நஷ்டப்படுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. ஆகவே, இந்த விலை நிர்ணயம் செய்யும்போது அதற்கான முறையான விலையைக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன்], [1977 ஜூலை 11]

அடுத்திரு கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கும் நியாயவிலைக் கடைகளில் அத்தியாவசியப் பொருள்கள் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று கவர்னர் உரையில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. நான் மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு சங்கங்கள் தங்களுக்கு லாபமான பொருள்களை மட்டும் விற்பனை செய்கின்றார்களோ தவிர நஷ்டம் உண்டாக்குகின்ற பொருள்களை வாங்கி வியாபாரம் செய்வது கிடையாது. சிலி போன்றவற்றில் நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் லாபம் இருக்கும். ஆனால் மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான மண்ணெண்ணெய் போன்றவற்றில் லாபம் இல்லை என்ற காரணத்தால் விற்க மறுக்கிறார்கள். ஆகவே, அத்தனை பொருள்களும் கிடைக்கும் வண்ணம் செய்யவேண்டுமென்று கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன், முனிசிபல் கவுன்சில் போன்றவைகளுக்கு தலைவர்களை நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்படும் என்று யோசனை கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அது எந்த அளவு நடைமுறை சாத்தியம் என்பதை பரிசீலனை செய்யவேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன், முனிசிபல் கவுன்சில் தலைவர்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்லுகிற நேரத்தில், ஏன் மாநகராட்சிக்கு இதைக் கொண்டுவரவில்லை என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். கிராமங்களில் இருப்பவர்களும் சரி, நகரங்களில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் பின்தங்கியவர்கள் என்று கருதப்படுகிறார்களா? மாநகராட்சியிலே உள்ளவர்கள் விசேஷ சலுகைகள் பெற்றவர்கள் என்று நினைக்கிறார்களா? என்று நான் தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, அதை நாம் அமுலுக்குக் கொண்டு வரும் போது பல்வேறு அம்சங்களைக் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். நடைமுறையில் கிராம பஞ்சாயத்துகளுக்கு தலைவர், பொதுமக்களால் தற்போது தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். இந்த மாதிரி மக்கள் உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது தலைவருக்கு நேர்மான கருத்துடையவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து விடுகிறார்கள். அந்த பஞ்சாயத்து சரிவர நடைபெறுவது இல்லை. அதற்கு பரிகாரம்—வழி இருக்கவேண்டும். அந்த அளவுக்கு எந்த கிராமமும் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கும், முனிசிபல் கவுன்சில்களுக்கும் நடைமுறையில் ஏற்படாத அளவுக்கு அரசு யோசித்து முடிவு காணவேண்டும்.

1977 ஜூலை 11] [திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன்]

அடுத்து, தலைவர்கள் பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்வது தலைசிறந்தது என்பதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. இன்னொரு சிறு யோசனையையும் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். முதலமைச்சரைக் கூட பொதுமக்கள் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்ற வகையில் சட்டத்தை திருத்தம் செய்து மத்திய அரசுக்கு சிபாரிசு செய்யக் கேட்டுக்கொண்டால் சரியாக இருக்காதா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

சிறு தொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள், கிராம மக்கள் முன்னேறும் வகையில் அமையவேண்டும். சிறு தொழில் தொடங்க வேண்டுமென்று இலாகாவினரைக் கேட்டால் அவர்கள் 5 லட்சம் ரூபாயில் திட்டம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலையில் சாதாரண கிராம மக்கள், குடிமக்கள் எப்படி சிறு தொழிலை ஏற்று நடத்த முடியும் என்பதையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

ஜப்பான், அரியானா போன்ற இடங்களில் ஒவ்வொரு வீட்டிலேயும், ஒரு குடிசைத்தொழில் இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. அதேபோல சிறு தொழில்களைச் செய்ய கிராம மக்களுக்கு வசதி வாய்ப்பு செய்து கொடுத்தால் உற்பத்தி செலவும் குறையும். இதை புனராலோசனை செய்து நல்ல மாற்றம் கொண்டு வரும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, எங்கள் மாவட்டத்திலும் மற்ற வறட்சி மாவட்டங்களிலேயும், புயல், பஞ்சம், வறட்சி போன்ற நேரங்களில் ரஸ்தாக் களுக்குப் பணம் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த சமயத்தில் பஞ்ச நிவாரண, வெள்ள நிவாரண, புயல் நிவாரண நேரங்களில் செய்யப்படுகிற நல்ல பணிகள், போடப்படுகின்ற ரஸ்தாக்கள் மறுபடியும், மராமத்து செய்யப்படுவது இல்லை. அதற்கு எந்தவிதமான பணமும் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்ற அந்த நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறார்கள். பிறகு அந்த ரஸ்தாக்களை மராமத்து செய்யக்கூடிய வழிகளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவுக் கடன்கள் பற்றி நேற்றைக்கு முன் தினம் அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள் என்றாலும், எங்கள் பகுதி இராமநாத புரம் மாவட்டத்தில் சென்ற ஆண்டு மக்கள் விளைச்சல் இல்லாமல்

[திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன்] [1977 ஜூலை 11]

அவதிப்பட்ட நேரத்தில் கூட்டுறவுக் கடன்கள் வசூலிக்கப்பட வேண்டாமென்று அரசாங்கம் உத்தரவு இட்டு இருந்தாலும்கூட கூட்டுறவுக் கடன்கள் நிலவள வங்கிக் கடன்கள் ஆகியவற்றை வசூல் செய்வதில் மிக அதிகம் கெடுபிடிகள் செய்து இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் கடன்கள் வசூல் செய்வதில்கூட கெடுபிடிகள் செய்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே, வறட்சி என்று அறிவிக்கப்பட்ட பின்னரும், கூட்டுறவுக் கடன்களை வசூலிப்பதில் விதி விலக்கு அளிப்பதுபோல் நிலவள வங்கி கடன்களுக்கும் வசூலிப்பதில் விதி விலக்கு அளித்தால் வசதியாக இருக்கும். இதைக் கேட்போமானால் முன்னாள் முதல்வர் சொல்லியதைப்போல், அது அரசாங்கம் ரிசர்வ் பாங்க், உலக பேங்க், ஈஸ்ட் என்று எல்லாம் சொல்கிறார்கள். அந்த அளவுக்குப் பொருளாதாரம் கிராமத்தில் இருப்பவர்களுக்குத் தெரியாது. அவர்கள் படும் கஷ்டத்தைப் பார்த்து, கடன் வசூல் செய்வதில் நிவாரணம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். கெடுபிடி இல்லாமல் எல்லோரும் தக்க உதவியைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-30)

அண்டை மாநிலங்களுடன் நமது உறவுகள், குடிநீர் வசதி, பாசன வசதி ஆகியவை பற்றி மட்டும் ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ரஸ்தா வசதி பற்றி குறிப்பிடப்படவில்லை. ஏற்கனவே முன்னாள் ஆளுநர் அவர்கள் ஒரு சமயத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். கேரளத்திற்கும், தமிழ்நாட்டிற்கும் இடையே இரு மாநிலங்களையும் இணைக்கும் சாக்குளத்துமெட்டு என்ற ரஸ்தா போடப்படும் என்று. அந்த ரஸ்தா போடப்பட்டால் மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள தேவாரம், கோம்பை, உத்தமபாளையம் போன்ற பகுதியில் உள்ள மக்கள் கேரளத்தில் உள்ள எர்ணாகுளம் செல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். இந்த இணைக்கும் ரஸ்தா ஒரு குறுகிய தூரத்திற்குத்தான் போடவேண்டியிருப்பதால், ஏற்கனவே முன்னாள் அமைச்சர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள்கூட அங்கே வந்து அந்த இடத்தைப் பார்வையிட்டுச் சென்று இருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ அது பூர்த்தி செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அங்கே வசிக்கும் மக்கள், எலத் தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் மக்கள் தமிழ்நாட்டுப் பகுதியிலிருந்து கேரள பகுதிக்கு அடிக்கடி செல்ல வேண்டியிருப்பதால், அந்த ரஸ்தாவை அமைக்கும் பணியை விரைவாக மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கேரள எல்லையில் உள்ள ரஸ்தாவை அவர்கள் ஜீப்

1977 ஜூலை 11] [திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன்]

போகிற அளவிற்கு அமைத்து விட்டார்கள். இந்த ரஸ்தா மிகக் குறுகிய தூரத்தில் சுருக்கமாக கேரளாவிற்கு செல்ல வசதியாக இருக்குமாதலால்—தூரம் 5 மைலுக்குள்ள்தான் இருக்கும்—அந்த ரஸ்தாவை சீக்கிரம் முடித்துக் கொடுத்தால் போக்குவரத்து வசதிக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, இது மாதிரி பல விஷயங்கள் இந்த ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்படாததற்கு நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன் என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஏறக்குறைய 25 மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கு எழுதிக் கேட்டு இருப்பதால், ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் 10 நிமிடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. அந்த குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள்ளேயே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய உரையை தயவுசெய்து முடித்துக்கொண்டால், விரும்பம் தெரிவித்து இருக்கும் அனைவரையும் இங்கே பேச அனுமதிப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். அந்த வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. இரா. தாமரைக்கனி: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இங்கே ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையை நான் ஆதரித்துப் பேச விரும்புகிறேன். ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் அண்ணாவின் கொள்கைகளும் கருத்துக்களும் நிரம்ப பயன்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன. அதலால் அவருடைய உரையை நான் இங்கே வரவேற்கிறேன்.

எங்களுடைய ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் தொகுதியில் 25,000-க்கும் மேற்பட்ட நேசவுத் தொழிலாளர்கள் வசிக்கிறார்கள். ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கைத்தறிகள் அந்தப் பகுதியில் இயங்காமல் இருக்கின்றன. அதனால் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமான துணிகள் அங்கே தேங்கிக் கிடக்கின்றன. இந்த ஆளுநர் உரையில் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் குறைகள் தீரும் வகையில் இருப்பதால், இந்த ஆளுநர் உரையை நான் வரவேற்கிறேன், ஆதரிக்கிறேன்.

விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், ஆளுநர் உரை எங்களுடைய தொகுதி மக்களுக்கும், மற்றும் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கும் ஆதரவு அளிக்கும் வகையில் அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

[திரு. இரா. தாமரைக்கனி] [1977 ஜூலை 11]

எங்களுடைய ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் 100 க்கு 75 பேர் விவசாயிகளாக இருக்கின்றனர். ஆனால் இந்த விவசாயம் செழிக்க வேண்டுமானால் நீர் வேண்டும். அந்த விவசாயிகள் பயன்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு நீர் அந்தப் பகுதியில் கிடைக்கவில்லை. குடிநீரும் கிடைக்கவில்லை. இந்தக் குறைகள் நிவர்த்தி செய்யப்பட வேண்டுமானால் எங்களுடைய ஊருக்கு மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து உற்பத்தியாகும் தண்ணீர் வீணாகக் கடலில் போய் விழுகிறது. அந்தத் தண்ணீர் அழகர் அணைத் திட்டத்தின் மூலம் தடுத்து நிறுத்தினால் 20,000 ஏக்கர் நிலம் பாசன வசதி பெறும். இதன் காரணமாக ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர், சாத்தூர், சிவகாசி, விருதுநகர், இராஜபாளையம், அருப்புக்கோட்டை போன்ற பகுதிகளும் பயன்பெறும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எங்களுடைய ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் பகுதி விவசாயத்தில் மட்டும் அல்லாது பொருளாதாரம், மற்றும் வியாபாரம், தொழில் துறை முதலியவற்றிலும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது. அதையும் நிவர்த்தி செய்யும் வகையில் ஆளுநர் உரை அமைந்து இருக்கிறது என்பதை நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அண்ணா அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்கு ஏற்ப நம்முடைய நகரசபைத் தலைவர்களின் தேர்தலும், ஒன்றியத் தலைவர்களின் தேர்தலும் நேரடியாக நடைபெறும் என்று ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டு இருப்பதால் சாமானியர்களும் இன்றைக்கு அந்தப் பதவிக்கு வர வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் நான் ஆளுநர் உரையைப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, தொழில் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில், ஆளுநர் உரை நமக்கு ஆதரவாக இருக்கிறது என்று நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். எங்களுடைய ஊருக்குப் பக்கத்தில் சிவாகாசியில் 50,000-க்கும் மேற்பட்ட அச்சத் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அந்த அச்சத் தொழிலாளர்களுக்கு அடிப்படை சம்பளம் கிடையாது. இ.எஸ்.ஐ. ஹாஸ்பிடல் வசதி கிடையாது. பி.எப். வசதி கிடையாது. அங்கேயுள்ள முதலாளிகள் 2 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மாதத்திற்கு ஒரு தடவை வரி கட்டும் முதலாளிகளாக இருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் அங்கேயுள்ள தொழிலாளர்களை அவர்கள் பர்மனென்ட் செய்யாமல் வைத்து இருக்கிறார்கள். 6 மாதத்திற்கு ஒரு தடவை வேலையை விட்டு நீக்கி, டெம்பரரியாக வைத்து இருக்கிறார்கள். தொழில்

1977 ஜூலை 11] [திரு. இரா. தாமரைக்கனி]

பிரச்சனை குறித்து ஆளுநர் உரையில் கோடிட்டுக் காட்டி இருப்பதால், இந்தக் கோரிக்கையும் நிறைவேறும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

எங்களுடைய பூநீவில்லிப்புத்தூர் தொகுதியில் கூட்டுறவு சொசைடிகள் நிறைய இருக்கின்றன. கூட்டுறவு சொசைடிகளில் எந்த அளவுக்கு ஊழல் இருந்தது என்பது தெரியும். ஆளுநர் ஆட்சிக்கு முன்னால் உள்ள ஆட்சியினர் ஊழல் செய்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லி, எங்களுடைய தொகுதியில் ஏகப்பட்ட கூட்டுறவு சொசைடிகளை ஆளுநர் அவர்கள் கலைத்து விட்டார்கள். நிறைய சொசைடிகள் இப்படி கலைக்கப்பட்டன. இன்னும் பல சொசைடிகள் பழைய நிர்வாகத்தினரின் பொறுப்பில் இருப்பதால், அவர்கள் நாள்தோறும் விதண்டாவாதம் பேசிக்கொண்டு அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த சொசைடிகள்மீதும் முறைப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே, புதிய அரசு கொண்டு வரும் திட்டங்கள் நல்ல திட்டங்களாக ஆளுநர் உரையில் அமைந்து இருப்பதால், அண்ணன் இராதா அவர்கள் முன் மொழிந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே எனது கட்சியின் தலைவர் ரமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைத் தொடர்ந்து எங்களுடைய கட்சியின் நிலையை வெளிப்படுத்த நான் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

ஏற்கனவே போனஸ் சட்டம் அவசர காலத்தில் வாபஸ் பெறப்பட்டதன் விளைவாக, குறைந்தபட்ச போனஸ் கொடுப்பதை நிறுத்தியதன் காரணமாக, ஒப்பந்தம் செய்த போனஸ்கூட கொடுக்க மறுக்கிறார்கள், அப்படிப்பட்ட மதுரா கோட்ஸ் நிர்வாகத்தின்மீது வழக்கு தொடர்ந்ததன் பேரில் ஹைக்கோர்ட் ரிட்டை யாண்டு நீதிபதி மகராசன் அவர்கள் நிர்வாகத்தினர் உடனடியாகப் போனஸ் வழங்க வேண்டுமென்று தீர்ப்பு சொல்லியும்கூட இன்னமும் வழங்காமல், சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போய்விட்டது. சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு தெளிவாக சொல்ல வேண்டுமென தீர்ப்புக் கூறி 9 மாதங்கள் ஆகியும் விசாரணையும் நடைபெறவில்லை. மதுரா கோட்ஸ் நிறுவனம் போனஸ் கொடுக்காமல் இருக்கிறது. இதை ஆளுநர் உரையில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்; ஒப்பந்த போனஸ் கிடைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

[திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்] [1977 ஜூலை 11]

அதுமாத்திரமல்லாமல், இந்த போனஸ் சட்டமானது உடனடியாக திருத்தப்பட்டு, பழைய சட்டத்தைப்போல் 8.33 சதவிகிதம் போனஸ் அளிக்கப்படவேண்டும் என்றும், அந்த வகையில் ஆளுநர் உரையில் சட்டம் திருத்தப்படவேண்டுமென்று மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு சிபார்சு செய்யவேண்டுமென்றும் என்னுடைய கட்சியின் சட்டசபைக் குழுவின் சார்பில் அதை நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

இரண்டாவது, தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டைப்பற்றி ஏற்கனவே பல உறுப்பினர்கள் இங்கே உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். அதுவும் ஆளுநர் உரையில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டு இருக்கிறது. குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் குறுவைப் பயிர்கள் எல்லாம் காய்ந்து இருக்கிறது, கருகிப்போய் இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்காக தமிழக அரசு முன் முயற்சி எடுத்து இருக்கிறார்கள். இனியும் இப்படி தட்டுப்பாடு ஏற்படாது இருக்கும் வகையில் தஞ்சைவாழ் மக்களுக்கு தண்ணீர் அளிக்க தமிழக அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அந்த உறுதிமொழியை ஆளுநர் உரையில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூன்றாவதாக, கட்டாய டெபாசிட் ரத்து செய்யப்பட்டது என்றாலும், இரண்டாவது தவணை திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டியது இதுவரையில் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை உங்களுடைய கவனத்திற்குச் கொண்டுவந்து, இரண்டாவது தவணை பணம் உடனடியாக திருப்பிக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு சிபார்சு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

நான்காவதாக, ஏற்கனவே இனும் ஒழிப்புச் சட்டம் அமலி விருந்தும், அந்தச் சட்டத்தை ஆட்சேபிக்கும் வகையில் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் சென்றும், அந்தச் சட்டம் சட்டப்படி செல்லும் என்றும் சுப்ரீம் கோர்ட்டு 1974 ஆம் ஆண்டு தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறது. ஆயினும், இன்றுவரை சில நிலச்சுவாந்தார்கள் இனும் தார் என்ற பெயரில் இருக்கிறார்கள், நிலத்தில் பயிர் செய்யக்கூடிய விவசாயிகளிடம் குத்தகை கொடுக்க வேண்டுமென்று கொடுமைப்படுத்தி வசூலித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். எனவே, அந்தச் சட்டத்தை சரியான முறையில் அமலாக்கும்படியான முறையில் சட்டத்துறை அதிக கவனம் செலுத்தி அந்தச் சட்டத்தை நல்லபடி

1977 ஜூலை 11] [திரு. பி. சுவாமிநாதன் என்கிற சொரணம்]

யாக அமல்படுத்திக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, எங்கள் பகுதியில், என் தொகுதியில் சிவந்தி புரம், கோடாரங்குளம், விக்கிரமசிங்கபுரம் ஆகிய பகுதிகளில் இன்னமும் கூட இனம்தார்கள் என்பவர்கள் குத்தகை வசூலித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள், அவர்கள்மீது அரசு கவனம் செலுத்தி, சட்டத்தை அமல்படுத்தி தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றும் இனம் விவசாயிகளைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, அவசரகால நிலையில், 17 மாத காலமாக நடைபெற்ற கொடுமைகளை விசாரிப்பதற்காக, குறிப்பாக சென்னை சிறைச்சாலையில் நடைபெற்ற கொடுமைகளை விசாரிப்பதற்காக, ஒரு கமிஷன் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கொடுமைகளுக்கு எந்தெந்த அதிகாரிகள் காரணமானவர்களாக, குற்றவாளிகளாக குறிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ, அவர்கள் எல்லாம் சஸ்பென்ட் செய்யப்படாமலிருந்தால் அவர்கள் சாட்சிகளை 'டேம்பர்' செய்ய, கலைக்க வசதிகள் ஏற்படாமல் இருக்க, அவர்கள் எல்லாம் 'சஸ்பென்ட்' செய்யப்படவேண்டுமென்று அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சமீபத்தில் காவிரியில் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டதைப்போல தாமிரவரணியிலும் தண்ணீர் சப்ளையில் குறைபாடுகள் ஏற்பட்டுள்ளன—அவற்றை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தாமிரவரணியில் தண்ணீர் இருந்தபோதிலும் மேற்பகுதி விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் கிடைக்காத காரணத்தால் அந்தப் பகுதி விவசாயிகளிடமிருந்து மாண்புமிகு அமைச்சருக்கு தந்திகள் கொடுக்கப்பட்டு அமைச்சரின் கவனம் ஈர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, உடனடியாக, தெற்கு வடக்கு கோடை மேல் அழகியன் கால்வாயிலும், நதியுண்ணி கால்வாயிலும் பாசன வசதிக்காக தண்ணீர் சப்ளையை மேற்கொள்ள உடனடியாக அரசு உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அம்பாசமுத்திரம் தொகுதியில், குறிப்பாக, “அப்பர் டாம்”, சேர்வலாறு பாபநாசம் ப்ராஜெக்ட் போன்ற பகுதிகளில் ஆடு மாடுகளை வளர்த்து வருகிறார்கள். ஆனால், அங்கெல்லாம் கால்தடைகள் மேய்ச்சல் செய்யக்கூடாது என்று வற்புறுத்தப்பட்டு, ஆடு மாடுகள் மேய்ப்பவர்கள் கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக, அந்தப் பகுதியில் பெரியசாமி என்பவர் இரண்டு நாட்

[திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்] [1977 ஜூலை 11]

களுக்கு முன்பாக, தண்ணீரில் மூழ்கி இறந்தது பற்றிய செய்தி தந்தி மூலம் மத்தியின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் நீங்கும் முறையில் அங்கே கால்நடைகளை மேய்ப்பதற்கு அனுமதி அளிக்கும் வகையில் அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திருமதி சுப்புலட்சுமி: மாமன்றத் துணைத் தலைவரவர்களே, குலைத் திங்கள் 7-ம் நாள் மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி கூறுமுதத்தான், குறிப்பாக, தாய்மார்கள் சார்பாக, அந்த உரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள, இன்றையதினம் தாய்மார்களுக்குப் பெரும் பிரச்சினையாக உருவாகியுள்ள குடிநீர் பிரச்சினை, உணவுப் பொருட்கள் விலையேற்றம், மதுக் கடைகள் ஆகியவைகளைப்பற்றி சிறிது கூற விரும்புகிறேன்.

சென்ற இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக, பருவ மழை தவறியதின் காரணமாக, நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் சரிவர அமূল நடத்தப் படாததன் காரணமாக, குடிநீர்த் திட்டங்கள் சரிவர அமূল நடத்தப் படாததன் காரணமாக குடிநீர் கிடைக்காமல் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற தாய்மார்களுக்கு ஆளுநரின் உரையில், குடிநீர் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான தகவல் ஒரு நல்ல நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

அடுத்தபடியாக, உணவுப் பொருட்களின் விலையேற்றத்தைப் பொறுத்தவரையில், உற்பத்திப் பெருக்கத்தால் மட்டும் விலைவாசியைக் குறைத்துவிட முடியாது. இடைத் தரகர்களின் தலையீட்டின் காரணமாக, லாப நோக்கோடு செயல்படுகிற காரணத்தால்தான் உணவுப் பொருட்கள் சரியான விலைக்குக் கிடைப்பதில்லை. எனவே, அத்தகைய இடைத்தரகர்களின் லாபம் குறைக்கப்பட்டு மக்களுக்கு உணவுப் பொருட்கள் கிராம மக்களுக்கு சரியான விலையில் கிடைக்க வேண்டுமென்று ஆளுநர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கிராமப் பகுதியில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு இந்த இடைத் தரகர்களால் ஏற்படும் தொல்லைகள் எண்ணிலடங்கா. பெரும் நகரங்களிலிருந்து வியாபாரிகள் தாங்கள் வாங்கும் விலையுடன் சேர்த்து லாபம் வைத்து விற்கிறார்கள். அத்தகைய இடையிலுள்ள வியாபாரிகளிடமிருந்து கிராமத்திலுள்ள வியாபாரிகள் வாங்கி விற்கும்போது இன்னும் சிறிது விலை ஏற்றம் ஏற்படுகிறது. இப்படி இடையில் இரண்டு மூன்று தரகர்கள்

1977 ஜூலை 11] [திருமதி சுப்புலட்சுமி]

இருப்பதால் உணவுப் பொருட்களின் விலை உயர்ந்து விடுகிறது, என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அத்தோடு, அப்படி விற்கப்படுகின்ற பொருட்கள் தரமானவைகளாக இருக்கின்றனவா என்றால் அதுவும் இல்லை. கிராமப்புற மக்கள் எப்படியும் நம் கடைகளில்தான் உணவுப் பொருட்களை வாங்கியாக வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு உணவுப் பொருட்களின் தரத்தையும் குறைத்துவிடுகிறார்கள். இப்படி அவதிப்படும் மக்களுக்கு, குறிப்பாக கிராமப்புற தாய்மார்களுக்கு, கிராமங்களில் நியாயவிலைக் கடைகள் ஏற்படுத்தப்படும், பொருள்கள் சரியான விலையில் விற்கப்படும் என்று அறிவித்திருப்பது தாய்மார்களிடையே மாபெரும் வரவேற்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, அண்டை மாநிலமான மைசூர் மாநிலத்தோடு, குடிநீர் மற்றும் தீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக பாஸ்பா உடன் பாடு காண்பது பற்றி ஆளுநர் உரையில் மட்டுமின்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கி இருப்பதும் வரவேற்கத் தக்க ஒன்றாகும். இதனால் காவிரி டெல்டா பகுதி மட்டுமின்றி கோவை மாவட்டத்திலும், கீழ் பவானி விவசாயிகளுக்கு இந்த ஆண்டு தண்ணீர் விடப்படும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டுள்ளது.

அடுத்தபடியாக, மாபெரும் தலைவர்கள் பெரும் போராட்டங்கள் நடத்தி அமுலாக்கிய மதுவிலக்கினை எந்தக் காரணத்தாலோ இதற்கு முன் இருந்த அரசு இடைக்காலத்தில் தளர்த்தியது. அதன் காரணமாக, மதுவிலக்கை முழுமையாக அமுலாக்குவது மிகவும் கடினமாக ஒன்றாக இருக்கிறது. இதனால் ஒரு தலைமுறையே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மதுவிலக்குத் திட்டம் அமுலாக்கப்பட்டபோதிலும் மது உண்ணும் பழக்கம் மக்களிடையே முற்றிலுமாக நீக்கப்பட முடியாத நிலை காணப்படுகிறது. நான் தேர்தல் காலங்களில் பொதுமக்களை சந்திக்கின்ற நேரத்தில், குறிப்பாக தாய்மார்கள், “நீங்கள் எங்களுக்கு எந்த நன்மையை செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும், மீண்டும் கள்ளுக் கடைகளைக் கொண்டு வராமலும், இந்தத் திருட்டுத்தனமாக விற்கப்படும், ‘கள்ளச் சாராயக் கடைகளை’ அறவே ஒழித்தால் அது ஒன்றே போதும்” என்று ஒருமுகமாக வேண்டிக் கொண்டனர். குறிப்பாக, எனது தொகுதியில் கள்ளச் சாராயம் சில அதிகாரிகளுக்கு சமூக விரோதிகளுக்கு, ஒரு காமதேனுவைப் போல, நினைத்ததை எல்லாம் கொடுக்கின்றதாக இருக்கிறது. இப்படிப்

[திருமதி சுப்புலட்சுமி] [1977 ஜூலை 11]

பட்டவர்களை எல்லாம் வளர விடாதவாறு மதுவிலக்குத் திட்டத்தை தீவிரமாக அமுல் படுத்துவதற்காக ஒரு குழு அமைப்பதுபற்றி ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டுப்பது வாஷெற்கத்தக்கது என்பதோடு என் தொகுதி மக்கள் சார்பாக, ஆளுநர் உரைக்கு என் மனமார்ந்த நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மக்களுக்குத் தேவையான அத்தியாவசியப் பொருள்கள், மற்றும், விவசாயிகளுக்குத் தேவையான சாதனங்கள் ஆகியவை அத்தனையும் கொடுக்கப்படும் என்று ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் காணப்படுவது மகிழ்ச்சிக்கு உரிய ஒன்றாகும். “prevention is better than cure” என்று கூறுவதைப் போல, ஆரம்பத்திலேயே லஞ்ச ஊழல்களையும் பணம் வீண் விரயம் செய்யப்படுவதையும் தவிர்த்து, லஞ்ச ஊழலற்ற ஆட்சியை அமைத்துக் கொடுக்கும் என்ற ஆளுநரின் உரை வரவேற்கத்தக்கது.

ஜனநாயக மரபைப் பேணிக் காப்பதற்கு, ஒன்றியத் தலைவர் களையும், நகரசபைத் தலைவர்களையும் மக்களே தேர்ந்தெடுக்க இந்த அரசு விரும்புகிறது என்கிற ஆளுநரின் உரை, நாம் மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுகின்ற முறையில் அமைந்துள்ளது என்பதை இந்த மாமன்றம் மன நிறைவோடு வரவேற்கும்.

இத்தகைய நல்ல அம்சங்களைக் கொண்ட ஆளுநரின் உரைக்கு நன்றி கூறும் வாய்ப்பினை எனக்கு அளித்த மாமன்றத் துணைத் தலைவருக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்து எனது உரையை முடிக்கின்றேன், வணக்கம்.

* திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : மதிப்புக்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின் மீது என்னைச் சருத்துக்களை, ஜனதா கட்சியின் சார்பில் கூற முற்படுகின்றேன்.

இந்தப் பேரவையில் நாம் எல்லோரும் ஜனநாயக அடிப்படையில் உட்கார்ந்து கொண்டு மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைப் பற்றி விவாதிக்க நமக்கு வாய்ப்பு தற்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவசர நிலையிலே, தேர்கல் வருமா, வர்தா என்று ஐயுற்றுக்கொண்டிருந்த தேரத்திலே, ஜனதா அரசு

1977 ஜூலை 11]

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

மத்தியில் அமைந்தவுடன் விரைவாக தேர்தலை தமிழகத்திலே நடத்தித் தத்திருக்கிறார்கள். அப்படி, தேர்தலுக்கு உத்தரவிட்ட, தேர்தலை நடத்திய மத்திய அரசுக்கு ஒரு வார்த்தை நன்றி இந்த உரையிலே கூறியிருக்கலாம். அது விடப்பட்டிருக்கிறது. என்ன காரணமோ, தெரியவில்லை.

(முற்பகல் 10.50)

அடுத்து, இந்த உரையின் மீது தீண்டாதேயம் பேசுவதற்கு எங்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைக்காத காரணத்தினால் ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் நான் இங்கே கூற விழைகிறேன்.

இந்த உரையில் இருமொழிக்கொள்கையை அரசு பின்பற்றும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமது குழந்தைகள் பள்ளியில் படிப்பது வேறும் அறிவுக்காக மட்டும் அல்ல. 'ஏதாவது வேலை கிடைக்காதா, எந்த மாநிலத்திற்காவது ஓடிச் சென்று வேலை பார்க்க வேண்டாமா, நமது குடும்பத்தை ஆதரிக்க மாட்டோமா' என்ற முறையில் தான் அல்வி கற்கிறார்கள். அப்படி இருக்க, இருமொழிக் கொள்கையை அடிப்படையாக வைத்து கல்வித் தாத்தை வைத்துக் கொண்டிருந்தால், நமது தமிழ்நாட்டில் படிக்கிற மாணவர்கள் வேறு மாநிலங்களுக்குச் சென்று வேலை தேடிக் கொள்ள இயலாது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். எவ்வளவு மாணவர்கள் அல்லலப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் காரணவேண்டும்.

தமிழ்நாட்டில் இரு மொழிகளைக் கற்றுக் கொண்டு வருகிறவர்களுக்கு இங்கேயே நம்மால் வேலை அளிக்க முடியாது. பாரத நாடு முழுவதும் சென்று வேலை தேடிக் கொள்ளத் தக்க முறையில் நமது மொழிக் கொள்கை இருக்க வேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டு மொழிகளை மட்டும் வைத்துக் கொண்டிருப்பது போதாது என்பதை அனுபவ பூர்வமாக உணர்ந்து வருகிறோம். ஆகவே, இந்தக் கொள்கையில் சில மாறுதல்கள் வேண்டும்.

காங்கிரஸ் அரசு தமிழ்நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருந்த காலத்தில் மும்மொழிக் கொள்கையைக் கையாண்டார்கள். தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டுடன், இந்திய நாட்டில் வழங்குகின்ற இன்னொரு மொழியையும் படிக்கலாம். அப்படி படிக்கலாம் என்று சொல்லியிருப்பது கட்டாயம் அல்ல.

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்] [1977 ஜூலை 11]

ஆப்ஷனல் பாடமாக, விருப்ப பாடமாக, மாணவர்கள் படிக்க விரும்பினால் இன்னொரு மொழியைக் கற்றுக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்பதே அன்றைய கொள்கையாக இருந்தது. அந்தக் கொள்கை இருந்த காரணத்தினால் மூன்றாவது மொழியாக, இந்தியைப் படிக்க விரும்பியவர்கள் இந்தி படித்தார்கள். மலையாளத்தை, தெலுங்கைப் படிக்க விரும்பியவர்கள் அதை அதைப் படித்தார்கள். அதனால் அவரவர்கள் இன்னொரு மாநிலத்திற்குச் சென்று வேலை தேடிக் கொள்ள வாய்ப்பு இருந்தது. அப்படியின்றி இன்றைக்கு இருமொழிக் கொள்கை இருப்பதால் நமக்கு இடையூறாக இருக்கிறது. ஆகவே சுட்டாய பாடமாக இல்லாமல் இருந்தாலும், படிப்பதற்கு விரும்பினால், விரும்புகிற மாணவர்களுக்கு இன்னொரு மொழியைக் கற்றுக்கொடுக்க வசதியை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கக் வகையில் கொள்கையை மாற்றுவது நலமாக இருக்கும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நியாயவிலைக் கடைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எல்லா ரெவின்யூ கிராமங்களிலும் நியாயவிலைக் கடைகள் திறக்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் இப்போதே நியாயவிலைக் கடைகள் அங்காங்கு எல்லா இடங்களிலும் திறந்து வைத்திருக்கிறார்கள். நியாயவிலைக் கடைகளில் பொருள்களை வாங்க வருகிறவர்கள் உண்மையிலேயே — அரிசியை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், அல்லது சர்க்கரையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் — ஒரு கிலோ வாங்கப் போனால், ஒரு கிலோ இரங்காது. எந்தக் கடையில் வாங்கினாலும் அளவு குறைவாக இருக்கிறது. காரணம், நியாய விலைக் கடைகளில் உள்ளவர்கள் திருடுகிறார்கள் என்று சொல்ல மாட்டேன். அபாய புர்வமாகச் சொல்கிறேன். நியாயவிலைக் கடைகளுக்கு சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன், அரிசி, சர்க்கரை போன்றவற்றைக் கொடுக்கிறார்கள். சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் கோடவுன்களில் இருந்து அரிசி, சர்க்கரை எடுத்து வரும்போதே, அவர்கள் எடை குறைவாகத்தான் கொடுக்கிறார்கள் என்று நான் நிச்சயம் சொல்ல முடியும். சிவில் சப்ளைஸ் கிடங்குகளில் சரியான எடையில் கொடுப்பதில்லை.

நான் ஒரு கூட்டுறவு சங்கத்தில் இருக்கிறேன். எங்களுக்குள் ஒரு கடை இருக்கிறது. நான் எம்.எல்.ஏ. ஆக இருந்தபோதே சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் கிடங்குக்குச் சென்று நானே

1977 ஜூலை 11] [திரு. எ. சுவாமிநாஸ்]

வாங்கி வந்திருக்கிறேன். சரியான எடையில் தருவதில்லை. ஏதாவது சொன்னால் நாளைக்கு வா, மறுநாள் வா என்று அனுப்பி விடுகிறார்கள். கலெக்டர் தலையிட்டாலும், கீழ் இருக்கிற சிப்பந்திகள் சரியானபடி கொடுப்பதில்லை. அவர்கள் சரியான எடையில் கொடுத்தால் சங்கடம் இராது. அவர்கள் எடை குறைவாகக் கொடுக்கிறபோது சங்கடங்களில் சரியான எடை கொடுத்தால் சங்கடத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்படும். தணிக்கையின்போது சங்கப் பொறுப்பை ஏற்றவர்கள் தவறான கணக்கை எழுதியதாகச் சொல்லி இந்த வியாபாரத்தையே நீங்கள் நிறுத்திவிடுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த நஷ்டத்தை சங்கங்களால் பொறுப்பேற்க முடியவில்லை ஆகவே, சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் நடத்துகின்ற கிட்டங்கிகளில் சரியான எடையில் சர்க்கரை, அரிசி போன்றவற்றை சங்கங்களுக்குக் கொடுக்க அங்குள்ள தராசு, எடைக் கற்கள் ஆகியவற்றைக் கண்காணிக்க வேண்டும். வெயிட்ஸ் அண்டு மெஷர்ஸ் இன்ஸ்பெக்டர் சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் கிட்டங்கிகளை அடிக்கடி கண்காணிக்க அங்கே போடப்படவேண்டும். அப்போதுதான் நியாயவிலைக் கடைகளை நாம் ரெவின்யூ கிராமங்களில் திறப்பதனால் ஏழை மக்களுக்குப் பயன் ஏற்படும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து 'சமுதாயத்தில் நீண்டநெடுங்காலமாக வாய்ப்பற்று, நலிவுற்று நிற்கும் அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள், கைத்தறி நெசவாளர்கள், மீன்வர்கள், மகனூர் ஆகியோருக்கு அரசு குறிப்பாக உதவும்' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே இன்னும் சில இனத் தொழிலாளர்கள் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தால் நலமாக இருக்கும். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், நகரசுத்தித் தொழிலாளர்கள் — அவர்களைப்பற்றி அரசு கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களது நிலை, அவர்கள் செய்கிற தொழிலின் நிலை இவற்றைப்பற்றி நாம் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். டிரைனேஜ் சிஸ்டம் இருக்கிற இடங்களில் அவர்கள் மக்களுக்கு வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. விஷக்காற்றினால் எத்தனையோ பேர் மடித்துவிடுகிறார்கள். அதைத் தடுக்க முயற்சி செய்வதாகத் தெரியவில்லை. சில நகரங்களைப் பார்த்தால் அவர்கள் பிச்சைக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த ஊரில் திருமணம் நடக்கிறது என்று சொன்னால் நகரசுத்தித் தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேரும் சாப்பாட்டிற்கு வந்து

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

[1977 ஜூலை 11]

விடுகிறார்கள் அந்த அளவுக்கு அவர்களை நாம் புறக்கணித்திருக்கிறோம். வேண்டிய சம்பளத்தைக் கொடுக்கவில்லை. கையுறை, காலுறை போன்றவற்றைக் கொடுக்கவில்லை. அவர்களுடைய குழந்தைகளின் படிப்புக்கு ஏற்பாடு செய்வதில்லை. இவர்களைப்பற்றி அரசு கொஞ்சம் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டால் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பனையேற்றத் தொழிலாளர்கள். நம் மாநிலத்தில் பனையேற்றத் தொழிலாளர்கள் மிக அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பற்றியும் ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடவில்லை. அவர்கள் பதநீர் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். கருப்பாட்டி என்ற வெல்லத்தைக் காய்ச்சுகிறார்கள். அது நல்ல சத்தான பொருள். கருஞ்சோஸ் அதில் அதிகமாக இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் சர்க்கரையை நாங்கள் அதிகமாகப் பயன்படுத்தமாட்டோம். கருப்பாட்டி காய்ப்பியைத்தான் அதிகம் பயன்படுத்துவார்கள். அதுபல நோய்களுக்கு இடமளிக்காமல் இருக்கிறது. பல வழிகளில் நன்மை பயக்கிறது. அதை உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் பனையேற்றத் தொழிலாளர்கள், அவர்கள் நிலைபற்றியும் இந்த அரசு சிந்தித்தாக வேண்டும்.

அவர்கள் செய்கிற தொழில் மிகவும் ஆபத்தானது. ஐம்பது, அண்பது உயரமுள்ள மாதில் ஒரு நாளைக்கு காலே, மாலை நூற்று ஐம்பது, நூற்று அறுபது மாங்கள் ஏறவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. கை தவறில் மரணம் என்ற நிலையில் உள்ளார்கள். கொஞ்சம் அச்சத்தாக இருந்தால் போயிற்று. கீழே விழுந்து உயிரைவிட வேண்டியதுதான். அப்படி உயிரிழக்கிறவர்கள் குடும்பத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுப்பதாக ஏற்பாடு இருக்கிறது. அதை அதிகமாக்கி உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நலன் ஏற்படும் வகையில் அரசாங்கம் அவர்களுக்கும் நலன் செய்யவேண்டும்.

அதைவிட இன்னொரு நெருக்கடி -- மிகுதியாக இருக்கிற நெருக்கடி மதுவிலக்குச் சட்டம். இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் குடித்திருப்பதாக பனையேற்றத் தொழிலாளர்களைப் போலீசார் நினைத்தால் எந்த நேரத்திலும் கைது செய்யலாம். மது அருந்தியிருக்கவேண்டுமென்ற நிலை இல்லை. கள் குடிக்க வேண்டாம்.

1977 ஜூலை 11] [திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் அருகில் வந்தாலே கள் நாற்றம் வீசும். கள் வாடை வீசும். பதனீசை வாங்கி வைத்திருந்தால்போதும். சில மணி நேரத்தில் கள் நாற்றம் -- கள் வாடை வீசும். பனையேற்றத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் இடத்திலும் கள் வாடை வீசுகிறது. கேஸ் இல்ல என்ரால் போலீசார் வேண்டுமென்றே இந்தப் பனையேற்றத் தொழிலாளர் களைப் பிடித்துச் சென்று, கள் சூடித்திருப்பதாக அவர்கள் மீது வழக்குப்போடுவது மிகவும் நெருக்கடியான நிலையை உருவாக்கி வருகிறது.

(முற்பகல் 11-00)

இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு மதுவிலக்குத் திட்டத்தை நாம் அமுலாக்கும்போது அதை மனிதாபிமானத்தோடு அணுகவேண்டும். மதுவிலக்குத் திட்டத்தை தீவிரப்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை எல்லோரும் வரவேற்கிறோம். ஆனால் மது விலக்குத் திட்டத்தை அமுல்படுத்துகிறபோது அது எப்படி செயல்படுத்தப் படுகிறது என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். இவ்வளவு காலமாக அதை மிகுதியாக அமல்படுத்தவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டாலும் கிராமப்புறங்களில் அது சரியாக அமல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா? மது அருந்துபவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருகிறதா? அல்லது கூடிவருகிறதா? என்பதுபற்றி அரசாங்கக் கணக்கு இருக்கிறது. ஒவ்வொரு போலீஸ் வீட்டேஷனிலுமுள்ள கணக்குகளை எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும். மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீறியவர்களின் பெயரில் போடப்பட்டுள்ள வழக்குகளின் எண்ணிக்கையை எடுத்துப்பார்த்தால் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக்கொண்டு போவதைப் பார்க்கலாம். அதை சற்று அதிகமாகக் கவனிக்கவேண்டும். (மனியடிக்கப்பட்டது.) வெள்ளிக்கிழமைகூட நாங்கள் விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளவில்லை. ஆகவே, எங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நேரத்தை சற்று அதிகப்படுத்திக் கொடுத்தால் நலமாயிருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்டமண்டி: வெள்ளிக்கிழமை அன்று பேரவைத் தலைவர் உங்களுக்குப் பேச அனுமதி கொடுக்க மறுக்கவில்லை. நீங்களாகவே அந்தச் சங்கர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள மாட்டோம் என்று வெளியேறினீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஜனதா கட்சி சார்பில் இன்னொரு உறுப்பினர் பேச இருக்கிறார்கள்.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : போலீஸ் இலாகாவைப் பற்றி அல்லது அந்த இலாகாவில் பணியாற்றுகிற ஊழியர்களைப் பற்றி குறை கூறிப் பேச வேண்டுமென்று பேசவில்லை. நாட்டில் இருக்கிற நடைமுறையைத்தான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். போலீஸார் மாதக் கடைசியில் தங்களுக்குத் தேவையான அதிகமான வழக்குகளைக் காட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு 'ரெய்ட்' செய்கிறார்கள். அப்படி ரெய்ட் செய்யும்போது மது அருந்தியவர்களையும் மது அருந்தாதவர்களையும் கைது செய்கிறார்கள். அதைத்தான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மது அருந்தியவர்கள் மீதும் மது அருந்தாதவர்கள் மீதும் வழக்கு போடுகிறார்கள். மது அருந்தியதாக வழக்கு போட அவர்களால் இயலவில்லை என்றால், மாறுபாடாக டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டால், என்ன செய்கிறார்கள்? திருட்டுச் சாராயம் என்று எப்படியும் ஒன்றிரண்டு வழக்குகளில் கைது செய்திருப்பார்கள். அவர்கள் கைப்பற்றிய திருட்டுச் சாராயத்தை அப்படியே கோர்ட்டில் ஆஜர்படுத்துவதில்லை. ஏதோ பத்து காலன் பிடித்து வைத்தால் ஆஜர்படுத்துவது இரண்டு பாட்டில்களாக இருக்கும். மீதியை எதற்காக வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் தங்களுக்கு வேண்டியபோது வழக்குகளை ஹோட்டை செய்து போடுவதற்கு இந்தச் சாராயத்தை வைத்து மக்கள் மீது தினித்து வழக்கு போடுகிறார்கள். இது நடைமுறையில் உள்ள உண்மை. எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் இது தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். இந்திலை மாற வேண்டும். இந்திலையை மாற்றி யமைத்தாக வேண்டும். இல்லை என்றால் ஏழை எளிய மக்கள் ஊரில் வாழ முடியாது.

நான் கிராமத்தில் இருக்கிறேன். பொது மக்கள் வந்து சொல்கிறார்கள். “மது அருந்தாதவர்களையும் போலீஸார் கொண்டு போகிறார்கள், வழக்கு போடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். வழக்கு தொடர்ந்து “நான் மது குடித்தேன் அல்லது மது தயாரித்தேன்” என்று ஒத்துக்கொள்ளச் சொல்கிறார்கள்; ஒத்துக் கொண்டால் 15 ரூபாய் அபராதத்தோடு நின்று விடுகிறது, ஒப்புக்கொள்ள மறுத்து வழக்காடினால் எங்களுக்கு வேலை இல்லாது போகிறது, நாங்கள் அன்றாடம் கூலி வேலை செய்துதான் சம்பாதித்துச் சாப்பிட வேண்டும், வழக்கு போட்டால் பத்து

1977 ஜூலை 11] [திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

நாட்கள் வேலைக்குப் போக முடிவதில்லை” என்று கூறுகிறார்கள். மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் வழக்குகளை உடனடியாக விசாரணை செய்வதில்லை. நடைமுறையைச் சொல்கிறேன். பத்து நாட்கள் வழக்கை போஸ்ட்போன் செய்துவிடுகிறார்கள். இதனால் ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும். அதற்கு அரசு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இது நீண்ட நாட்களாக இருக்கக் கூடிய ஒரு தொத்து வியாதியாக இருக்கிறது.

இன்னொன்றும் சொல்வேன். உடனடியாக ஆதாரங்களைக் கொடுங்கள் என்று கேட்கக் கூடாது. போலீஸ் இலாகாவில் அடிமட்டத்தில் இருக்கிறவர்கள் எல்லோரும் ஊழலற்றவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. ஊழல் செய்பவர்கள் பல பேர்கள் இருக்கிறார்கள். மறுக்க முடியாது. கீழ் உள்ள போலீஸ் அதிகாரிகள் தங்களுக்கு பதவி உயர்வு கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காக, மேல் அதிகாரிகளுக்கு உதந்தவர்களாக நடக்க வேண்டும் என்று தருதினால் மேல் அதிகாரிகளுக்கு கொஞ்சம் ‘கேட்டர்’ செய்ய வேண்டும். அவர்களது தேவைகளுக்கு சிறிது ‘கேட்டர்’ செய்து கொண்டு போக வேண்டியிருக்கிறது. இதை விசாரித்து அங்குள்ள ஊழல்களை மாற்ற ஒரு விசாரணை கமிஷன் போடுங்கள். போலீஸ் இலாகாவிலேயே நல்ல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். சிறந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒப்பற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். கை சுத்தமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் போட்டு விசாரித்தால் பல உண்மைகள் தெரிய வரும். மேல் அதிகாரிகளுக்கு ‘கேட்டர்’ செய்ய பணம் தேவைப்படுகிறது. அரிசி தேவைப்படுகிறது. காய்கறி தேவைப்படுகிறது. கறிகள் எல்லாம் தேவைப்படுகிறது. இவற்றையெல்லாம் கீழ் உள்ள அதிகாரிகள் மேல் அதிகாரிகளுக்கு கொடுத்தாக வேண்டும் என்ற இந்த நிலை இருக்கும்போது அங்கு ஊழலை எப்படி அகற்ற முடியும்? இந்நிலையில் மதுவிலக்கு வழக்குகள் அதிகமாக ஜோடிக்கப் படுகின்றன என்று நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். ஆகவே, இந்த நிலையை மாற்றுவதற்காக, மதுவிலக்குத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த அடித்தளத்தில் உள்ள அதிகாரிகள் குடிப் பழக்கம் இல்லாதவர்களாக இருக்க வேண்டும். நேர்மையானவர்களாக இருக்க வேண்டும். நேர்மையாக அவர்கள் நடந்து கொள்ள வாய்ப்பு வசதியை நாம் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்] [1977 ஜூலை 11]

ஆகவே, இந்நிலையை மாற்றுவதற்கு ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் கட்டாயம் போட்டாக வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இன்னும் இருபது உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டியிருப்பதால் உறுப்பினர் அவர்கள் தயவு செய்து சீக்கிரத்தில் முடித்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ்: தீர்ப்பாசனம் பற்றி ஒரு சில விஷயங்கள் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். கிட்டத்தட்ட இரண்டு ஆண்டுகளாக கோதையாறு பாசனத் திட்டத்திற்கு உட்பட்ட கால்வாய்கள் செப்பனிடப்படவில்லை. அவை சரியாக மராமத்து செய்யப்படவில்லை. எல்லாம் நிறுந்து போயிருக்கின்றன. அணையிலிருந்து தண்ணீர் திறந்து விட்டால் அது கீழ் நோக்கி வராமல் மேல் நோக்கிப் போகிறது. அப்படி மேல் நோக்கிப் போவதால் கால்வாய்களில் நிரம்ப உடைப்பு ஏற்படும் சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் கவனித்து உடனடியாக கால்வாய்களை செப்பனிட்டு கடைவரம்புப் பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் போக வேண்டியதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எச். ஜி. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, பதினேழு மாத காலம் சூடியாசனத் தலைவர் ஆட்சி நடந்து வந்திருந்த நேரத்தில் ஜனதாவினுடைய ஆட்சி தேர்தலை வைத்து, அண்ணா அவர்களின் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கும் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் தலைமையில் நிர்வாகம் நடந்து வரும் இச்சமயத்தில் கவர்னர் அவர்களது உரையின் மேல் பேச வாய்ப்பு கிடைத்திருப்பதற்கு நான் பெருமீதம் கொள்கிறேன்.

லஞ்ச லாவண்யமற்ற நிர்வாகம் நடைபெறும், இரு மொழிக் கொள்கை செயலாற்றப்படும், ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு பாசன வசதி அமைத்துக் கொடுத்தல், மின் வசதி அளித்தல், மின் வசதி இல்லாத இடங்களில் மின் வசதி செய்து கொடுத்தல், குடிசைத் தொழில் மற்றும் கிராமங்களில் வீட்டு வசதி செய்து கொடுத்தல் போன்றவற்றைச் செய்வதாக தயிற்சூழ் மக்களுக்கு, ஏழை மக்களுக்கு செய்து கொடுப்பதாக இந்த உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பது வரவேற்கத் தக்கது.

1977 ஜூலை 11] [திரு. எச். ஜி. ஆறுமுகம்]

பொதுவாக, குடிநீர் வசதியைப் பொறுத்தவரையில், எனது தர்மபுரி மாவட்டத்தில் மூன்று ஆண்டுகளாக சரிவர மழை இல்லாததால் குடி தண்ணீர் வசதிக்காக இந்த அரசு முதன்மை இடம் கொடுத்திருப்பதாக கவர்னர் அவர்களது உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

அதேபோல் கிராமப்புறங்களில் போக்குவரத்து வசதிக்கு முதல் இடம் கொடுத்திருப்பதையும் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சார்பாக வரவேற்கிறேன்.

மதுவிலக்குத் திட்டத்தை தீவிரமாக அமல்படுத்துவது குறித்து ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதை தாய்மார்களின் சார்பாக நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டில் மின்சார வசதி இல்லாத கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து தர இருப்பதையும் நான் வரவேற்கிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தில் போக்குவரத்து வசதி இல்லாத சிறு கிராமங்களுக்கு போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுப்பது பற்றி ஆளுநர் அவர்களது உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதையும் வரவேற்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

தர்மபுரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பருத்தி அதிகமாக விளைகிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு தர்மபுரி மாவட்டத்தில் பருத்தி ஆலைகளை நிறுவு வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தர்மபுரியை பொறுத்தமட்டில் அது ஒரு பின் தங்கிய மாவட்டம். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப்போல் இதுவும் ஒரு பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருக்கின்றது. இந்த மாவட்டத்திற்கும் அதிக நிதி ஒதுக்கத் தருமாறு இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிபுரிந்த காலத்திலும் சரி, அதற்கு முன் காங்கிரஸ் ஆட்சி புரிந்த காலத்திலும் சரி எந்தவிதமான நன்மையும் செய்யவில்லை. இப்போது அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பேற்றிருப்பதால், இந்த மாவட்டத்திற்கு குறிப்பாக பர்கூர் பகுதிக்கு நீர்பாசன வசதிகளையெல்லாம் நல்ல முறையில் ஏற்பாடு செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எச். ஜி. ஆறுமுகம்] [1977 ஜூலை 11]

ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே இதற்கு இடமளித்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கதாகும். எனவே, இந்த நேரத்தில் இதற்கு முதலிடம் கொடுத்து உதவுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது மாவட்டத்திலே, போக்குவரத்து வசதியில்லாத பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அதிலும், குறிப்பாக எனது பர்கூர் தொகுதியிலே சாமல்பட்டியிலிருந்து குன்னத்தூர் செல்லும் வழியில் ஒரு பெரிய ஆறு இருக்கின்றது. அதற்கு ஒரு பாலம் கட்டும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல, நெட்பட்டிக்குப் பக்கத்திலேயும் ஒரு பாலம் கட்டும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல வேல்பட்டிக்கு கால்வாய் தண்ணீர் வருகின்றது. அந்தக் கால்வாயை இன்னும் விரிவுபடுத்தினால் நல்லது. அதே போல், குந்தமான் ஏரியையும் விரிவுபடுத்துமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆநூர் நகரம் ரிசர்வ் தொகுதியாக இருக்கிறது. இந்த நகரத்திற்கு குடிநீர் பிரச்சனை மிகவும் தீவிரமாக இருக்கின்றது. அங்கே இப்போது 10, 15 குழாய்கள் போட்டு தண்ணீர் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது போதாது. மேலும் தண்ணீர் வசதி செய்து தர திட்டம் சாங்ஷன் ஆகி உள்ளது. இதை இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்கு, இந்தப் பேரவையில் பேச வாய்ப்புக் கொடுத்த மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. டி. இராமசாமி : சட்டமன்றப் பேரவை உதவித் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற, ஆதரித்துப் பேசுகின்ற தீர்மானத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராதா அவர்கள் கொண்டு வந்த இந்தத் தீர்மானத்தை வழிமொழிந்து பேசுவதற்காக வந்திருக்கிறேன். இந்த வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு முதற்கண் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் உரையில் கொம்புபுறப் பகுதியிலே வாழ்கின்ற மக்கள் பாதுகாப்பாக வாழ்வதற்குப் பல நல்ல திட்டங்களை இந்த அறிவிப்பிலே செய்திருக்கிறார்கள். தற்போது நாட்டில் 9,300 நியாய விலைச் கடைகள் உள்ளன. இதை

1977 ஜூலை 11] [திரு. டி. இராமசாமி]

16,000 நியாய விலைக் கடைகள் ஒவ்வொரு ரெவின்யூ கிராமத்திற்கும் ஏற்படுத்த இருப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். 9,300 நியாய விலைக் கடைகள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்ததை, இப்படி அதிகரிக்கும்போது இடையே இடைத் தரகர்கள் இதிலே துழைந்து மக்களுக்கு நியாயமாகப் போய்ச் சேர வேண்டியதற்கு மாறாக, இந்தத் திட்டம் முழுமையாகச் செயல்பட முடியாமல் போய்விடுமோ என்ற அச்சம் இருக்கிறது. 16,000 ரெவின்யூ கிராமங்களுக்கும் ஒரு நியாய விலைக் கடை என்கின்ற திட்டத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கின்ற இந்த நேரத்தில், இதிலே இடையிலே இடைத் தரகர்கள் உள்ளே துழைந்து விடாமல், நிறைவேற்றப்படுகின்ற இந்தத் திட்டம் முழுமையாகச் செயல்பட்டு, இந்த வசதிகள் பூராவும் அங்குள்ள மக்களுக்கே முழுமையாகப் போய்ச் சேர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும், அதிலே இந்த அரசு கண்காணிப்பாக இருக்க வேண்டுமென்றும் இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், குடி தண்ணீர் பிரச்சனை சம்பந்தமாக கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இராமநாதபுரம் தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டில் அது மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருந்து வருகின்றது என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1967 ஆம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமிழகத்தின் முதல் அமைச்சர் பதவியை ஏற்றபோது, அவரது காலத்தில் இந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களுடைய குடி தண்ணீர் பிரச்சனையை உணர்ந்து, அவர்களுக்கு வாழ்வளிப்பதற்காக 40 லட்சம் ரூபாய் செலவில் குடி தண்ணீர் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு, செயல்பட்டுக் கொண்டு இருந்தது. இந்தத் திட்டம் முழுமையாக செயல்பட்டு இருந்தாங்கூட, கடந்த மூன்று ஆண்டு காலமாகவும், இன்றைய தினமும் முழுமையாக செயல்பட்டது என்று மனநிறைவு கொள்ளத்தக்க வகையில் இருப்பதாக ஒப்புக்கொள்ள முடியவில்லை. காரணம் 12 மைல் தொலைவிலுள்ள பொட்டிசட்டி என்ற கிராமத்திலிருந்து, வைகை ஆற்றுப் படுகையிலிருந்து ஆங்காங்கே கிணறுகள் வெட்டி, குழாய்கள் மூலமாக இராமநாதபுரத்துக்கு தண்ணீர் கொண்டு வரப்படுகிறது. இன்றைய தினம் இப்படி வரக்கூடிய தண்ணீர், காலையில் அரை மணி நேரமும், மாலையில் அரை மணி நேரமும் விடக்கூடிய நிலையில்தான் உள்ளது. மாதத்திற்கு

[திரு. டி. இராமசாமி] [1977 ஜூலை 11]

இந்தாறு நாட்கள் தொடர்ந்து தண்ணீர் வராமலும் போய் விடுகின்றது. இதைப் பற்றி அதிகாரிகளிடம் பலமுறை சொல்லியும்கூட, அவர்களால் செயல்படுத்த முடியாத அவல நிலையில்தான் உள்ளது என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதையெல்லாம் தீர்ப்பதற்கு சட்ட ரீதியாக என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமோ, அவைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, மனப்பூர்வமாக இந்த கவர்னர் உரையை நான் ஆதரிக்கின்றேன், வரவேற்கின்றேன்.

அடுத்தாற்போல், நகராட்சித் தேர்தல், பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள் நடந்தால், அதற்கான தலைவர்களை பொது மக்களே நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பது என்று கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். மக்களாட்சி இன்னும் சிறப்பாக அமையும் வகையில் இந்தக் கருத்து கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே அமைத்திருப்பது வரவேற்கத் தக்கதாகும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மருத்துவ வசதியைப் பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தற்போது கிராமங்களிலே மருத்துவ வசதியில்லாமல் ஏழைகள் மிகவும் கிராமப்படுகிறார்கள். அதுவும், குறிப்பாக தாய்மார்கள் கர்ப்பமாகி, பிரசவ வேதனைப்படுகின்ற நேரத்திலே, பெரிய ஆஸ்பத்திரி வசதியில்லாமல் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். அப்படி பிரசவ வேதனைப்படுந் நேரத்திலே, பஸ்ஸிலோ அல்லது கட்டை வண்டிகளிலோ போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அப்படிப் போகும்போது பிரசவம் வெற்றி பெறுமா, பெருதா என்ற நிலைகூட ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட அவல நிலையை கிராமங்களிலே ஒழித்தாக வேண்டும். அப்படி உயிருக்குப் போராதும், பிரசவ வேதனையைப் பேர்க்கக்கூடிய வகையிலே, கிராமங்களிலே மருத்துவ வசதிகளைச் செம்மையாகச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொண்டு, கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே மருத்துவ சம்பந்தமாக அறிவித்திருப்பதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

அடுத்தாற்போல், முக்கியமாக மீனவர்களுடைய பிரச்சனை உச்சக்கட்டமாக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டவராய் இருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியான

1977 ஜூலை 11]

[திரு. டி. இராமசாமி]

இராமநாதபுரத்தில் மீன் பிடிப்புத் தொழில் முக்கியமான தொழிலாகும். அதிலும் முக்கியமாக இராமநாதபுரம் தொகுதியிலுள்ள கடலாலே சுழப்பப்பட்ட இராமேசுவரம் தீவுப் பகுதியிலும் மற்றுமுள்ள கடலோரப் பகுதிகளிலும் இருக்கின்ற மீனவர்கள் விசைப் படகுகள் மூலமாகவும் தோணிகள் மூலமாகவும் போய் மீன் பிடித் தொழிலை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல நேரங்களிலும் இந்தப் பகுதிகளில் கடல் கொந்தளிப்பும் புயலும் அதிகமாக ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் கடலில், விசைப் படகுகளிலும், தோணிகளிலும் போகின்றவர்கள் கரைக்கு திரும்பி வந்து சேர முடியுமா என்பது நிச்சயமற்றதாக இருக்கிறது. இதன் காரணமாக பல மீனவர்கள் இப்படிப்பட்ட இயற்கை கோளாறுகளினால் இறந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி கடலில் காணாமல் போகும் மீனவர்களை கண்டுபிடிக்க இப்போது எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகள் போதுமானதாகவும், உதவியானதாகவும் இல்லை. காணாமல் போகும் மீனவர்களை கண்டுபிடிக்க வினாக காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இதற்கு வேண்டிய சரியான வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசு இன்னும் ஆற்றிவிக்கவில்லை. விசைப் படகு, தோணி இவைகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு போகும் மீனவர்கள் காணாமல் போகும் போது, அவர்களை கண்டுபிடிக்க, அரசு உடனடியாக 'ஆபத்து உதவி படகு'களை தயாரான நிலையில் வைத்திருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதற்காக, ஆளுநர் ஒத்தாசைத் திட்டத்தில் சில திட்டங்கள் இருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை செயல்முறைக்கு கொண்டுவர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அத்துடன் இராமேசுவரம் தீவில் ஹெலிகாப்டர் ஒன்றை வைத்தால்—காணாமல் போகும் மீனவர்களைக் கண்டுபிடிக்கவும், மீனவர்களின் உயிர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கும் முடியும். சாதாரணமாக மீனவர்களைக் காணவில்லை என்று தெரிவிக்கப்பட்டு, அவர்களை தேடுவதற்காக ஹெலிகாப்டர் வருவதற்கு மிகவும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஹெலிகாப்டர் மீன் துறையில் இருக்குமானால் இதுபோன்ற ஆபத்தை தவிர்க்க முடியும். ஆகவே இராமேசுவரத்தில் ஹெலிகாப்டர் ஒன்றை வைத்துக் கொள்வதற்கு மீன் துறைக்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

[திரு. டி. இராமசாமி] [1977 ஜூலை 11]

இன்னொரு முக்கியமான தொழில் பிரச்சனை, பன்னெடுங் காலமாக இராமேசுவரத்திலுள்ள மீனவர்கள் அருகிலுள்ள கச்சத் தீவில் சென்று மீன் பிடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சமீப காலத்தில் கச்சத் தீவு இலங்கைக்கு அளிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து கச்சத் தீவை அடுத்துள்ள இடங்களில் நம் மீனவர்கள் சென்று மீன் பிடிக்க அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. கச்சத் தீவு போனதைப் பற்றியோ அல்லது நாம் இழந்து போன உரிமையை திரும்பப் பெற வேண்டுமென்றோ நான் பேசவில்லை. அந்த உரிமைக்காக நான் வாதாடவும் வரவில்லை. இலங்கையோடு இருக்கும் இந்த கச்சத் தீவில் இரால் மீன் கிடைக்கக் கூடிய வளம் கொழிக்கும் பகுதியாக இந்தத் தீவு இருந்து வந்தது. ஆகவே இன்றைய தினம் கச்சத்தீவின் அடுத்துள்ள இடங்களில் நம் மீனவர்கள் சென்று மீன் பிடிப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது அந்தவிதமான அனுமதி இல்லாததின் காரணமாக அந்தப் பகுதியில் மீன் பிடிப்புத் தொழில் நிகழும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தமிழக அரசின் சார்பாக இந்த கருத்தைத் தெரிவித்து இதற்கு தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், மீன் பிடிக்கச் செல்லும் மீனவர்கள், வழி தவறி, பிற நாடுகள் அல்லது பிற மாநிலங்களின் கடற்கரைக்கு செல்லும் போது, இவர்கள் மீனவர்கள்தானா என்பதை அறிய முடியாத காரணத்தால் தேவையில்லாத பல தொட்டிவருக்கு ஆளாகின்ற ஆபத்தான கட்டம் ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் இவர்கள் தமிழ்நாட்டிலுள்ள மீனவர்கள்தான் என்று தெரியும்படியான அளவில் அடையாள கார்டுகளை இவர்களுக்கு வழங்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்க நான் கடமைப்பட்டவனாய் இருக்கிறேன்.

மேலும் தமிழக மீன்துறை அதிகாரிகளுக்கு கச்சத் தீவு போன்ற இடங்களுக்குச் சென்றுவா பாஸ்போர்ட் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. வழி தவறி செல்லும் மீனவர்களுக்கு உதவி செய்யும் வகையில் மீனவர்களை மீட்டுத் தருவதற்கு பிற இடங்களுக்குச் செல்ல பாஸ்போர்ட் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்ற இந்தக் குறிப்பை இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்க வேண்டிய கடமைப்பட்டவன் ஆவேன்.

1977 ஜூலை 11] [திரு. டி. இராமசாமி]

இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை எல்லாம் பார்க்கின்ற நேரத்தில், விவசாயப் பிரச்சனையையும் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது எங்கள் பகுதியில் சுமார் 6,500 ஏக்கரா பாசனத்திற்கு பெரிய சுண்மாய் என்ற பெரிய ஏரிக்கு வைகை அணையிலிருந்து தண்ணீர் விட வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அணையிலிருந்து உரிய நேரத்தில் தண்ணீர் விடாமல் இருப்பதால், சாவியைத்தான் அறுத்தெடுக்கின்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. காலந்தாழ்ந்து தான் தண்ணீர் திறந்துவிடுகிறார்கள். இதன் காரணமாக பின்தங்கிய பகுதியாக இருக்கின்ற எங்கள் இராமநாதபுரம் பகுதி மக்கள் சாவியைத்தான் அறுத்தெடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

மேலும் பெரிய அதிகாரிகளைச் சந்திக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்பினால், எங்கள் மாவட்டம் இராமநாதபுரம் மாவட்டமாக இருந்தாலும் கூட, அலுவலகம் எல்லாம் மதுரையில்தான் இருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. திருச்சி மாவட்டம் என்று சொன்னால், திருச்சியில் அலுவலகம் இருக்கும். மதுரை மாவட்டத்தில் என்றால் மதுரையில் இருக்கும். நெல்லை மாவட்டம் என்று சொன்னால் நெல்லையில் இருக்கும். ஆனால் இராமநாதபுரம் என்று சொன்னால் இதனுடைய தலைமை அலுவலகங்கள் எல்லாம் மதுரையில் இருக்கின்றன. எங்களுடைய குறைகளைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றால், இதற்கான அதிகாரிகள் மதுரையில் இருப்பதால் எங்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல முடிவதில்லை. இதை அரசாங்கம் உவனிக்ந்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, திரு. இராதா அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை ஆதரித்து, கவர்னர் உரையில் அனைவரைப் பற்றியும் இதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று கூறி, இதை மனதார உளமார வரவேற்று என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. மு. அம்பிகாபதி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரை மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக கீழ்க்கண்ட கருத்தை சொல்ல விழைகிறேன்.

[திரு. மு. அம்பிகாபதி] [1977 ஜூலை 11]

ஆளும் கட்சியின் கொள்கையைப் பிரதிபலிப்பதுதான் மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையாகும். சமூகப் பொருளாதார கொள்கையில் தெளிவான பார்வையின்மையின் விளைவால் ஆளுநர் உரையிலும் கொள்கை தெளிவாக இல்லை. நிறைவேற்றுவதற்கான திட்டமும் இல்லை. குறிப்பாக, தமிழ்நாடு இந்தியாவிலேயே தொழில் துறையில், கல்வித் துறையில், நிர்வாகத் துறையிலும் முன்னணியில் இருந்ததாகும். முன்னணியிலிருந்த நம்முடைய தமிழ்நாடு இன்றைக்கு வறுமையின் எல்லைக் கோட்டுக்குகீழ் வாழ்கின்ற மக்கள் 59 சத வீதமாக நம்முடைய வாழ்க்கைத்தரம் அமைந்திருக்கிறது என்று ஆளுநர் உரையில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

தொழில் துறையைப் பொறுத்தளவில், உதாரணமாக ஆண்டுகளாக நாம் 250 சத வீதம் வளர்ந்திருப்பதாக மட்டும் கமிஷன் அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பிறப்பு விகிதத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 25 சத வீதம் உயர்ந்திருக்கிறோம். அதாவது மூன்று கோடி, நான்கு கோடி என்ற அளவில் மட்டுமே வளர்ந்து இருக்கிறது. இவ்விதம் தொழில்துறை வளர்ச்சி அபாரமாக இருந்திருக்கிறது. பிறப்பு விகிதம் குறைந்திருக்கிறது. தொழில் வளர்ந்தும் வறுமை 59 சதம். காரணமென்ன? இந்த அடிப்படையை உணர்ந்து நம்முடைய தமிழகத்தை வளமாக்குவதற்கு வேண்டிய திட்டங்கள் வசூலமாக ஆளுநர் உரையில் சொல்லப்படவில்லை.

தமிழகத்தில் தொழில் துறை என்று எடுத்துக்கொள்ளும் போது விவசாயத் துறையின் வளர்ச்சியையும் இணைத்துத்தான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். மகாகவி பாரதியார் சொல்லியது போல் . . . உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம் . . . என்று குறிப்பிட்டிருப்பதிலிருந்து, உழவுத் தொழிலும் சேர்த்து எடுத்துக்கொண்டால் தான் தொழில் துறை முன்னேற்றத்தைக் காண முடியும். கரும்பு விவசாயம் நன்றாக இருந்தால்தான், சர்க்கரை ஆலை ஓட முடியும். பருத்தி விவசாயம் நன்றாக இருந்தால்தான், பஞ்சாலை ஓட முடியும். கடலை நன்றாக விளைந்தால்தான், ஷோப்பும், பற்பசை போன்ற பொருள்கள் செய்கின்ற தொழிலும் வளர முடியும். நம்முடைய தொழில் துறை வளர வேண்டுமென்றால் குறைந்தது 100 கோடி ரூபாய் மான்யம் மத்திய அரசு கொடுக்கவேண்டும். அந்த 100 கோடியில் தஞ்சை

1977 ஜூலை 11] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை ராட்சஸ குழாய்க் கிணறுகளை அமைத்து தண்ணீர் கொடுப்பதற்கான வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்கான உத்தரவாதம் கவர்னர் உரையில் இல்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆக விவசாயத் துறை செழித்தால்தான் நம்முடைய தொழில் துறை வளர முடியும்.

பெரிய தொழில்களை எடுத்துக்கொண்டால், மத்திய அரசின் கீழ்தான் துப்பாக்கித் தொழிற்சாலை, டாங்கி தொழிற்சாலை, ஹெவி பாய்லர் தொழிற்சாலை, முதலியவை இருக்கின்றன. நம் அரசின் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், எலக்ட்ரிசிட்டி, டிரான்ஸ்போர்ட், அதாவது சோழன் போக்குவரத்துத் துறை போன்ற துறைகள் இருக்கின்றன. மத்திய அரசுத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், சுமார் 400 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு முதலீடு இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் தமிழக அரசுத் துறை சுமார் 380 கோடி ரூபாய் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். தமிழகத்தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில், புதிய திட்டங்களைப் போடுகின்றபோது, தொழிலாளிகளுக்கு நிர்வாகத்தில் போதிய பங்கு அதாவது உண்மையான பங்கு கொடுத்து, அதன் மூலம் வீண் விரயத்தைப் போக்கி லாபத்தைப் பெருக்கி தொழிலை வளர்ப்பதற்கான திட்டம் எதற்கும் கவர்னர் உரையில் உத்தரவாதம் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இப்படிச் செய்தால் வரியைக் குறைக்க முடியும், வசதியைப் பெருக்க முடியும்.

[முற்பகல் 11-30]

16,000 கடைகள் திறக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம், வரவேற்கத்தக்கது. அந்த 16,000 கடைகளுக்குத் தேவைப்படுகிற உணவுப் பண்டங்கள், துணி, எண்ணெய், சோப்பு, புத்தகம் இவைகளுக்கு அரசு என்ன செய்யப் போகிறது என்று உத்தரவாதம் இல்லை. அதற்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்களை அரசே கொள்முதல் செய்யும் கொள்கையும் மக்களுக்கு அளிப்போம் என்பதற்குத் திட்டவாட்டமான உத்தரவாதமும் இல்லை.

பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. கோவையில் பிரகாசா ஆலை, தமிழ்நாடு நூற்பாலை, லோடஸ் ஆலை மூடப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு மாத காலத்திற்கும் மேலாக மூடப்பட்டிருக்கின்றன. பேச்சு வார்த்தை நடந்து கொண்டே இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள்

[திரு. மு. அம்பிகாபதி] [1977 ஜூலை 11]

வருகிறார்கள். வருகிற தொழிலாளர்களுக்குத் தேவையான சகல விதமான வசதிகளையும் நிர்வாகமும் அரசாங்கமும் செய்து கொடுக்கவேண்டும். கைத்தறி நூலின் விலை 25 சதவிகிதம் உயர்கிறது. புத்தகத்திற்குத் தேவையான காகிதத்தின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. எப்படி நீங்கள் உணவுப் பொருளையும், அத்தியாவசியப் பண்டங்களையும் 16,000 கடைகளுக்கும் வழங்கப் போகிறீர்கள்? எனவே, அரசே கொள்முதலையும், நிநியோகத் தையும் ஏற்க வேண்டும்.

தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கத் துறை, கூட்டுறவுத் துறை என்பதற்கு மேல் கூட்டுத் துறை—ஜூனியன்ட் செக்டார் என்று ஒன்று கண்டுபிடித்துள்ளார்கள். அரசாங்கத்தின் பணம், அதிகமாகவும் தனியாருடைய பணம் குறைவாகவும் சேர்ந்தது. 'ஊரான் வீட்டு நெய்யே என் பெண்டாட்டி கையே' என்பது போல் அரசாங்கப் பணத்தைக் கொடுத்து அதற்குத் தனிப்பட்ட முதலாளி ஒருவர் பொறுப்பு இருப்பார்கள் என்று இருக்கிறது. அதற்கு உதாரணமாக 'ஸ்பிக்'-கைச் சொல்ல முடியும். அத்தகைய துறைகளை அரசே மேற்கொள்ள வேண்டும். சகலமும் அரசாங்கத் துறையில் நடக்க வேண்டும். சோஷலிசம் என்று சொல்லும்போது அந்நாட்டின் உற்பத்திச் சாதனங்களின் மீது அரசு மேலாதிக்கம் செலுத்துவதாகும். அதைத்தான் தோழர் லெனின் 1917-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 7-ஆம் நாள் செய்து காட்டினார். ஆட்சி ஏற்ற மறுநாளே செய்தார். 'Land to the tillers' உழுபவனுக்கு நிலம், உழைப்பவனுக்குத் தொழில் என்ற திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் காட்டினார்கள். நம்முடைய அரசு உற்பத்திச் சாதனங்களில் மேலாதிக்கம் செலுத்துவது பின்னர் இருக்கட்டும். நொடித்த மில்களைத் தமிழக சர்க்கார் எடுப்போம் என்ற உத்தரவாதத்தையாவது தயவு செய்து கொடுக்கவேண்டும். மத்தியில் வந்திருக்கும் சர்க்கார் நொடித்த மில்களை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளாமல் நன்றாக வாங்கும் மில்களுடன் சேர்த்து விடுவோம் என்று கூறுகிறார்கள்.

இங்கே நம்முடைய தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரை தெளிவான கொள்கை வேண்டும். தொழிலாளருக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும். பதிலி, காண்டிராக்ட், ட்ரெயினி, லேர்னி என்று பல காதகிரிகள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு ஆர்கனைஸ்டு இண்டஸ்ட்ரிஸ்

1977 ஜூலை 11] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

என்று சொல்லக்கூடிய பஞ்சாலைத் தொழில், சர்க்கரை ஆலைத் தொழில் ஆகியவற்றில் பணியாற்றக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கே பாதுகாப்பு இல்லை. வடபாதிமங்கலம் சர்க்கரை ஆலையில் 1970 ஆகஸ்ட் 5-ம் தேதி, வி. பி. சுப்பையா என்ற தொழிலாளியும் மற்றும் நான்கு பேர்களும் நிலமீட்சிப் போராட்டத்தைக் காரணம் காட்டி சம்பந்தமின்றி கைது செய்யப்பட்டு அதன் காரணமாக வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்ட வழக்கு இன்னமும் நடக்கிறது. எந்தக் கோர்ட்டிக்குப் போவது என்றே தெரியவில்லை. ஃபுல் பெஞ்சில் வழக்கு இருக்கிறது. தொழிலாளி கோர்ட்டிக்குப் போவதற்கான செலவை அரசாங்கமோ, அல்லது நிர்வாகமோ ஏற்கவேண்டும் என்று சட்டம் வேண்டும்.

ஆர்கனைஸ்டு இண்டஸ்ட்ரிசிலேயே இந்தக் கதி என்றால், ஆர்கனைஸ்டு இல்லாத லாரி, சுருட்டு, பீடி, உப்பளம், புகையிலை, அச்சகம், சமைதாக்குதல் போன்ற தொழிலில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர் நிலையை என்ன சொல்லுவது? சுருட்டுத் தொழிலாளிக்கு எஸ் 2 லைசென்ஸ் முறையைப் புகுத்தியதன் மூலம் தஞ்சை, குடந்தை, திருச்சி, நாகை, நல்லாடை, மன்னார்குடியிலும் சகல சுருட்டுத் தொழிலாளர்களும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைகளை எல்லாம் கணக்கில் கொண்டு பார்க்க வேண்டும். அனைத்து தொழிலாளர்களுக்கும் குறைந்தபட்ச போனஸ் உத்தரவாதமும் வேண்டும்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை வேலை நிறுத்தங்கள் குறைந்திருந்தாலும் லாக்-அவுட்ஸ் அதிகமாகியிருக்கிறது. டி.வி.எஸ்., கிளோடன் மற்றும் பல தொழிற்சாலைகள் லாக்-அவுட் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. லாக் அவுட் செய்யும் முதலாளிகளை 'மிசா'-வில் கைது செய்ய வேண்டும். லாக்-அவுட்டால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளி கோர்ட்டிக்குப் போய் வர கடன்பட்டு செத்துக் கொண்டிருக்கிறான். கம்பன் கூறியதுபோல்—

‘விடங்கொண்ட மீனென வெந்தணல்வாய் மெழுகென
படங்கொண்ட பாம்பின்வாய்-பற்றிய தேரைஎன
திடங்கொண்ட ராமபாணம் செருகலத்துற்றபோது
சுடன்பட்டார் நெஞ்சம்போல் கலங்கினான் இலங்கை

வேந்தன்

என்பது போல் கடன்பட்டு நெஞ்சம் துடிக்கிறார்கள் தொழிலாளர்கள்.

[திரு. மு. அம்பிகாபதி] [1977 ஜூலை 11]

தொழிலாளி வேலைக்குப் போகும்போது அவனுடைய சைக்கிளில் இரண்டு பேர் போனால் போலீசார் பிடித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆந்திராவில் இரண்டு பேர் போகலாம் என்று இருக்கிறது. மத்தியப் பிரதேசம், இந்தூரில் போவதை நானே கண்டேன். இங்கே மூன்று பேர் போகலாம் என்று கூட வைத்தால் நல்லது. அப்படி இரண்டு பேர் போகக்கூடாது என்று சொன்னால் இன்னொருவனுக்கு ஒரு சைக்கிள் வாங்கிக் கொடுங்கள்; லைட் இல்லாதவர்களைப் பிடிப்போம் என்று சொன்னால் லைட் வாங்கிக் கொடுங்கள் அல்லது மான்யம் அளியுங்கள். இப்படி ஏழை எளிய நிலைமையில் வாழ்கின்ற லட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுங்கள்.

தஞ்சையில் தாவுத் பீபி அம்மான் தலைமையில் 200-க்கு மேற்பட்ட பெண்கள் தண்ணீர் வேண்டுமென்று ஊர்வலம் சென்றிருக்கிறார்கள். தோழர் கூத்தங்குடி சண்முகம் தொகுதியில் நெற்குப்பையில் தண்ணீர் வசதி தேவை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நகரங்களிலேயே கடும் தண்ணீர் பற்றாக்குறை. இது பற்றியெல்லாம் தெளிவான கொள்கையை அளிக்க வேண்டும். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை இந்த மாற்றங்களை எல்லாம் செய்து வேகமான முன்னேற்றத்திற்கான முறையில் திட்டங்களை வகுக்க வேண்டுமென்று இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பில் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. கந்தசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்திய தேசிய பார்வாடு பிளாக் கட்சியின் சார்பாக மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் அளித்திருக்கும் பேருரைக்கு நன்றியையும், வரவேற்பையும் தெரிவிக்கின்ற முறையில் சில கருத்துக்களை கூற முற்படுகிறேன்.

தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் தமிழுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் தரவேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்துகிற வகையில், வரவேற்கின்ற வகையில் தமிழக வரலாற்றிலேயே முதன் முதலாக மேதகு ஆளுநர் உரை தமிழில் படிக்கப்பட்டது மிகவும் பாராட்டுதற்குரியதாகும். வரவேற்கக் கூடியதாகும். தமிழில் இப்போதைய அரசு வைத்திருக்கிற நம்பிக்கையையும் தமிழாராய்ச்சியில் இந்த அரசு எடுக்கப் போகிற ஆக்கபூர்வமான திட்டங்களுக்கும் இது முன்னோடியாக இருக்கிறது என்பதால் இதை வரவேற்றுப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1977 ஜூலை 11]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

ஜனநாயகத்தைப் பற்றி நாம் அதிகம் பேசுகிறோம். அப்படிப் பேசுகிற நேரத்தில் இன்றைய அரசின் முதல்வராக வந்திருக்கிற புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆள்வதற்குத் தகுதியுடையவராக இருப்பார்களா, பொறுப்பை ஏற்று—தான் அதிகமாகப் புகழை ஈட்டியிருந்த சினிமாத் துறையிலிருந்து வந்து அரசுப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்துவாரா, சோஷலிச சமதர்மத் திட்டத்தை அண்ணா சொன்னது மாதிரி நடத்திக் காட்டுவாரா என்ற பெரும்பாலான அரசியல்வாதிகளின் கேள்விக்குறிக்குப் பதிலளிக்கின்ற வகையில் அவற்றை நடைமுறையில் செயல்படுத்திக் காட்டுகிறேன் என்ற அளவுக்கு, ஜனநாயகத்தில் மக்கள் தீர்ப்பே மகேசன் தீர்ப்பு என்பதற்கேற்ப புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், ஒன்றியத் தலைவர்களின் தேர்தல், நகராட்சித் தலைவர்களின் தேர்தல்கள் மக்கள் வாக்கெடுப்பு மூலம் நேரடியாக நடைபெறும் என்று அறிவித்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது அவர் எந்த அளவுக்கு ஜனநாயக, சமதர்மத் திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் காட்டுவார் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

கவர்னர் உரையில் விரிவான, ஆக்கபூர்வமான திட்டங்களைப் பற்றி விவரமாக, விளக்கமாகக் கூறவில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் தெரிவித்தார்கள். அப்படிச் கூறுவது அவர்கள் உரிமை என்றாலும் கவர்னர் உரையிலே குறிப்பிட்டிருப்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 'பின்னால் பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட இருக்கிறது; புதிய அரசு அதைத் தயாரித்து சமர்ப்பிக்கும்போது விரிவான திட்டங்கள்' வெளியிடப்படும் என்று சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இது ஒரு முன்னோடி--

skeleton announcement for future programme

இது ஒரு சுருக்கமான அறிவிப்பே தவிர, மேலெழுந்தவாரியான அரசினுடைய கொள்கைத் திட்டங்களே தவிர, விரிவான அறிக்கை அல்ல என்பதை ஆளுநர் அவர்களே கூறியிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-40)

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை மேற்கொண்டு நல்ல முறையில் மக்களுக்கு, ஏழை எளிய மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வாழ்க்கையில் முன்னேற வாய்ப்புக் கிடைக்காமல் இருப்பவர்களுக்கு 'ஈக்வல் ஸ்டேட்ஸ்' கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், 'ஈக்வல் ஆப்பர்தூனிடி'—சம வாய்ப்புக் கொடுக்கும் வகையில் சோஷலிச ஆட்சியை இன்றைய அரசு

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1977 ஜூலை 11]

நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்காகப் பலவிதமான முற்போக்குத் திட்டங்களை எதிர்காலத்தில் உருவாக்குவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆக, அந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் நல்ல முறையிலே செயல்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டு அட்மினிஸ்ட்ரேஷனைப் பொறுத்தவரையில் கிளின் அண்ட் ப்யூர் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் கொண்டுவருவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், மிக சுத்தமான பரிசுத்தமான தூய அரசை ஏற்படுத்துவோம் என்றும்—ஆட்சிப் பிடிப்பிலே உள்ளவர்கள், மற்ற பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் அரசியல் ரீதியாகவோ வேறு விதமாகவோ தலையிடக்கூடிய நிலைமையை செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் தலையிடக்கூடிய நிலைமையை, தங்கள் சொந்த லாப நட்டம் காரணமாக நிர்வாகத் திறமையைக் குலைக்கக்கூடியவிதத்தில் தலையிடக் கூடிய நிலைமையை, நியாயமான தீர்வுகளை ஏழை எளியவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் செய்யக்கூடிய நிலைமையை—நாங்கள் அனுமதிக்க மாட்டோம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அது பாராட்டுதலுக்குரியது.

அதேபோல ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் மத்திய மாநில அரசுகளின் உறவு குறித்தும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த உறவு நல்ல முறையிலே இருக்க வேண்டுமென்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக மத்தியிலே ஜனதாக் கட்சி ஆட்சி இருக்கிறது, நம் முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பதவிப் பிரமாணம் எடுத்து விட்டு அதற்குப் பிறகு பிரதம மந்திரி மொரார்ஜி தேசாய் உட்பட பல தலைவர்களையும் அமைச்சர்களையும் சந்தித்துவிட்டு எதிர்காலத்திலே தமிழக அரசு என்ன என்ன முறையிலே செயல்படும் என்று தெரிவித்துவிட்டு வந்திருப்பது உள்ளபடியே ஒரு சுப சகுனம் என்பதைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

துரதிருஷ்டவசமாக இதற்கு முன்னால் மத்திய மாநில அரசுகளுக்கு இடையே இருந்த உறவு அரசியல் காரணமாக சரியாக இல்லாமல் இருந்தாலும், மத்திய அரசும் மாநில அரசுகளும் தங்களுக்கிடையே உள்ள வேறுபாடுகளைத் தீர்க்கக்கூடிய முறையிலே பலநிலங்களுக்கு விட்டுக் கொடுத்து, குறிப்பாகத் தண்ணீர்ப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில், அது காவிரி நதி நீர்ப்பிரச்சனையாக இருந்தாலும், கிருஷ்ணா நதி நீர்ப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும், கங்கை-காவிரி இணைப்புத் திட்டமாக இருந்தாலும்—இதைப் பற்றி எங்கள் தேசிய பார்வார்டு பிளாக் கட்சி ஏற்கனவே வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறது—இந்த நதிகளை மத்திய அரசு மேற்

1977 ஜூலை 11]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

கொள்வதாக இருந்தாலும் மாநிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பங்கிடுகிற பிரச்சனையாக இருந்தாலும், மாநிலங்கள் தங்களுக்கிடையே உள்ள பிரச்சனையை அண்ணன் தம்பி பிரச்சனை என்ற முறையிலே எடுத்துக்கொண்டு குடும்பத்தின் தாய் என்ற முறையிலே மத்திய அரசு இருந்துகொண்டு ஒரு வீட்டிலுள்ள தாய் அங்கே உள்ள எல்லாக் குழந்தைகளின் நலன்களையும் பார்த்து காரியங்களைச் செய்வது போல், மத்திய அரசு தாய் ஸ்தானத்தில் இருந்து மாநிலங்களின் தேவைகளை உணர்ந்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் காவுரி நீர்ப் பிரச்சனையாகட்டும், வைகை நதிப்பிரச்சனையாகட்டும், அரபிக் கடலிலே சென்று விழுகின்ற தண்ணீர் ஆகட்டும், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து பல நதிகளின் நீர் மேற்கே சென்று கடலிலே வீணாகின்றது—எது எதற்கோ பாம் பயன்படுத்துகிறார்கள், நாச வேலைகளுக்காக மக்களுடைய உயிர், உடைமைகளை அழிப்பதற்காக பாம்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள், அந்த குண்டுக்கோ அழிவு வேலைக்குப் பயன்படுத்தாமல், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலே போட்டால் அது உடைத்தெறியப்பட்டு தண்ணீர் திரும்பி மக்களுக்குக் கிடைக்கிறவேலை சுவப்பமாக முடிந்துவிடும், அதன்மூலம், மதுரை, இராமநாதபுரம், கோவை மாவட்ட மக்களுக்கு வேண்டிய தண்ணீர் கிடைக்கும். இப்படிப்பட்ட ஆக்க வேலைகளுக்கு விஞ்ஞானத்தைப் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட வேண்டும்.

Scientific brains should be used for constructive purposes and not destructive for purposes.

இதைப்பற்றியெல்லாம் மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு வலியுறுத்திச் சொல்லவேண்டும். இந்தத் திட்டங்களுக்கு எல்லாம் மாநில அரசுக்கு மத்திய அரசு ஒத்தாசை செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே முன்னாலே பேசிய சகோதரி சுப்புலட்சுமி அவர்கள் பேசியபோது குடிநீர்ப் பிரச்சனை தாய்க்குலத்தின் பிரச்சனை, அது உடனடியாகத் தீர்க்கப்படவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது தாய்க்குலத்தின் பிரச்சனை மட்டுமல்ல, மனித குலத்தின் பிரச்சனை என்ற முறையிலே நீண்ட நாளைப் பிரச்சனை என்ற முறையிலே கவனிக்கப்படவேண்டும். இந்த நாட்டிலே கிராமங்களிலே உள்ள

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1977 ஜூலை 11]

விவசாயிகள்தான் 100க்கு 70 சதவீதம் பேர் இருக்கிறார்கள். ஆகவே பிராமப்புறங்களிலே உள்ள மக்களுக்கு உள்ளபிரச்சனைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படவேண்டும்.

They are the backbone of industry and they are the backbone of human life

ஒரு இண்டஸ்ட்ரியிலே 1,000 ஓர்க்கர்ஸ் வேலை செய்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு அநீதி இழைக்கப்பட்டால் அவர்கள் உடனே கவர்னரைப் பார்க்கிறார்கள் அல்லது அமைச்சர்களைப் பார்க்கிறார்கள், இந்த முறையிலே அவர்களுடைய கிரீவன்ஸ் ரெட்டர்ஸ் ஆகிறது.

ஆனால் விவசாயிகளை எடுத்துக்கொண்டால் அவன் பல வருஷங்களுக்கு முன்பு வைத்துக்கொண்டிருந்த கலப்பைதான் இன்னும், மாற்றுக் கலப்பை கிடையாது, மாற்றுக் குடிசை கிடையாது, கிஸ்திப் பணம் கட்டாவிட்டால் சரூவப் பாணியைத் தூக்கிக் போய்விடுகிறார்கள். அவர்கள் ஆர்கனைஸ்டி ஆக இல்லை, மேலும் அவர்களுக்கு ஊர்வலம் நடத்தத் தெரியாது.

A majority of them are down trodden, worst affected people, uncared for people and ill-fated ryots.

ஆகவே, ஒரு சமுதாயம் கவனிப்பாரற்று இருக்கிறது, அந்த சமுதாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அவர்களுக்குரிய தேவைகளைக் கவனிக்கவேண்டும். அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தி குறைந்து இருக்கிறது, ஆனால் அவர்கள் வாங்குகிற பொருட்களின் விலை மூன்று மடங்காக உயர்ந்திருக்கிறது, அவர்களுக்குத் தேவையான அதிகரிப்பைப் பொருட்களின் விலைகளைக் குறைக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

Therefore they are the most unorganised sector, most ill-fated, most forgotten ryots. They should be given priority by the Prime Minister of India and by this Ministry, so that they could look after the welfare of the majority of the people. We definitely give more respect to the democratic rule. But I wonder as to how we are ruling the majority of these people. Somehow or other the technical brains of the politicians express the views through speeches or pamphlets—I must be excused for saying so—and are able to get the majority verdict of the people and come to power. I wonder whether this Government or any other Government had forgotten this worst affected ryots and ignored them because they are illiterates. Because they are illiterates, they are ignored and they are economically weak.

1977 ஜூலை 1.]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

சென்ற அரசு இருந்தபோது, இப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருப்பவர் முன்னாள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது. விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகக்கூடிய விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னோம், இங்கே அப்போது அதைப்பற்றிப் பேசிய போது கூட, மற்ற சில கட்சியினர் அதை எதிர்த்தார்கள். நான் சொன்னது என்னவென்றால்

But in proportion to the cost of production, he should be given a reasonable and fair price. That is how you can protect him.

விவசாயிகளுக்கு ஒரு நியாயப் பூர்வமான விலையைக் கொடுத்து அந்த சமுதாயத்திற்கு ஒரு பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும். யூரியாவும், 50 ரூபாயைக் குறையுங்கள். அவர்களுக்குப் போதுமான விலையைக் கொடுங்கள். அவர்கள் பொறுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள், அதிகாரிகள் அவர்களிடம் பிரட்டி வாங்கிவிடுகிறார்கள். அவர்கள் மாட்டேன் என்று சொல்லி மண்வெட்டியை எடுத்துவிட்டால் அவ்வளவுதான். இந்த நாட்டிலே ஒன்றும் இருக்காது, சட்ட மன்றம் இருக்கமுடியாது, யாரும் இருக்கமுடியாது அந்த நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே, அவர்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும்.

இன்னும், அவர்களுக்குப் பல நன்மைகளைச் செய்வதற்கு இந்த அரசு முயல்கிறது. கிராமப்புற பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்த இந்த அரசு திட்டங்களைத் தீட்டுகிறது. முழுக்க முழுக்க ஒரு சோஷலிஸ சமூகம் ஆட்சிக்கு, இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் ஒரு குட் இன்டிகேஷன், நல்ல சகுனம் என்ற முறையிலே இந்த ஆளுநர் உரையை நான் வரவேற்று, மற்றத் திட்டங்கள் பின்னாலே டட்ஜெட்டிலே வர இருக்கின்றன என்று இதிலே சொல்லியிருப்பதால், இந்த உரையை நான் மனதார பாராட்டி நன்றி கூறி, எனக்கும் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : இந்த மாமன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் உரை நிகழ்த்திய மேன்மைதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையின்மீது நன்றி தெரிவிக்கின்ற தீர்மானத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக முதற்கண் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. ரகுமான்கான்] [1977 ஜூலை 11]

ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையைப் பொறுத்தமட்டில் ஆளுநர் உரையில் 7-வது பக்கத்தில், 'இந்தச் சட்டமன்றத்தின் அடுத்த கூட்டத்தில் வரவு-செலவுத் திட்டம் கொண்டுவரப்படும். புதிய அரசின் திட்டங்களையும் திட்டப் பணிகளையும் விரிவாக ஆராய, அப்போது உங்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கும். ஆகவே, அரசின் முக்கியமான கொள்கைகளையும் குறிக்கோள்களையும் மட்டும் இச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விழைகிறேன்' என்று குறிப்பிட்டு உள்ளார்கள். ஆக, அரசினுடைய முக்கியமான கொள்கை, குறிக்கோள் ஆகியவற்றை இந்த ஆளுநர் உரையில் நாம் எதிர்பார்ப்பது நியாயமானது என்று கருதுகிறேன். அந்த வகையில் புதிதாக ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று இருக்கின்ற அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் புதிய புரட்சிகரமான திட்டங்களைக் கொள்கைகளை இதிலே அறிவித்திருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட அறிவிப்புகள் இந்த உரையிலே இருக்கிறதா என்று கேட்டால் நான் சொல்லிக் கொள்வேன், நான் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறேன், இந்த நாட்டு மக்கள் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள், இங்கே நம்பிக்கை மோசம் நடந்திருக்கிறது என்பதை முதலாவதாக நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

இங்கே ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த, ஆளுங்கட்சியினுடைய தலைவர் முதல்வரவர்கள் தமிழகத்தின் தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் பொழுது படியரிசித் திட்டம் கொண்டு வரப்படும் என்று வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, வானொலியில் 1-6-77 ஆம் தேதியன்று பேசும்பொழுது, "இதய சுத்தியோடு படியரிசி திட்டம் படைத்த அமரர் அண்ணா இருந்த அந்த இடத்தில் இப்படிப்பட்டவர்களும் அமருகின்ற நிலை ஏற்பட்டு விட்டதே என்று எண்ணி கண்ணீர் வடித்தேன். அந்தக் கண்ணீரில் தோன்றியதுதான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்" என்று வானொலியில் பேசியிருக்கிறார்கள், 1-6-77 ஆம் தேதியன்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கண்ணீர் வடித்திருக்கிறார்கள், அதற்குக் காரணம், அந்தத் தலைவன், கடல் அலைகளுக்கருகே வெண்மணற்பரப்பில் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் காஞ்சித் தலைவன் பேரறிஞர் அண்ணா எந்தப் பதவியிலிருந்து அமல்படுத்தினாரோ அந்தப் படியரிசித் திட்டம் இன்று இல்லையே என்ற பதைபதைப்பிலே கண்ணீரில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உருவாக்கப்பட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால்

1977 ஜூலை 11] [திரு. ஏ. ரகுமான்கான்]

படியரிசித் திட்டம் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் குறிப்பிடப்படவில்லை. அது பட்ஜெட்டிலாவது வரும் என்று சொன்னால் மெத்த மகிழ்ச்சியடைவேன். அதை ஆவலோடு எதிர்பார்க்கிறேன்.

இயண்டாவதாக முக்குலத்தோர் பிரச்சனை. நம்முடைய பொறுப்பு வாய்ந்த முதலமைச்சரவர்கள் தேர்தலுக்கு முன் தம்முகத்தின் வீதிகளில் சூறாவளி சுற்றுப் பயணம் செய்த நேரத்தில், எங்கள் கட்சி ஆளுங்கட்சியாக, ஆகுமேயானால், நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால், முக்குலத்து மக்களை இழிவுபடுத்தும் குற்றப் பரம்பரை தடுப்புச் சட்டத்தை ரத்துச் செய்வோம் என்று அருப் புக்கோட்டையில் பேசியிருக்கிறார்கள். அது அவர்களது அதிகார பூர்வமான பத்திரிகை அல்லது அவர்களுடைய சார்புடைய பத்திரிகையான 10—6—77 ஆம் தேதிய தென்கைத்தில் வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது நான் ஆளுநர் உரையில் பார்த்தேன், தேடிப் தேடிப் பார்த்தேன். புதிய கட்சி வந்திருக்கிறது, புரட்சித் தலைவர் வந்திருக்கிறார், புதிய ஆட்சி மலர்ந்திருக்கிறது, முக்குலத்து மக்களுடைய பிரச்சனை பற்றி வாக்குறுதி கொடுத்து வந்தார்களோ, முக்குலத்து மக்களை இழிவு படுத்தும் குற்றப் பரம்பரை சட்டம்பற்றி ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறதா என்று. இல்லாவிட்டால் பட்ஜெட்டில் அதுபற்றி சட்டம் வருமா? நானும் ஒரு வழக்கறிஞன். நான் சொரித்துப் பார்த்தேன். ஏற்கனவே இருந்த அரசு 10, 20 ஆண்டுகள் காலத்திற்கு முன்னால் அதனை நீக்கியிருப்பதாகவும் அறிகிறேன். இப்பொழுது பாரதியார் இல்லை. வள்ளுவரை, “வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்த வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு” என்று பாரதியார் பாராட்டியிருக்கிறார். அவர் இப்பொழுது இருந்தால் இப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டு வரும் நம்முடைய முதலமைச்சரைப் பாராட்டியிருப்பார் என்று எண்ணுகிறேன். ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த நம்முடைய முதல்வரவர்கள் நிச்சயமாக பட்ஜெட்டிலாவது முக்குலத்து மக்களை இழிவு படுத்தும் சட்டத்தை அகற்றுவதற்குச் சட்டம் கொண்டு வருவார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி: பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் பேசுகிறார்கள், ஏதோ பத்திரிகையில் வந்ததாகக் கூறி. மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் அவையில் இல்லாதபொழுது அவர்கள் முக்குலத்து மக்களைப்பற்றி அறிக்கை

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1977 ஜூலை 11]

வெளியிட்டிருப்பதற்காகவும் வந்ததாகக் கூறுகிறார்கள். இது அமைச்சரவர்களுக்கு இருக்கின்ற பொது அறிவையும், தாத்தையும் பாதிப்பதாக இருக்கிறது. ஏதோ செய்து வந்ததாகவும், அதைத் தான் படித்ததாகவும், அதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டு வா வேண்டுமென்றும் கற்பனை செய்து கொண்டு பேசுவது முறையானதா? இதற்குத் தங்கள் ரூலிங் தேவை.

திரு. மு. கருணாநிதி: முதலமைச்சர் இல்லாத நேரத்தில் என்று நண்பர் திரு. கந்தசாமி அவர்கள் சொல்கிறார்கள். முதலமைச்சர் இல்லாதது ரகுமான்காரின் குறை அல்ல, முதலமைச்சரின் குறை.

திரு. கே. கந்தசாமி: முதலமைச்சரவர்கள் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் இவ்வாறு பத்திரிகையில் வந்ததாகக் கூறுகிற ஒன்றை அதிகாரபூர்வமானதாகக் கொண்டு தாக்கீப் பேசுவது அவருடைய அந்தஸ்தை அழிப்பதாக இருக்கிறது, இது முறையானதா?

திரு. ஏ. ரகுமான்கான்: துணை சபாநாயகரவர்களே, நான் பத்திரிகையில் வந்ததைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஒன்று இதை உண்டு என்று சொல்லட்டும், இல்லையென்றால் இல்லை என்று சொல்லட்டும். அமைச்சரவை என்பது 'கலெக்டிவ் ரெஸ்பான்சிபிலிட்டி' கொண்டதாகும். ஆகவே, முதலமைச்சரோ அல்லது யார் வேண்டுமானாலும் அதைப்பற்றிச் சொல்லட்டும்.

அடுத்த பிரச்சனை, நம்முடைய பெண்களுக்கு சொத்துரிமை கொண்டு வருவோம், சமுதாயத்தில் ஆண்கள் இருக்கிறார்கள், பெண்கள் இருக்கிறார்கள். பெண்களும், ஆண்களும் சம உரிமை பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும். ஆகவே, பெண்களுக்கு நாங்கள் சொத்துரிமை கொண்டு வருவோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் வானொலிப் பேச்சிலே பேசப்பட்ட பேச்சு. தேதி 1-6-1977. மக்கள் தொகையில் சரிபாதியாக இருக்கும் பெண்களுக்கும் சொத்துரிமை, கல்வி, கைத்தொழில், வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதன் மூலம் பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்கு திட்டங்கள், சமவாய்ப்பு பெறச் செய்தல் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மக்கள் தொகையில் சரிபாதியாக இருக்கும் பெண்களுக்கும் சொத்துரிமை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு வேறு

1977 ஜூலை 11] [திரு. ஏ. ரகுமான்கான்]

பொருளில் அல்ல, பெண்களுக்கு சொத்துரிமை கொண்டு வந்து சம வாய்ப்பை ஏற்படுத்துதல் என்று கூறியிருக்கிறார்களே அதைப் பற்றி நான் கேட்கிறேன். நான் ஒரு வழக்கறிஞர். இந்து லா, மொகம்மதியன் லா, கிறிஸ்தியன் லா ஆகியவற்றைப் படித்தாப் பார்த்தேன். இதிலே அடிக்கடி நிபுணர்கள் என்று சொல்கிறார்கள், அவர்களைக்கூட கலந்தாலோசித்தேன். அவர்கள் சொன்னார்கள், ராணும் படித்துப் பார்த்தேன், அப்பெண்களுக்கு ஏற்கனவே சொத்துரிமை இருக்கிறது. மொகம்மதியன் லாவிலும் இருக்கிறது, கிறிஸ்தியன் லாவிலும் இருக்கிறது, உயிந்து லாவிலும் இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும் அதிகாரம் ஸ்டேட் லிஸ்டில் இல்லை, இந்த அதிகாரம் சென்ட்ரல் லிஸ்டில் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இருந்தாலும் கூட நம்முடைய தெரிவான முதலமைச்சர்கள் இதை வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மெத்த மகிழ்ச்சி. ஆனால் ஆளுநர் உரையில் இதுகுறித்து ஒன்றுமில்லையே. பட்டுஷ்டி-லாவது அதை எதிர்பார்க்கிறேன். ஆளும் தரப்பிலேயிருந்து அதற்கான சட்டம் கொண்டுவரப்படும், பெண்களுக்காக அடும் பாடுபடும், என்று சொன்னால் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் ஒரே கொடியில் பூத்த மலர்கள் ஆகிய நாங்கள் மெத்த மகிழ்ச்சியடைவோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இலஞ்சம் ஊழல் ஆகியவற்றை எல்லா மட்டங்களிலேயும் களைவது. இதுகுறித்து மெத்த மகிழ்ச்சி. இதில் அனைத்து அரசியல் கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்காது. இன்னும் சொல்லப்போனால், இதற்கு என்ன திட்டம் இருக்கிறது, என்ன சட்டம் இருக்கிறது, இதை எப்படிச் செயல்படுத்தப் போகிறார்கள் என்பதுதான் கேள்வி. ஏற்கனவே இண்டியன் பினல் கோட் இருக்கிறது. ஐ.பி.சி. மூலம் லஞ்சத்தை ஒழிக்க நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். இப்படி ஏற்கனவே சட்டம் இருக்கிறது. “பப்ளிக் டெமன் கிரிமினல் பிஸ்காண்டக்ட் ஆக்ட்” என்று எங்கள் அன்பிற்குரிய இதய வேந்தர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தமிழகத்தின் முதல்வராக இருந்தபோழுது, பொது வாழ்விலே தவறு செய்தவர்களைத் தண்டிக்கும் வகையில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவற்றிற்குப் பிறகு எப்படி இலஞ்சத்தை ஒழிக்கப் போகிறார்கள். என்ன திட்டத்தைக் கொண்டு வரப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. முதலாளிக் துவ வர்க்க அமைப்பில், நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்க அமைப்பில் தனியார்

[திரு. ஏ. ரகுமான்கான்] [1977 ஜூலை 11]

சொத்துக்களை நியாயப்படுத்தும் சமுதாயத்தில், இலஞ்சத்தை ஆயிரம் அடிக்குக் குழி தோண்டிப் புதைக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட சுரண்டல்ற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும். அதற்கு விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டத்தில் ஏதாவது சட்டமிருக்கிறதா, திட்டம் இருக்கிறதா? அப்படியானால் எப்படி இதனை ஒழிக்கப் போகிறீர்கள். இது பற்றியும் ஆளுநர் உரையில் ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. பட்ஜெட்டிலாவது இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். அப்படியிருந்தால் மகிழ்ச்சியடைபவர்களில் முதலாவதாக நான் இருப்பேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த இலஞ்ச லாவண்யத்தைப்பற்றிச் சொல்லும் பொழுது,

(மணியடிக்கப்பட்டது)

அருள்கூர்ந்து சில மணித்துளிகள் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முக்கியமான பிரச்சனை குறித்துப் பேசுகிறேன். அவசரமும், முக்கியத்துவமும் வாய்ந்த பிரச்சனை இது. இலஞ்சம், ஊழலைக் களைவது என்றால், அமைச்சரவையைச் சார்ந்திருக்கிற ஒரு நபர் மீது வெங்கடாத்திரி கமிஷனில் புகார் மனு இருக்கிறது. ஏறக்குறைய 500 ரூபாய், 1,000 ரூபாய் 1,500 ரூபாய் என்ற அளவில் இலஞ்சம் வாங்கியிருப்பதாக என்கொயரி கமிஷன் முன்னால் அந்த மேட்டர் பெண்டிங் மேட்டராக இருக்கிறது. இதிலே வாரண்ட் கொடுக்கப்பட்டு, ஐ.ஜி. அவர்கள் பாராளுமன்றத் தேர்தல் நடைபெறுவதால் எக்சிக்யூட் செய்ய முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார். அந்தக் கமிஷன் காலாவதியாகிவிட்டதா, அந்தக் கமிஷன் இருக்கிறதா? அல்லது வேறு கமிஷன் போடப் போகிறீர்களா, அதில் தீர்ப்புச் சொல்லப் போகிறீர்களா என்று தெரியவில்லை. அன்றைக்கு நாங்கள் ஆளுநர் கூட்சியில் இருந்தபொழுது, உங்கள் மீது குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன, ஆகவே, நீங்கள் பதவியில் இருக்கக்கூடாது, வெளியேறுங்கள் என்று சொல்லி, எம்.எல்.ஏ.க்களின் வீட்டு வாசல் முன்னால் மறியல் செய்தார்கள். ப.உ.ச. போன்றவர்கள் இலஞ்ச லாவண்யக் குற்றச்சாட்டில் இருக்கிறார்கள், எனவே, அவர்கள் அமைச்சர் பதவியில் இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் ஒரு குற்றச்சாட்டு இருக்கும்பொழுது அவர்

1977 ஜூலை 11] [திரு. ஏ. ரகுமான்கான்]

அமைச்சரவையில் இடம் பெறலாமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இவ்வளவுக்குப் பிறகு எல்லா மட்டத்திலேயும் இலஞ்ச லாவண்யத்தை, ஊழலைக் களைவோம் என்று சொல்வதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இவைகளெல்லாம் மக்களை ஏமாற்றும் வெறும் ஸ்லோகங்கள்தான் என்று நான் சொல்லவில்லை, வெளியிலே உள்ள மக்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள், அதை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இண்டஸ்ட்ரியல் பாலிசி பற்றி ஆளுநர் உரையில் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்று நான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

அதைப்போல அதிகாரிகளை நியமிப்பதில் ஊழல் நடந்திருக்கிறது. அமைச்சர் அரசாங்கத்தின் ஊழியர், கவர்ன்மென்ட் சர்வெண்ட்.

(நண்பகல் 12-00)

அட்வகேட் ஜெனரல் கவர்ன்மென்ட் சர்வன்ட். இரண்டு பேரும் இன்றைக்குக் குடிகாரர்களாக இருக்கிறார்கள். 'Drunkard' என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வோம். அவ்வகையில் அமைச்சரவையைச் சேர்ந்த ஒருவர் மது பர்மிட் வைத்திருக்கிறார்—அவர் கவர்ன்மென்ட் சர்வன்ட். அட்வகேட் ஜெனரல் கவர்ன்மென்ட் சர்வன்ட்—அவர் மது பர்மிட் வைத்திருக்கிறார். மதுவிலக்கை அமுல் நடத்துவோம் என்று சொல்கிறவர்கள்—நான் திரும்பவும் சொல்கிறேன், மதுவிலக்கைத் தீவிரமாக அமுல் நடத்துவோம் என்று சொல்பவர்கள், சொல்லிக் கொண்டிருப்பவர்கள், மது பர்மிட் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்ததற்குப் பிறகும், குடிக்கிறார்கள் என்று தெரிந்ததற்குப் பிறகும் எப்படி நியமிக்கலாம். கவர்னர் அவர்கள், அரசாங்க ஊழியர்கள் மது பர்மிட் வைத்திருந்தால் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுவார்கள் என்று சொன்னார். நான் இந்தச் சபையின் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அப்படியாவது அமைச்சரவையிலிருக்கிற ஒருவர் மது பர்மிட் வைத்திருக்கிறார், அட்வகேட் ஜெனரல் மது பர்மிட் வைத்திருக்கிறார், அவர்கள் அரசாங்க ஊழியர் என்பதால், கவர்னர் உத்தரவின்படி அவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா? அல்லது கவர்னர் நீக்கப் போகிறாரா? என்று. அந்தத் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறதா என்று.

[திரு. ஏ. ரகுமான்கான்] [1977 ஜூலை 11]

வெங்கடாத்திரி கமிஷன் இருக்குமா, இருக்காதா? எனக்குத் தெரிய வருகிற செய்தி என்னவென்றால், சட்ட அமைச்சரவர்கள் வெங்கடாத்திரி முன்னாலேயுள்ள ஃபைல்களையெல்லாம் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தன்னுடைய வரம்பை மீறுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான்: எப்படி வரம்பை மீறுகிறேன் என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: தலைவரவர்களே, அந்த அமைச்சர் அதை வைத்திருக்கிறார், இந்த அமைச்சர் இதை வைத்திருக்கிறார் என்று சொல்வதிலே, இந்த அமைச்சரவைப் பொறுப்பேற்றவுடன் (குறுக்கீடு) நீங்கள் ஒரு வழக்கறிஞர். நீங்கள் விவாதம் வைத்த பிறகு இன்னொரு பக்க விவாதத்தையும் கேட்டுக்கொண்டு பேசுங்கள்.

அவையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசும்பொழுது பல குற்றச்சாட்டுகளைச் சொன்னார்கள். எந்த அமைச்சர் என்று அவர் சொல்லவில்லை. அதை நாங்கள் தெரிந்துகொள்ள விரும்பவில்லை. எந்த அளவிலே வரம்பை மீறி அவர் பேசுகிறாரென்றால், சட்ட அமைச்சர் அவர்கள், சம்பந்தப்பட்ட விசாரணை கமிஷனோடு தொலைபேசியில் பேசி, ஏதோ தொடர்பு கொண்டு பேசியதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னார். இவ்வாறு தொடர்பு கொண்டார் என்றெல்லாம் கற்பனையில் பேசிய பேச்சை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாமென்று நான் மிகப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனக்குத் தெரிய வருகிறது, நான் அறிந்தேன், நான் கேள்விப்பட்டேன், நான் புரிந்துகொண்டேன் என்று சொல்வது இந்த மன்றத்தினுடைய மரபல்ல. ஆதாரத் தோடு பேசினால் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான்: இன்றைய ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர், அன்றைய ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்மீது குற்றச்சாட்டுகள் எழுப்பியபோது நான் அறிந்து கொண்டேன்.

'I come to understand, I come to understand'
என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள்

1977 ஜூலை 11]

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : அந்தக் குற்றச்சாட்டு வெளியிலே கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால், நீங்கள் பொறுப்புள்ள அவையிலே கொடுக்கிறீர்கள் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. க. அன்பழகன் : பொறுப்புள்ள அமைச்சரவர்கள் அந்தக் குற்றச்சாட்டை அடியோடு மறுக்கலாம். அடியோடு மறுத்தால், அங்கத்தினர் அவர்கள் அந்தக் குற்றச்சாட்டு, தான் சொல்வது தவறாக இருக்குமானால் விட்டு விடுகிறேன் என்று சொல்லலாம். ஆனால், அடியோடு மறுக்காமல் ஆதாரத்தோடு சொல்லப்படவில்லையென்று மட்டும் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்காது. எனவே, அடியோடு மறுப்பதாக இருந்தால், அமைச்சர் அவர்கள் மறுத்தபிறகு அங்கத்தினர் அவர்கள் தொடர்ந்து அதுபற்றி பேசாமலிருப்பார்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நான் மெத்தப் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்வதெல்லாம் சம்பந்தப்பட்ட சட்ட அமைச்சர் இப்பொழுது இந்த அவையில் இல்லை. ஆகவே, இப்பொழுது . . .

திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சரவர்கள் வருகிறபொழுது அதை மறுப்பதற்கு அவருக்கு உரிமையிருக்கிறது. அவர் தாராளமாக மறுக்கலாம். மறுத்தால் இந்த அவை அதை ஏற்றுக்கொள்ளும்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : பேசிய உறுப்பினர் இத்தனும் தேதி, இத்தனை மணிக்கு, சட்ட அமைச்சர் சம்பந்தப்பட்ட விசாரணை கமிஷன் அதிகாரியோடு தொடர்பு கொண்டு இவ்வாறு சொன்னார் என்ற ஆதாரத்தோடு சொல்லலாம். அமைச்சர் மறுக்கலாம், அல்லது அமைச்சர் சார்பில் யாரும் மறுக்கலாம். ஆனால், கற்பனை உலகில் மிதந்துகொண்டு இப்படி தெரிய வருகிறது, அறிய வருகிறது என்று அவர் சொல்வது தவறு, மரபல்ல. அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியமிருக்கிறது.

திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் ஒரு ஃபைலைக் கொண்டு வரச்சொல்லி ஃபோன் செய்தார் என்பது கூடப் பிரச்சனையல்ல. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் சொன்னது, ஒருவர் மீது குற்றம் சாட்டி, அது விசாரணைக்கு உட்ப

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 11]

படுமானால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் பொறுப்பிலே இருக்கக் கூடாது என்பது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலையாய கொள்கையாகும். இது பல்வேறு நிலைகளிலே வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அப்படிக் குற்றம் சாட்டப் பட்டு ஏற்கனவே வெங்கடாத்திரி கமிஷன் விசாரணைக்குட்பட்ட ஒருவர் அமைச்சரவையில் இருப்பது நியாயமாகுமா, என்பது தான். அதற்குக் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் பதில் அளித்தால் எங்களுக்கெல்லாம் பெருத்த பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

*மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார். குற்றமே தவறு, குற்றம் சாட்டிய நபரே உலகத்தில் இருக்கிறாரா, உலகத்தை விட்டு மறைந்து விட்டாரா என்று திரு வெங்கடாத்திரி கமிஷனிலே தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் இன்னும் அவர்களுக்கு அகப்படவில்லை. அவரைப் பிடித்துத் தருவார்களானால், திரு. வெங்கடாத்திரி கமிஷன் விசாரிக்கத் தயாராக இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கும் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு தாழ்த்தப்பட்டோர் நல அமைச்சர் அவர்கள் தானாகவே முன்வந்து பேசியதிலிருந்து, புகார் அவரமீதுதான் வந்துள்ளதாக நான் அறிகிறேன். தலைவரவர்களே, மற்ற அமைச்சர்கள் வாளாவிருக்கும்போது அவர் முன்வந்து பேசுவது, அவைமுன் கூறப்பட்டுள்ள, விசாரணைக் கமிஷனில் குற்றம் சுமத்தப்பட்டுள்ள அமைச்சர்களில் ஒருவர் அவராகத்தான் இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். எனவே, என்ன குற்றம் சாட்டப்பட்டது என்று அவை முன் எடுத்து வைத்தால், நன்மையாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: என்ன குற்றம் சாட்டப்பட்டது என்பதல்ல முக்கியம். குற்றம் சாட்டியவர். . .

*மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: அமைச்சரவை என்பது கூட்டுப் பொறுப்புள்ள ஒன்று. ஏற்கனவே முதலமைச்சராக இருந்தவருக்கு இந்தக் கூட்டுப் பொறுப்புணர்வு தெரிந்திருக்கும் என்று நினைத்தேன். தெரியாமலிருப்பது பற்றி உள்ள படியே மெத்த வருத்தப்படுகிறேன்.

1977 ஜூலை 11]

திரு. மு. கருணாநிதி : இது எனக்குச் சொன்ன பதில் அல்ல. மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. எட்மண்டிக்குச் சொன்ன பதில். ஏனென்றால், சட்ட அமைச்சர் இல்லாதிருக்கும்போது பேசக் கூடாது என்று மாண்புமிகு திரு. எட்மண்ட் அவர்கள்தான் சொன்னார்கள். ஆகவே, ஒவ்வொரு அமைச்சரைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமானாலும், எந்தெந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிறார்களோ, அந்தந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் இருக்கிறாரா என்று பார்த்து, இருக்கும்போது பேசுவது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு இயலாது. எனவே, அமைச்சரவைக்குக் கூட்டுப் பொறுப்பு உண்டு என்பதை ஆட்சியிலே உள்ளவர்கள்தான் உணரவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : கூட்டுப் பொறுப்பு இருப்பதை நானும் உணர்கிறேன். கற்பனையிலே குற்றச்சாட்டை வைக்காதீர்கள் என்றுதான் சொன்னேனே தவிர, இந்த அவையிலே சட்ட அமைச்சர் இல்லாத நேரத்தில் பதில் சொல்ல எனக்கு கடமையிருக்கிறது.

***திரு. மு. கருணாநிதி :** தலைவரவர்களே, நான் கேட்கின்ற குறிப்பு, ஐயப்பாடு அல்லது கேள்வி—தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிற விளக்கம்—அதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பதில் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்—தாழ்த்தப்பட்டோர் நலத் துறை அமைச்சர் மீது திரு. வெங்கடாத்திரி சுமிஷனில் இப்பொழுது ஒரு குற்றச்சாட்டு 'பென்டிங்கா' இல்லையா? இருக்கிறதா, இல்லையா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது என்பதைச் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர் கேட்ட கேள்விக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதில் சொல்லவில்லை. குற்றச்சாட்டை யார் வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம். அதிலே திறப்பு ஒன்றும் இல்லை. அமைச்சர் மீது குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது அது விசாரணையிலிருக்கிறது என்று அவரே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால், இந்தப் பக்கத்திலே எழுப்பிய கேள்விக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதில் சொல்லவில்லை. கொடுத்தவர் யார். உயிரோடு இருக்கிறாரா? விசாரணைக் கமிஷனேடு கூன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறாரா என்ற நியாயமான கேள்விக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவரோ, அல்லது அந்தப் பிரச்சனையை எழுப்பிய திரு. ரகுமான் கான் அவர்களோ பதில் சொன்னதாகத் தெரியவில்லை.

[1977 ஜூலை 11]

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது என்பதுதான் பிரச்சனை. கொடுத்தவர் உயிரோடு இருக்கிறாரா, இல்லையா, இருந்தால் என்கே என்பது வேறு பிரச்சனை. குற்றச்சாட்டு கொடுத்து, உயிரோடு இருந்து, விசாரணை மன்றங்களுக்கு வந்து தான் சொன்னதைச் சொல்ல மறுத்துவிட்டவர்கள் உட இருக்கிறார்கள் . . .

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: அது வேறு விவகாரம்.

திரு. மு. கருணாநிதி: ஆனால், அமைச்சரமீது குற்றம் சொல்லியவர் உயிரோடு இருக்கிறாரா இல்லையா என்பதல்ல பிரச்சனை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: திரு. ரகுமான்கான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லையென்பதுதான் (குறுக்கீடு) இப்பொழுது விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்டுவிட்டு நீதிமன்றத்திற்கு வரமாட்டேனென்று யாரும் சொல்லவில்லை. மேற்கொண்டு விசாரணை கமிஷனுக்கு வரவேண்டிய அவசியமில்லையென்றுதான் தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, புகார் கொடுத்துவிட்டு குறுக்கு விசாரணைக்கு வர முடியாது என்று பின்னங்கால் பிடரியில் இடிபட்ட ஓடியவர்கள் யார் என்று நாட்டு மக்களுக்கு நன்கு தெரியும்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: அந்தத் தீர்ப்பைக் கொடுக்க வேண்டியது நீதிமன்றமே தவிர, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அல்ல.

* மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: மாண்புமிகு உறுப்பினரும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் வாதாடுவதைப் பார்த்தால் அவர்களே மொட்டை பெட்டிஷன் போட்டிருக்கிறார்கள்போல் தெரிகிறது. தயவு செய்து இதை இந்தப் பேரவையின்மூலம் விசாரிக்கவேண்டுமென்று நான் பேரவைத் தலைவரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன்: அமைச்சரவர்கள் எதை நினைத்துக் கொண்டு அவ்வாறு சொன்னார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அவையிலுள்ள உறுப்பினர் மீது 'இன்சினுவேஷன்' ஏற்படுவதாக

1977 ஜூலை 11] [திரு. க. அன்பழகன்]

இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சியினரே மொட்டை பெட்டிஷன் போட்டிருப்பார்கள் என்று சொல்வது தவறு. இன்று ஆட்சி உங்களிடம் இருக்கிறது. யார் கொடுத்தார்கள் என்று அமைச்சர்கண்டு பிடிக்கலாம். ஆனால், இங்கே இருப்பவர்களே கொடுத்திருப்பார்கள் என்று சொல்வது, 'இன்சினுவேஷன்' ஆகும். அவையிலே சொல்லத்தகாதது என்ற காரணத்தால் அதை அவர் வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: தலைவரவர்களே, நான் சொல்வது இன்சினுவேஷன் அல்ல; அவர் பேச்சின் ஒரு பகுதிதான் அது. இதைப் பேரவைத் தலைவர் அவைக் குறிப்பை எடுத்துப் பார்த்தாலே நன்றாகத் தெரியும். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரவர்கள் யார் என்று கண்டு பிடிக்கிற பொறுப்பில் நாங்கள் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். நிச்சயமாகக் கண்டு பிடிப்போம்; அப்படி ஒரு நபரே இல்லை. இருந்தால் நிச்சயமாகத் தண்டனை அளிக்கப்படும் என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, அவரைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு முன்பாக மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் பேசிய உறுப்பினரும்தான் மொட்டை பெட்டிஷன் போட்டிருப்பார்கள் என்று உருவகித்துச் சொல்வது உள்ளபடியே இன்சினுவேஷன் ஆகும். அதைத் தாங்கள், தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, வாபஸ் பெறுமாறுச் செய்யவேண்டும்.

(பிற்பகல் 12-10)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தயவுசெய்து கனம் உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் ஒன்றை நினைவில் கொள்ளவேண்டும். ஒன்றைச் சொல்லும்போது, குறிப்பிட்ட அமைச்சரைப் பற்றியோ, அங்கத்தினரைப் பற்றியோ குற்றச்சாட்டு சொல்லும் போது, முன்னாலேயே ஆதாரத்தை அவைத் தலைவரிடம் காட்டி, அவர் ஒப்புதல் பெற்று பேசுவதுதான் இந்த மன்ற மரபு. தாங்கள் அவையில் இல்லாத அமைச்சரைப் பற்றிக் குற்றம் சாட்டுவதில் தவறில்லை. ஆனால் ஆதாரத்தோடு குற்றம் சாட்டுகிறார்களென்றால் அல்லது பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறார்களென்றால், சந்தேகம் நிவர்த்தி ஆவதற்காக அவைத் தலைவரின் அனுமதி பெற்று பேசியிருக்கவேண்டும். ஆக, அப்படிப் பேசாமல் அமைச்சரைப் பற்றி இந்தச் சபையில் பேசியது ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதல்ல. அப்படி இனிமேல் பேசாமலிருப்பது நலம் என்று கருதுகிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்] [1977 ஜூலை 11]

அதே போன்று நம்முடைய அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒருவரைப் பற்றி சொல்கிற பொழுது, மொட்டை பெட்டிஷன், அப்படி, இப்படி என்றெல்லாம் சொல்வதைக்கூட ஓரளவுக்குத் தவிர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். காரணம், இந்திய துணைக்கண்டத்திலே, நமது அவை நல்ல மரபோடு, பொறுப்போடு, பண்போடு, நடக்கின்ற அவை என்ற பெயரைப் பெற்றிருக்கிறது. ஆகவே, பொறுப்போடு பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இதை இத்தோடு முடியுங்களென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் சீக்கிரம் முடிக்க வேண்டும். 11-49-லிருந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். இன்னும் இரண்டு நிமிடத்திற்குள் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

* மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே நம்முடைய அவையில் ஒரு தீர்ப்பை முன்பு இருந்த பேரவைத் தலைவரவர்கள் வழங்கியிருக்கிறார். பொறுப்புள்ள உறுப்பினர் யாராக இருந்தாலும் அமைச்சர் மீதோ அல்லது உறுப்பினர் மீதோ ஊழல் குற்றம் சாட்டினால் ஆதாரம் தர வேண்டுமென்றும் அப்படித் தரவில்லையென்றால், அதை அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்க வேண்டுமென்றும் இந்த மன்றத்தில் ஆணையிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அவர் ஆதாரம் தருகிற வகையில், அதைக் குறிப்பில் அவை இடம் பெருமல் இருப்பதுதான் நல்லது. இல்லையென்றால், பத்திரிகையிலே பெரிய எழுத்திலே பொடவாப்ப்பாகிவிடும் என்று கூறி, இவை அத்தனையும் அவைக் குறிப்பிலே இடம் பெறுவது நியாயம் அல்ல என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லி பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் தீர்ப்பினை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவைத் தலைவர் தீர்ப்புக்குப் பிறகு, உறுப்பினர் சொன்னதிலேயிருந்து ஏதாவது தவறான கருத்துக்கள் மக்கள் மத்தியிலே ஏற்படுமா என்று பார்க்கிற பொழுது, அவர் சொன்னதை மறுத்து அவைத் தலைவர் தீர்ப்பளித்துவிட்டார். தக்க ஆதாரம் இல்லாமல், அவைத் தலைவரிடம் முன்னாலேயே அவற்றைக் காட்டாமல் பேசக் கூடாது, பேசியது தவறு என்று அவைத் தலைவர் கூறியபிறகு, அவை பத்திரிகையிலே வந்தாலும் மக்கள் மத்தியிலே புரிந்து விடும். ஆகவே, அதை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து எடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. மேற்கொண்டு திரு. ரகுமான்கான் நீங்கள் பேசுங்கள்.

1977 ஜூலை 11]

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : மன்றத் தலைவரவர்களே, உழைக்கும் மக்களுடைய தலைவர், எங்கள் தலைவர் என்று இன்றைக்கு அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவரைப் பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. தொழிலாளர் பிரச்சனை குறித்து, தொழில் கொள்கை என்ன, 'இண்டஸ்ட்ரியல் பாலிசி' என்ன என்பது குறித்து ஆளுநர் உரையில் தெரிவிக்கப்படவில்லை. அது மட்டுமல்லாமல், லேபர் பாலிசி என்ன என்பதும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. வங்காள முதல்வர் ஜோதி பாசு அவர்கள் அரசாங்கத்தினுடைய சார்பாக தொழில் கொள்கை என்ன என்று தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். ஒரு விஷயத்தை இங்கே அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் அவசர நிலைச் சட்டத்தின்பொழுது பழி வாங்கப்பட்டு, வேலையில்லிருந்து நீக்கப்பட்ட தொழிலாளிகளை மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வோம் என்று இன்றைக்கு 'டைரக்ஷன்ஸ்' கொடுத்திருக்கிறது. சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைக்க எல்லா வழிகளிலும் பாடுபடும் என்று அறிவித்திருக்கிறது. இன்றைக்குப் புதிதாக பொறுப்பேற்றுள்ள அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு என்ன சொல்லியிருக்கிறது? எதையும் சொல்லவில்லையென்பதை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

சந்தரம் கிளேட்டன் பகுதியில் மிகவும் பாபரப்பான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. டி.ஐ. டையமன்ட் தொழிற்சாலையில் எம்ர்ஜன்ஸி காலத்தின்போது 21 பேர் பழி வாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த 21 பேரை மீண்டும் வேலையில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஒரு வழக்கறிஞர் நான்கு நாட்களாக உண்ணாவிரதமிருக்கிறார். அந்தத் தொழிலாளிகளை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்வது பற்றி பேசப்பட்டிருக்கிறது, கோவையிலே இந்தப் பிரச்சனைபற்றி பேச்சு வார்த்தை நடந்து கொண்டிருக்கிறது, இந்த ஆலை அதிகாரிகளுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம், பேச்சு வார்த்தை நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்களே தவிர, அமைச்சரவர்கள் அறிக்கை வைத்திருக்கிறாரா என்றால் இல்லை. பேச்சு வார்த்தை தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது, அது தாபத்துடன் கவனிப்போம் என்று சொல்வது சரியாக இருக்காது, பிரச்சனையை உடனே தீர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை இந்த அளவோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1977 ஜூலை 11]

திரு. எம். எம். ஏ. ரசாக்: மாமன்றத்தின் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய குடந்தை இராதா அவர்கள் முன் மொழிந்த தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிந்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் அரசாங்கத்தின் பல்வேறு ஒழுங்கு முறை நடவடிக்கைகளிலும், நிர்வாக அமைப்புகளிலும், நிதி மன்றங்களிலும் ஏழை, எளிய மக்களுக்கு நியாயம் கிடைப்பதில் தடங்கல்களும், தாமதமும் உள்ளன. முந்தைய ஆட்சியில் பெயரளவுக்குத்தான் தர்மமாக அப்பீல் முறை என்வைத்திருந்தார்கள். ஆனால், செயல் முறையில் திருப்திகரமாக இல்லை. இந்த நிலை மாறி இந்த ஆட்சி நியாயம் கிடைக்க இலவச சட்ட உதவி வழங்குவதற்கு சிறப்புக் கவனம் செலுத்துவதாக கூறியுள்ளது. இதை ஏழை, எளிய மக்கள் இன்முகத்துடன் வரவேற்பார்கள் என்பதில் சிறிதேனும் ஐயமில்லை.

தமிழறிஞர்கள் பலர் வறுமையால் வாடிக்கொண்டு இருக்கும் போது முந்தைய ஆட்சி கவனம் செலுத்தாதபோது தமிழ் மொழியின் மீது பற்றும் பாசமும் கொண்டிருக்க இந்த ஆட்சி பண்டைய இலக்கியங்களையும் பல்வேறு துறைகளில் வந்துள்ள தற்கால நூல்களையும் தமிழில் மொழி பெயர்த்து வெளியிடும் வேலைத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்படும். வறுமையால் வாடும் தமிழறிஞர்களுக்கு அரசு நிதி உதவி வழங்கும் என்பதனை நான் மனமார பாராட்டுகிறேன்.

கடலை எண்ணெய் போன்ற சமையல் எண்ணெய் வகைகள் விலையேற்றத்தை இந்த அரசு உற்று நோக்கி தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதாக கூறி இருப்பதை நான் மனதார பாராட்டுகிறேன்.

பல கிராமங்களில் மின்சாரத் தட்டுப்பாடு இருக்கின்ற நேரத்தில் கடலைபோன்ற விவசாய பொருள்களுக்கு ஆறு மணி நேரம் தான் மின்சாரம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த மின்சாரத்தை முழு நேரமும் பயன்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 11] [திரு. எம். ஏ. ரசாக்]

தமிழ்நாட்டின் மக்களின் வறுமைநிலை நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் வறுமையை ஒழிப்பது, வேயில்லாத திண்டாட்டத்தை ஆகற்றுவது இந்த அரசின் தலையாய குறிக்கோளாக கொண்டிருப்பதை மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். தமிழ்நாட்டில் 70 சதவிகிதம் மக்களின் வாழ்க்கையும் உழைப்பும் கிராமப் புறங்களில்தான் நடைபெறுகிறது. இந்த மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த பல முனைகளிலும் முயற்சிகள் ஒருங்கிணைத்து மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பதனையும் கிராமங்களின் மீது இந்த அரசு எந்த அளவு நல்லெண்ணத்தை வைத்துள்ளது என்பதனை தெளிவாகக் காட்டுகிறது. நமது ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் கிராமங்களில் எவ்வாறெல்லாம் ஆலைகள் பெருக வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளதோ அதே போல, சிரத்தை எடுத்துக் கூடிய விரைவில் இந்தப் பணியினை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குடிசைத் தொழில் வளரவேண்டுமென்றால், பீடி சுற்றுதல் போன்ற தொழிலிலே அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் சார்பிலே நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கிராமப் புறங்களிலே முதல் கட்டமாக குடிநீர் பிரச்சினையை முழுக் கவனம் செலுத்தி, தமிழகத்தில் குடிநீர் கிடைக்காத ஊரே இல்லை என்ற நிலை உருவாக வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பல இடங்களில் குடிநீர் தேக்கத் தொட்டிகள் இருந்தும், மின்சார இணைப்புகள் சரிவர அமல் படுத்தவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். கூடியவிரைவிலே மின் இணைப்பைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் நலிவுற்றுக் கிடக்கும் அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள், கைத்தறி நெசவாளர்கள், மினவர்கள், மகளிர் ஆகியவர்களின் நலவாழ்விற்கு இந்த அரசு கவனம் செலுத்தியதற்குப் பாராட்டுகிறேன்.

மக்களின் நலனை அடிப்படையாகக் கொண்ட மதுவிலக்கு கொள்கையை உறுதியாக கடைப்பிடிப்பதற்கு பாராட்டுகிறேன். குடிப்பழக்கத்தை மேற்கொள்ளாமல் இருக்க மக்களிடையே பிரச்சாரம் செய்வதுடன் மது குடிப்பதற்கு அனுமதி வழங்குவதை இப்போதிருக்கும் முறையை மாற்றி சுற்று கடுமையாக சட்டத்தை மாற்றவேண்டும் என வேண்டுகிறேன்.

[திரு. எம். ஏ. ரசாக்]

[1977 ஜூலை 11]

அத்துடன் பொழுதுபோக்கு மன்றங்கள் என்று கூறி சிலர் தனிப்பட்ட முறையில் சூதாட்ட விடுதிகளையும் நடத்துகிறார்கள். அவைகளை ஒழிக்கப் பாடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தலைவரையும், நகராட்சித் தலைவரையும் மக்கள் நேரிடையாக தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என அரசு கூறியதை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். இந்த முறையில் ஒன்றியத் தலைவர், நகராட்சித் தலைவர் மக்களிடையே நேரடித் தேர்ப்பு ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடிகிறது.

(பிற்பகல் 12:20)

தமிழ் நாட்டில் நலிவுற்றுக் கிடக்கும் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், மற்றும் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களின் நலனில் இந்த அரசு அக்கறை காட்டுகிற வகையில், அவர்களின் குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பின் தங்கிய மாவட்டங்கள் என்று குறிப்பிடும் மாவட்டங்களில் நெல்லை மாவட்டமும் ஒன்றாகும். மற்ற மாவட்டத்தை விட எங்களுடைய மாவட்டத்திற்கு அதிக கவனம் செலுத்தி, எங்களுடைய மாவட்டத்தை பின் தங்கிய மாவட்டம் என்று அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் பஞ்சாயத்துத் துறையில் அரசினர் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் ஏற்படுத்தி, அதிலே புதிதாக கல்லூரியில் படித்துவிட்டு வருகிற டாக்டர்களைப் போடுகிறார்கள். அந்த டாக்டர்கள் அனைவரும் கிராமப்புறங்களில் தங்குவது இல்லை. கிராமப் புறங்களில் அவர்கள் தங்குவதற்கு போதிய வசதிகள் இல்லை. அதோடு, நம்முடைய அரசும் அந்த மருத்துவ அதிகாரிகள் அந்த கிராமப்புறங்களில் தங்குவதற்கு பதிலாக ஐந்து மைல் சுற்றளவுக்குள் தங்கலாம் என்று சட்டபூர்வமாக அனுமதி அளித்து இருக்கிறது. அதன் காரணமாக அந்த மருத்துவ அதிகாரிகள் தங்களுடைய தனிப்பட்ட வைத்தியம் செய்வதற்காக டவுன் சைடில் வந்து தங்குகிறார்கள். ஆகவே, இந்த அரசாணையை தவறாகப் பயன்படுத்துவதால், அந்த டாக்டர்கள் அந்த கிராமங்களிலேயே இரவு நேரத்தையும் கழிந்திடும் வகையில் அந்த இடத்திலேயே தங்கவேண்டும் என்று உத்தரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த கவர்னர் உரையை மனதாரப் பாராட்டி அமைகிறேன், நன்றி. வணக்கம்.

1977 ஜூலை 11]

* திரு. து. ராமசாமி : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே மேற்கு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே பல நல்ல திட்டங்களுக்கும், பல பிரச்சனைகளையும் பற்றிக் கூறியிருந்தாலும்கூட சில முக்கிய பிரச்சனைகள் பற்றி இங்கே குறிப்பிடாததற்காக வருத்தம் தெரிவிக்கிறேன்.

காவிரி நீர் பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண உறுதி அளித்து இருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்திலே கோவை மாவட்டத்தின் உயிர்நாயக விளங்கும் லேயர் பலானி திட்டத்திற்கு தண்ணீர் கொடுப்பது பற்றி எந்தவிதமான அறிவிப்பும் இல்லை என்பது வருந்தத்தக்கது. லட்சோப லட்சம் ஏழை விவசாயிகளுக்கு சில ஆண்டுகளாக தண்ணீர் கிடைக்காததால் அங்கே அவதிப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கும் நிலையை நாம் அங்கே காணமுடிகிறது. சில ஆண்டுகளாக நஞ்சைக்கு என்று விட்டுக் கொண்டு இருந்த தண்ணீரை இப்போது புஞ்சைக்கு என்று விடுகிறார்கள். அதுவும் ஒரு வருஷத்தில் 8 மாதம் விட வேண்டிய தண்ணீரை நான்கு மாதம் தான் விடுகிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் பகுதியில் 1 லட்சத்து 25 ஆயிரம் ஏக்கர் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அங்கேயுள்ள விவசாயிகள் அனைவரும் இதனால் அவதிப்படுகிற நிலையில் இருப்பதால், இந்த அரசு அதற்கு ஆவன செய்து அங்கே நிரந்தரமாக, உறுதியாக தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் கிருஷ்ணா நதி தண்ணீரை சென்னைக்கு கொண்டு வரப்படும் என்று அறிவித்து இருக்கிறார்கள். நான் அதை வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்திலே அதை விட முக்கிய மிகப் பெரிய திட்டத்தைப் பற்றி இந்த அறிக்கையிலே எந்த விதமான அறிவிப்பும் இல்லாதது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. கேரளத்தில் ஒரு ஆண்டில் சராசரி 1,500 மி.எம்.சி. தண்ணீர் வீணாகி இறுதியில் கடலில் சென்று கலக்கிறது.

அதிலே கேரள அரசு எதிர்காலத்தில் உபயோகிக்க இருக்கும் தண்ணீர் 500 மி.எம்.சி. மீதமுள்ள 1,000 மி.எம்.சி. தண்ணீர் இருக்கிறது. அதை கேரள அரசுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி தமிழகத்திற்குப் பெறுவார்களானால், கோவை மாவட்டம், திருநெல்வேலி மாவட்டம், மதுரை மாவட்டம், இராமநாதபுரம்

[திரு. து. ராமசாமி]

[1977 ஜூலை 11]

மாவட்டம் ஆகிய மாவட்டங்களில் இருக்கும் வறட்சி நீங்கி, அங்கே பெரியதொரு பசுமைப் புரட்சி ஏற்படும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அடுத்ததாக, பாண்டியாறு-புன்னம்புழா திட்டம், பரம்பிக் குளம்-ஆரியாறு விஸ்தரிப்புத் திட்டம் போன்றவைகளைப் பற்றி பல ஆண்டுகளாக கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறோம். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், கோவை மாவட்டம் மிகவும் பயன்பெறும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அந்த இரண்டு திட்டங்களையும் அரசு உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, கோதாவரி, கிருஷ்ணா இரண்டு ஆற்று தண்ணீர்களுக்கும் பெறுவதற்காக ஆந்திரா அரசோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, அவற்றை தமிழ் நாட்டிற்கு பெற்றால், அது நல்ல பயனை அளிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், ஒகேனக்கல் அருகில் ஒரு அணையைக் கட்டி நீரைத் தேக்கினால், தருமபுரி-சேலம் மாவட்டம் அதிக பலனைப் பெறும். இதனால் காவிரி டெல்டா பிரதேசத்திற்கும் ஸ்திரமாக தண்ணீர் கிடைக்க முடியும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இம்மாதிரியாக முக்கிய திட்டங்களைப் பற்றி ஆளுநர் அறிக்கையில் அறிவிக்காமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, இன்றைக்கு விலைவாசிகள் மிகவும் உயர்ந்து இருக்கிற காரணத்தாலே, குறிப்பாக உர விலை, பூச்சி மருந்து விலை, மற்றும் மின்சாரக் கட்டண உயர்வு, மின்சார பம்பு செட்கள், ஆயில் இன்ஜின் போன்றவற்றின் விலைகள் மிகவும் அதிகமாக உயர்ந்து இருக்கிறது. டிராக்டரின் விலை மிகவும் அதிகமாக உயர்ந்து இருக்கிறது. அதன் காரணமாக இன்றைக்கு விவசாயம் செய்வது கட்டுபடியாகாத தொழிலாகிவிட்டது. விவசாயிகள் வறுமையால் வாடிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஜனத்தொகையில் 70 சதவிகிதம் விவசாயத்தை நம்பி கிராமப்புறங்களில் அவதிகுறார்கள். அவர்களுக்கும் புனர்வாழ்வு அளிக்க மேற்கண்ட பொருள்கள் நியாயமான விலையில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய

1977 ஜூலை 11]

[திரு. து. சாமசாமி]

வேண்டும். விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு நியாயமான விலையை அரசு உத்தரவாதம் அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சில அயல்நாடுகளில் இருப்பதைப் போல் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களை அரசு அவர்களுக்கு கட்டுப்படியாகும் விலையில் வாங்க முன் வரவேண்டும். வெளி மார்க்கெட்டில் அதிக விலை கிடைத்தால், விவசாயிகள் அங்கே விற்பதற்கும் உரிமை உடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். வெளி மார்க்கெட்டில் விலை குறைவாக இருக்கும்போது, அரசு அந்தப் பொருள்களை வாங்க முன் வரவேண்டும். அதற்குத் தக்க வகையில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், இப்போது நியாயமான முறையில் தேவையான அளவு நூல் கிடைக்காமல் லட்சோப லட்சம் கைத்தறி நெசவாளர்கள் இன்று அவதிப் பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கைத்தறி இலாகா மூலம் தேவையான நூல் நியாயமான விலையில் கிடைக்க உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த அரசை கேட்டுக் கொண்டு, அதே நேரத்தில் அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் ஜவுளிகள் ஒவ்வொரு கூட்டுறவு சங்கங்களிலும் லட்சோப லட்சம் ரூபாய்க்கு தேங்கிக் கிடக்கும் நிலையை நாம் காண்கிறோம். இந்த ஜவுளிகளை பெல்லாம் கைத்தறி இலாகா உடனடியாக வாங்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த தேசத்தின் தந்தை காந்திஜி துவக்கி வைத்த கதர் இயக்கத்தைப் பற்றி ஆளுநர் உரையில் எதுவுமே தெரிவிக்காதது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. லட்சோப லட்சம் தாய்மார்கள் நூற்பதற்கு தேவையான பஞ்ச கிடைக்காமல் அவதிப் பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். காதி டிபார்ட்மென்ட்டில் இரண்டு கிலோ பஞ்சு கேட்டால் ½ கிலோ பஞ்சுதான் கொடுக்கும் நிலை இருக்கிறது. நூற்போருக்கும், நெய்வோருக்கும் நியாயமான விலை கிடைக்காமல் இருக்கிறது. இந்த கதர் இயக்கத்தை நம்பி என்னுடைய வெள்ளக்கோயில் தொகுதியில் இருக்கும் மக்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த மூன்று ஆண்டுகளாக இருக்கும் பஞ்சு காலத்தில், அவர்களுக்கு இருக்கும் ஒரே உப தொழில் காதி தான். அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, உடனடியாக அந்த மக்களுக்கு

[திரு. து. ராமசாமி]

[1977 ஜூலை 11]

தேவையானவற்றைக்கொடுக்க ஆவன செய்து, தேவையான பஞ்சு கொடுப்பதற்கும், நியாயமான ஊதியம் கிடைப்பதற்கும் வழி வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாடு சர்வோதயா சங்கம் மேற்சொன்ன பணியை மிகச் சீரோடும் சிறப்போடும் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு சில நேரங்களில் அவர்களுக்கு நிதிப் பற்றாக்குறையின் காரணமாக மக்களுக்குப் போதிய பஞ்சு கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக மக்களும் அவதிப் படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த நிலையைப் போக்க அரசு சர்வோதய சங்கத்திற்கு நிதி கஷ்டம் வரும் காலத்தில் தற்காலிகக் கடன் அளிக்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வெள்ளக்கோவில் தொகுதியில் வட்டமலை, ஓடைக்கரை திட்டத்தில் 3,000 ஏக்கர் சேர்த்து இருக்கிறார்கள். அதில் நஞ்சைக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பதாக அரசு கூறி இருக்கிறது. நஞ்சை என்பதை புஞ்சை என்று செய்தால் 3,000 ஏக்கருக்கு பதிலாக 6,000 ஏக்கர் பயன் அடையும் என்பதை வலியுறுத்தி, இதனால் ஏறட்சியான அந்தப் பிரதேசத்தில் அதிக விவசாயிகள் பயன் அடைவது நன்மை பயப்பதாக இருக்கும் என்று கூறி, நஞ்சையாக இருப்பதை, புஞ்சை என்று மாற்றிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு வங்கிகளுடைய தேர்தல்களைப் பற்றி ஆளுநர் அறிக்கையில் ஏதுமே தெரிவிக்கப்படவில்லை. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், முனிசிபாலிட்டிகள் ஆகிய தேர்தலைப் பற்றி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கடன் நிவாரணச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்ததால், மக்கள், விவசாயிகள், தனிப்பட்டவர்களிடம் கடன் வாங்க முடியாமல், கூட்டுறவு இயக்கங்களையே நம்பி இருக்கின்ற நிலையில், அப்படிப்பட்ட கூட்டுறவு இயக்கங்களில், “பப்ளிக் ரொபர்சன் டேஷன்” பற்றி ஒன்றுமே கூறப்படாதது ஒரு பெரிய குறை என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தத் தேர்தல்களை அரசு விரைவாக நடத்தி, விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஊராட்சி ஒன்றிய தேர்தல்களிலே ஊராட்சி ஒன்றிய பெரும் தலைவர் தேர்தலை நேரடியாக நடத்தி மக்களே தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று சட்டத்தைத் திருத்தக்

1977 ஜூலை 11]

[திரு. து. ராமசாமி]

கூறியிருக்கிறார்கள். இதை, இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் மனமார வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் இதில் சில குறைபாடுகள், சிக்கல்கள் என்னென்ன இருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்து அவைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டும்.

மறைந்த பாரத ரத்ன ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் பிரதமராக இருந்த நேரத்திலே, பாரதப் பெருந்தலைவர் கர்ம வீரர் காமராஜ் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்திலே ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. 1961 ஆம் ஆண்டிலே, அன்று, கடற்கரையில் ஒரு மாபெரும் மாநாட்டை நடத்தி அதன் மூலம் அதை அறிமுகப்படுத்திக் காட்டினார். அன்று முதல் 1967 ஆம் ஆண்டு வரை மிகச் சிறப்பான முறையிலே ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பணியாற்றி வந்தன. அதற்குப் பிறகு—தி.மு.க. ஆட்சியிலே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் அதிகாரங்கள் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகக் குறைக்கப்பட்ட காரணத்தால் இன்று அவை சிறப்பாக பணியாற்ற முடியாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இப்போது, நேரடித் தேர்தல் என்று வைக்கும்போது, ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர், ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்க வேண்டுமென்ற நிலை இருக்காது. அவர் பேரில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வர முடியாது. இப்படி நடக்க ஆரம்பித்தால், 60 ஆயிரம் மக்களுடைய பிரதிநிதித்துவம் பெற்ற ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கெட்ட பலன்களையே அனுபவிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும். மேலும், போட்டியிடுகின்ற நேரத்தில், பஞ்சாயத்து அங்கத்தினருக்கு ஒரு வோட்டும், தலைவருக்கு ஒரு வோட்டும், ஊராட்சி ஒன்றியப் பெரும் தலைவருக்கு ஒரு வோட்டுமாக, மூன்று வோட்டுகள் வருகின்றன. இந்த மூன்று அங்கத்தினர்களும் கட்சி ரீதியாக நிறுத்தப்படப் போகிறார்களா, அல்லது ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு கட்சி அப்படையில் போட்டி இருக்கக் கூடாது என்ற கொள்கைக்கு மாறுபட்டு, தேர்தல் போல நடக்கப் போகிறதா என்ற குழப்பங்கள் உருவாக வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. ஆகையால் இதிலுள்ள குறைபாடுகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து தவறுகள் நிகழாதவாறு பார்த்து இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சாலைகள் அமைக்கும்போது, புதிய சாலைகள் தான் அமைக்கப் பட வேண்டும், பழைய சாலைகள் செப்பனிடக்கூடாது என்ற ஒரு உத்தரவு இருக்கின்ற காரணத்தால், சாலைகள் செப்பனிடப்

[திரு. து. ராமசாமி]

[1977 ஜூலை 11]

படாமலே இருக்கின்றன. புதிய சாலைகள் அமைக்கப்பட வேண்டிய நிலை தற்போது இல்லை. கோவை மாவட்டத்தில், எல்லாக் கிராமங்களுக்குமே தற்போது சாலைகள் இருக்கின்றன. எனவே, பழைய சாலைகளைச் செப்பனிடக் கூடாது என்று கூறுவதால், புதிய சாலை அமைக்க ஒதுக்கும் நிதியை பழைய சாலைகளை ஒட்டி புதிய சாலைகளை அமைக்கின்றதைப் பார்க்கிறோம். 48 அடிக்கு ரோடு போட வேண்டும். இருக்கும் இட்டேரி 15 அடி அகலம்தான் இருக்கிறது. விவசாயிகளின் நிலம் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்படுகிறது. இதனால் எந்தப் பிரயோசனமும் இல்லாமல் சர்க்கார் பணம் விரயமாகிறது. எனவே, பழைய சாலைகளைச் செப்பனிட்டுக் கொள்ளலாம் என்று சட்டத்தைத் திருத்தி மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தாராபுரம் தாலுகா கோவை மாவட்டத்தில் மட்டுமல்ல, தமிழகத்திலேயே வறட்சியான, பிற்போக்கான ஒரு தாலுகா என்பதை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகையால், தாராபுரம் தாலுகாவை “இண்டஸ்ட்ரியலி பேக்வார்ட்” என்று அறிவித்து அங்கே இண்டஸ்ட்ரிஸ் அதிகமாக உருவாவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இவைகளையெல்லாம் விட மிக மூக்கியமான ஒரு விஷயம், ஆளுநர் உரையில் தீண்டாமையைப் பற்றி ஒன்றுமே கூறப்படாதிருப்பது. தமிழகத்தில் தீண்டாமை ஒழிப்பு என்பது மிக அத்தியாவசியமான ஒன்று. 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே தீண்டாமை ஒழிப்பிற்குப் பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் இன்னமும் தீண்டாமை அறவே ஒழிக்கப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தீண்டாமை ஒழிப்பிற்கு அரசு பல சட்டங்களை வகுத்திருந்த போதிலும் இத்தகைய நிலை இருப்பதால், இதற்கு அரசு என்ன செய்யப் போகிறது என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை. முன்னாள் பாரதப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் சென்னை கடற்கரைக் கூட்டத்தில் இருப்பது லட்சம் மக்களுக்கு முன்னால் ஒரு கருத்தைக் கூறினார்கள். அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும்போது அந்த வீடுகள் ஒதுக்குப் புறமாக இருக்கக் கூடாது நகர்ப்புறங்களிலே மக்கள் வசிக்கும் பகுதியிலேயே அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று

1977 சூலை 11] [திரு. து. ராமசாமி]

சொன்னார்கள். அதன் மூலமே தீண்டாமையை ஒழிக்க முடியும். மிக முக்கியமான இந்தக் கருத்து ஆளுநர் உரையில் இடம் பெறாமைக்காக நான் என்னுடைய கருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த ஆளுநர் உரை மீது என்னுடைய கருத்தைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஆனார் ஜகதீசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் உரையில் மிகச் சிறப்பான பல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. லஞ்ச ஊழல் ஒழிப்பு பற்றி மிகத் தெளிவாக தெரிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

பல உறுப்பினர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டதைப் போல் கிராமப் பகுதிகளில் அதுவும் அரிசன மக்கள் வாழுகிற பகுதிகளிலே குடிநீர் வசதி போதுமானதாக இல்லை. அத்தகைய குறையைப் போக்குவதற்கு வழிவகுக்கும் முறையில் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் குடிநீர் வசதி செய்து தரப்படும் என்று ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிட்டு இருப்பது வரவேற்கத் தக்கதாகும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் குடிநீருக்காக தாய்மார்கள் இரண்டு மூன்று மைல்கள் சென்று தண்ணீர் எடுக்க வேண்டிய அவல நிலையில் இருக்கிறார்கள். பல கிராமங்களில் போதுமான அளவு கிணறுகள் வெட்டப்படவில்லை. அப்படி வெட்டிய கிணறுகளிலும் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை அல்லது அவைகள் முழுமையாக வெட்டப்படாமல் பாழடைந்த நிலையில் விட்டு விடப்பட்டு இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட கிணறுகளில் உள்ள தண்ணீர் ஆடுமாடுகள் கூட குடிக்க உதவாத நிலையில் நூற்றம் எடுத்துக் கொண்டு இருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட தண்ணீரைத்தான் அரிசனப் பெருங்குடி மக்கள் குடிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். நான் குறிப்பிட்டபடி இரண்டு மூன்று மைல்கள் சென்றால் தான் குடி தண்ணீர் கிடைக்கிறது. ஆந்தத் தனிப்பட்டவர்களின் கிணறுகளிலே கூட தண்ணீர் மொள்ளுகிறபோது சம்பந்தப்பட்ட நபர்கள் தூரத்தி் அடிக்கின்ற தூர்ப்பாக்கிய நிலை இன்றைக்கும் காணப்படுகிறது. வெட்டிய கிணறுகளும் தூர் எடுக்கப்படாமல்

[திரு. ஆனார் ஜகதீசன்]

[1977 ஜூலை 11]

இருக்கின்றன. இதனால் தண்ணீர் நாற்றம் அடிக்கிறது. அதை அவர்கள் மொண்டு குடிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. இத்தகைய குறைகளை நிவர்த்திக்க ஆளுநர் உரையில் நடவடிக்கைகள் கண்டு இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கான உடம், பூச்சி மருந்துகள், விவசாயக் கருவிகள் ஆகியவை விலை ஏற்றப்படாமல் கட்டுப்படுத்தியாக வேண்டும். விவசாயத்திற்கான மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்க இந்த அரசு நிச்சயம் வழி செய்யும் என்று நம்பிக்கை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை வழங்கப்பட வேண்டும். அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வருமானத்தை வைத்துக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்த முடியவில்லை. அவர்களுக்கு நியாய விலை கிடைக்க வழி செய்ய இந்த ஆளுநர் உரையில் வகை செய்து இருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஊராட்சிகளின் நிதி வசதி போதுமானதாக இல்லை. குடிநீர் வசதி மின்சார வசதி போன்ற பல வசதிகளைச் செய்து தர போதிய நிதி வசதி ஊராட்சிகளுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும். அந்த அளவுக்கு வருமானம் திரட்ட போதிய வழிகளைச் செய்ய இந்த அரசு முயற்சி எடுக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12-40)

காலனி வீடுகள் புதியதாகக் கட்டப்பட்டிருந்தாலும் கூட, அவர்களுக்கு கொடுக்கின்றபோதே, குடியேறுவதற்கு முன்னாலேயே அதன் கூரைகளும், தரைகளும், சுவர்களும் வெடிப்புகள் ஏற்பட்டு, குடியேற முடியாத நிலைமையில் பயங்கரமாக இருக்கிறது.

கடந்த காலத்தில் நடந்த அரசியல் சம்பந்தப்பட்ட தாக்குதல்கள், கொலைகள் பற்றி துரிக்மான் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள இந்த அரசை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெசவாளர்களது ஆயர் னுடைக்க புரட்சித் தலைவர் தலைமையிலான அரசு தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ள இருப்பது பற்றி ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

1977 ஜூலை 11] [திரு. ஆனார் ஜகதீசன்]

அதே நேரத்தில் மீனவர்கள், பீடித் தொழிலாளர்கள், மற்றும் கிராமத்தில் இருக்கிற கைத்தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் காண்பதில் இந்த அரசு அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கு வரவுகால்களை தூர் எடுத்து, ஏரிகளை ஆழப்படுத்தி, மடுவு நீரை சிறு சிறு அணைக்கட்டுகள் மூலம் தடுத்து பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்த இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமங்களில் ஆங்காங்கு இருக்கின்ற புறம்போக்குகளை ஓரளவுக்குப் பயன்படுத்துகிற நிலை இருக்கிற இந்த நேரத்தில்— அவர்கள் தரிசு நிலங்களைப் பயன்படுத்துவதில் யாருக்கும் ஆட்சேபனை இருக்க முடியாது. அப்படிப் பயிர் செய்கிறவர்களுக்கு உடனடியாக பட்டா கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வரவு கால், ஏரி நீர் பிடிப்பு போன்ற இடங்களையும் ஆக்கிரமிப்பு செய்துவிட்ட காரணத்தினால் உழுதின்ற நிலத்தின் அடி மண், உடனடியாக ஏரியைத் தூர்த்துப் பயிரிடுவதற்கு ஏரி நீரைப் பயன்படுத்த முடியாமல் தடுக்கிறது. அதனால் ஒரு மாத, இரண்டு மாத காலத்தில் அறுவடையாக வேண்டிய பயிர்கள் சாலியாகிவிடுகின்ற அவல நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை உடனடியாகப் போக்கவும், ஆக்கிரமிப்பாளர்களை அங்கிருந்து அப்புறப்படுத்தவும் இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சித் தலைவர்களையும், நகரமன்றத் தலைவர்களையும் தேர்ந்தெடுக்கையில் உறுப்பினர்களைக் கடத்திச் சென்று ஜனநாயகத்தையே கேவலப்படுத்தக் கூடிய இழ்நிலையை மாற்ற, ஊராட்சி ஒன்றிய நகராட்சித் தலைவர்களை நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையை ஏற்படுத்த இருப்பது பற்றிய குறிப்பை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

கிராமங்களில் இருக்கிற தாழ்மார்கள், நாங்கள் எல்லாம் அங்கங்கே செல்கிற நேரத்தில், அவர்கள் எப்படிப்பட்ட தொல்லைகளையும் தாங்கிக் கொள்வதற்குத் தயாராக இருப்பதாகச்

[திரு. ஆனார் ஜகதீசன்] [1977 ஜூலை 11]

சொல்கிறார்கள். ஆனால் தங்களுடைய சூடுமப்பத் தலைவன், தங்கள் பிள்ளைகள் குடித்துவிட்டு வந்து ஒவ்வொரு நாளும் வீட்டில் பண்ணுகிற தொல்லைகளைத்தான் தங்களால் தாங்க முடியவில்லை என்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தொல்லையில் இருந்து தாய்மார் களுக்கு விடுதலை கிடைக்க மதுவிலக்குத் திட்டத்தில் இந்த அரசு உதவியாக இருக்கும் என்பதாக ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது.

அதே போல கிராமத்தில் இருக்கிற ஆதரவற்ற அநாதை மக்களும், விவசாயிகளும் இந்த அரசு அவர்களுக்குப் பலவிதமான நன்மைகளைச் செய்யும் என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நம்பிக்கைக்கேற்ப ஆளுநர் உரையில் விவசாயிகளுக்குப் பலவிதமான நன்மைகளைச் செய்ய இந்த அரசு முன்வரும் என்று கூறியிருப்பது எங்களுக்கு எல்லாம் ஆறுதல் அளிக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஆளுநரது உரையை நான் மனப் பூர்வமாக வரவேற்று, அமர்கிறேன். நன்றி.

* திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய ஆளுநர் உரையில் 18 ஏ பாராவில், நகராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களை மக்களே நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையைக் கொண்டு வா இருப்பதுபற்றி குறிப்பிட்டுள்ளதை மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி வரவேற்கின்றது. இதை ஏற்கனவே எனக்கு முன்பாகப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் வரவேற்றார்கள். காரணம் என்னவென்றால், ஜனநாயகம் இன்னும் விரிவுபடுத்தப்படுகின்றது என்ற அடிப்படையில்தான் வரவேற்றார்கள். ஆனால் ஏற்கனவே ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பொறுத்தவரையில் அதிகமாகக் கிராமப்புறங்களே வர முடியும். அந்தக் கிராமப்புறங்களில் பெரும் பகுதி தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்போதுள்ள சூழ்நிலையில் தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவராக வரக்கூடிய நிலை நிச்சயமாக இருக்க முடியாது. ஆகவே தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவராக வரக் கூடிய அளவில் சட்டத்தில் ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது அரசியல் சட்டத்தில் இன்றைக்கு நாடாளு மன்றத்திற்கும், சட்டமன்றத்திற்கும் இட

1977 ஜூலை 11] [திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

ஒதுக்கீடு வழங்கியுள்ளதுபோல ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் தேர்தலிலும் இட ஒதுக்கீடு சட்டப்படி ஏற்படுத்தித்தரவேண்டுமென்பதாக இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 18 ஆவது பாராஸில் குறிப்பிட்டிருக்கிறபடி குடிப் பழக்கத்தை அகற்றுவதற்கு இந்த அரசு தீவிர நடவடிக்கை மேற்கொள்ள இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். குடிப் பழக்கத்தைத் தடுப்பதற்குச் சட்டத்தால் மட்டுமின்றி பிரச்சாரத்தாலும் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை நிச்சயமாக வரவேற்கிறோம்.

ஏற்கனவே நகர்ப்புறங்களில் இருக்கிற இளைஞர்கள், மாணவர்கள் இன்றைக்கு அபின், கஞ்சா, இன்டாக்ஸிகேடிங் இன்ஜெக்ஷன்ஸ் போன்றவைகளைப் பயன்படுத்துகிற சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறபோது—இப்படிப்பட்ட பொருள்கள் இறக்குமதி செய்யப்படுகிற பொருளாகவும், கள்ளத்தனமாக விற்கப்படுகிற பொருளாகவும் இருக்கிற காரணத்தினால், இப்படிப்பட்ட பொருள்கள் இறக்குமதி செய்யப்படாமலும், விற்பனையை முடக்குகின்ற தன்மையிலும் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமில்லாமல் கல்வி நிலையங்களில் பிரச்சாரம் செய்து, இப்படிப்பட்ட பழக்கத்திற்கு மாணவர்கள் ஆளாகி விடாதவாறு தடுக்க இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 'ப்ரீ லீகல் எய்டு டு து புவர்' என்கிற அடிப்படையில் சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்கு இந்த இலவச சட்ட உதவி கிடைக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக, பப்ளிக் ட்ரஸ்ட் ப்ராபர்டீஸ், மடங்கள் சம்பந்தப்பட்ட நிலங்கள் ஆகியவற்றைப் ப்ரீர் செய்கிற சாதாரண விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில்—அவற்றை மேற்பார்வை செய்கிற நிர்வாகிகள் செலவுக் கணக்கைக் காட்டி அந்த நிலங்களைப் பயிரிடுகிறவர்கள்மீது அபாண்டமான பல்வேறு வழக்குகளைப் போடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை மாற்றுவதோடு, இந்த ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு இலவச சட்ட உதவி அளிக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்] [1977 ஜூலை 11]

அதோடு மட்டுமல்ல. சி. ஆர். பி. சி. செக்ஷன் 41 இன் கீழ் சந்தேக கேஸ்கள் என்று கிராமத்து மக்கள் நகரங்களுக்குச் சென்று பஸ் கிடைக்காமல், அங்கு, இங்கு படுத்திருந்தால் அவர்கள்மீது எல்லாம் போலீஸ்காரர்கள் போட்டுவிடுகிறார்கள். இதனால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் இதனால் படுகிற சிரமம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஸ்டேஷன்களில் வழக்கு குறைவாக இருக்கிறது என்கிற காரணத்தினால் இதுபோல சந்தேகக் கேஸ்கள் ஏழை எளிய மக்கள் மீது போடப்பட்டு வருவதைத் தடுக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்கு இதுபோல சந்தேக கேஸ்கள் ஏழை எளிய மக்கள்மீது போடாதிருக்க உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே அவசர காலத்தில் மின்சாரக் கட்டணம் உயர்த்தப் பட்டது. பம்பு செட்டுகள் வைத்திருக்கிற விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் யூனிட் 11 பைசாவில் இருந்து 16 பைசாவாக உயர்த்தப்பட்டது. அதைப்போன்று பஸ் கட்டணம் ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு ஒரு காசு உயர்த்தப்பட்டது. அதைப் போல வீட்டு வரி முனிசிபாலிட்டிகளில் இரண்டு, மூன்று மடங்கு உயர்த்தப்பட்டது. இப்படி மின்சாரக் கட்டணத்தையும், பஸ் கட்டணத்தையும், ஏழை எளிய மக்களுடைய வீட்டு வரியையும் அவசர காலத்தில் உயர்த்திய காரணத்தினால் அவர்கள் வாய்ப்பு மெளனியாக இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அவற்றை எல்லாம் பழைய நிலைக்கே கொண்டுவர இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

நெசவாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு இருக்கிற ஒரே பிரச்சனை என்னவென்றால் 36 அங்குலப் பாவு—அதற்கு மேல் போடாமல் இருந்தாலும்—அவர்களுக்கு நியாயமான அடிப்படையில் அதிகமான அளவிற்கு கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் மூலம் பாவு நூல்கள் கிடைத்தால் கைத்தறி நெசவாளர்களின் பிரச்சனை தீரும் என்பதை அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அரசு மருத்துவமனைகளில்—மருத்துவமனை

1977 ஜூலை 11] [திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

என்றால் அங்கே மருந்து இருக்க வேண்டும். ஆனால் இங்கிருக்கிற ஏராளமான அரசு மருத்துவமனைகள் மருந்தே இல்லாத மனைகளாகத்தான் இருக்கின்றன. இதையும் கவனத்தில் கொண்டு ஏற்கனவே நான் குறிப்பிட்டுள்ள குறைபாடுகளை அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். சூடிப் பழக்கத்தைப் பொறுத்த வரையில்—கிராமப்புறங்களில் வேலைவாய்ப்புக்களை அதிகப் படுத்துவதால் தடுக்க முடியும். என வாசுதேவநல்லூர் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு சர்க்கரை ஆலை ஒன்று வந்துவிட்டால் அங்குள்ள கிராம மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அதிகமாக ஏற்படும். அப்படி ஏற்படும் காரணத்தால் சாராயம் குடிக்கிற பழக்கமும், ஷெக்கிற பழக்கமும் குறைக்கப்படும். ஆகவே வேலைவாய்ப்புக்களை கிராமங்களில் அதிகப்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று மார்க்கெட்டிங் கம்யூனிஸ்டு கட்சி சார்பில் கேட்டுக் கொண்டு, அமர்கிறேன்.

* திரு. பொ. விஜயராகவன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களது உரையின் மீது ஜனதா கட்சி சார்பில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சுறிக்கொள்ளலாம் என்று விரும்புகிறேன்.

இந்த உரையைப் பொறுத்தவரையில் பொதுவாக ஏற்படுகிற ஒரு கண்ணோட்டம் என்னவென்றால் இந்த உரையில் திட்டவாட்டமான திட்டங்கள் எதுவும் காணப்படவில்லை, பொதுவாகத்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள அசைப்படுகிறேன். தேர்தல் காலத்தில் சொல்லப்பட்ட உறுதிமொழிகள் ஒன்றையும் இந்த அறிக்கை பிரதிபலிப்பதாக இல்லை என்பதை நான் இங்கு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த உரையைப் பொறுத்தவரையில் லெட்சு லாகனயம், வீண் விரயம் இவை தவிர்க்கப்பட்டு நல்ல முறையில் இங்கே ஆட்சி நடத்தப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்றை மட்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கடந்த ஜூன் மாதம் 30 ஆம் தேதி இந்த அரசு பொறுப்பேற்கிற பொது இங்கே ஆடம்பரச் செலவுகள் ஏற்பட்டு வீண் விரயம் செய்ததாக பொதுமக்கள் மத்தியில் இன்று பேசுகிற ஒரு

[திரு. பொ. விஜயராகவன்] [1977 ஜூலை 11]

சூழ்நிலையை நான் எடுத்துக் காட்டிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எடுத்த உடனேயே இந்த மாநிலி வீண் விரயங்களைச் செய்ய இவர்கள் தொடங்கியிருக்கிறார்கள், போகப் போக என்ன செய்யப் போகிறார்களோ என்னவோ என்று மக்கள் அஞ்சுகிற ஒரு சூழ்நிலை இன்று இங்கு ஏற்பட்டிருப்பதை இந்தத் தருணத்தில் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மேலும் நெருக்கடி நேரத்தில் நடத்த அடக்குமுறைகள் பற்றியும், அவல நிலைகள் பற்றியும், இங்கு ஏற்பட்ட அராஜகங்கள் பற்றியும், மத்திய அரசில் அங்கே விசாரணைக் கமிஷன்கள் பல நியமித்திருக்கிற இந்த வேளையில் இங்கு தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளையும், அடக்கு முறைகளையும், பழி தீர்க்கிற முறைகளையும், கட்டாய ஓய்வு பற்றிய முறைகளையும் பற்றி ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டாதது மிகவும் வருந்தத்தக்க ஒரு நிகழ்ச்சி என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அப்படிச் குறிப்பிடப் பட்டிருக்குமானால் பழி தீர்க்கப்பட்ட ஊழியர்கள், அவர்கள் அரசு ஊழியர்களாக இருந்தாலும் சரி அல்லது தனியார் நிறுவனங்களில் பணியாற்றுகிறவர்கள் பழி வாங்கப் பட்டிருந்தாலும் சரி அவர்களுக்கு அது ஒரு ஆறுதலாகவாவது இருந்திருக்கும் என்பதில் எந்தவித சந்தேகமும் இருக்க முடியாது. இன்னும் கூட்டுறவுத்துறைபற்றிச் சொல்கிற வேளையில் கூட்டுறவுத் துறையில் ஜனநாயக முறைப்படி நிலைமைகள் மாற்றப்படவில்லை. இன்னும் அங்கு அதிகாரிகள், தனி அதிகாரிகள் ஆட்சி செலுத்தக்கூடிய ஒரு முறையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அவசர கால நிலைமைப்போது உருவாக்கப்பட்ட அந்த நிலைமைகள் இன்று மாற்றப்படுவதற்கான சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றனவா என்று கவர்னர் அவர்களது உரையில் தேடிப் பார்த்தால் காண முடியாத ஒரு சூழ்நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இனிமேலாவது தேர்தல்களை நடத்தி ஜனநாயக முறைப்படி அவற்றை நிர்வகிக்கிற பொறுப்பை ஏற்படுத்தித் தரும் விதத்தில் இந்த அரசு தக்க பரிசாரம் காண வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தலைவர் தேர்தல் நேரடித் தேர்தலாக வா வேண்டும் என்று, நேரடித் தேர்தல் நடைபெற வேண்டும் என்று, அரசுச் சார்பில் கூறி இருப்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு

1977 ஜூலை 11] [திரு. பொ. விஜயராகவன்]

ஏற்றுக்கொண்டாலும் எங்கள் குமரி மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் எங்கள் மாவட்டத்தில் பஞ்சாயத்துக்கள் பிரிக்கப்பட்டபோது இருந்த சில குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அங்கு பஞ்சாயத்துக்கள் பிரிக்கப்பட்டபோது கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களாக இருக்கவேண்டியவை நகரப் பஞ்சாயத்துக்களாகவும், நகரப் பஞ்சாயத்துக்களாக இருக்கவேண்டியவை கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டு, இன்று வருவாய் இல்லாத ஒரு சூழ்நிலையில், வருமான அடிப்படையில் பிரிக்க முடியாத ஒரு நிலையில், அங்கு மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய சலுகைகள், கிடைக்க வேண்டிய நன்மைகள் கிடைக்கப்பெறாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தச்சம்பரம்பு என்ற பஞ்சாயத்தைப் பிரித்தார்கள். அந்தக் கிராமப் பஞ்சாயத்தில் இருக்கிற வசதிகள், நிலைமைகள் பற்றிச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்கே ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி இருக்கிறது, சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் இருக்கிறது, சப்-மெஜிஸ்ட்ரேட் அலுவலகம் இருக்கிறது, போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர், சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் அலுவலகங்கள் இருக்கின்றன, பொதுப்பணித்துறை இளம் பொறியாளர் அலுவலகம் இருக்கிறது, மின்சாரத் துறை இளம் பொறியாளர் அலுவலகம் இருக்கிறது, இப்படி ஒரு நகரப் பஞ்சாயத்து இருக்க வேண்டிய நிலைமைகள் அத்தனையும் இருந்தாலும் அந்தப் பஞ்சாயத்தில் 500 வாக்காளர்களை இருக்கக்கூடிய அளவிற்கு அதை ஒரு கிராமப் பஞ்சாயத்தாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். தனி ஒருவர் வோட்டு பெற வேண்டும், தனிநபர்கள் வோட்டு பெற வேண்டும் என்று அன்றையதினம் பஞ்சாயத்துக்கள் பிரிக்கப்பட்டு, பஞ்சாயத்துக்கள் இன்று வருவாயற்ற நிலையில், மக்களுக்குப் பயன் இல்லாத நிலையில் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தமாதிரி வசதிகள் ஏற்படாத பஞ்சாயத்துக்கள் இருப்பதை விட இந்தப் பஞ்சாயத்துக்கள் புனரமைக்கப்பட்டு நல்லமுறையில் பஞ்சாயத்துக்கள் அமைந்தால்தான் மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்க வாய்ப்புண்டு என்ற காரணத்திற்காக இந்தப் பஞ்சாயத்துக்களை புனரமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கான டிஸ்பிரிக்ட் டெவலப்மென்ட் ஆபீஸர் அவர்கள் இதற்கு முன்னால் அரசுக்கு ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையைப் பரிசீலித்து அந்த

[திரு. பொ. விஜயராகவன்] [1977 ஜூலை 11]

அறிக்கையின்படியோ அல்லது அதை விட நன்றாக இருக்கிற வகையிலோ பஞ்சாயத்துக்கள் பிரிக்கப்பட்டு அவை நல்ல முறையில் அமைக்கப்படுமானால் இன்னும் நல்லமுறையில் மக்களுக்குப் பணியாற்ற வாய்ப்பண்டு என்பதை நான் இத்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

மேலும் சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஹரிஜன வகுப்பைச் சார்ந்த ஏழை எளிய மக்களுக்கும், மீனவர்களுக்கும் வீட்டுவசதி செய்து தரப்பட்டிருப்பது பாராட்டு தற்குரியது என்றால் அது மிகையாகாது.

அதேபோல் சமூகத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட நிலையில், அடித்தளத்தில் இருக்கிற பனையேறும் தொழிலாளர்களுக்கும் அரசாங்கம் வீட்டுவசதி செய்து தரவேண்டும் என்று இந்நேரத்தில் தங்கள் வாயிலாக அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் கல்வி அறிவு அதிகமான அளவு முன்னேறியிருக்கிற ஒரு மாவட்டம் எங்கள் மாவட்டம் என்பதை எல்லோரும் உணருவார்கள். 1971-ம் ஆண்டு புள்ளிவிவரக் கணக்குப்படி 58 சதவீதம் அங்கு படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். வேலைவாய்ப்பாக இருந்தாலும் சரி, வேலை வாய்ப்பிற்கான தொழில் கல்வியினர், தொழில் கல்விக்கூடங்கள் வாய்ப்பு வசதிகளானாலும் சரி, அங்கே குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சுமார் 110 ஐ.டி.ஐ. இடங்களுக்கு இந்த முறை 5,000-க்கும் அதிகமான விண்ணப்பத் தாள்கள் பெறப்பட்டு மிகுந்த நெருக்கடியானதொரு சூழ்நிலை, மிக இடர்ப்பாடானதொரு சூழ்நிலை அங்கு எற்பட்டிருப்பதை இன்று அரசே உணருகிற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே கல்வி அறிவு அதிகமாக உள்ள குமரி மாவட்டத்தில் இருக்கிற ஐ.டி.ஐ. பள்ளியை இன்னும் ஒன்று அதிகமாக கூட்டித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, குறிப்பாக அதிகமாகப் படிக்கிற மக்கள் வாழ்கிற வினவங்கோடு தாலுகாவில் அங்கப் பள்ளி அமையுமானால் அங்கிருந்து வருபவர்களுக்கு அது சிறப்பாக அமையும் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1977 ஜூலை 11] [திரு. பொ. விஜயராகவன்]

இன்னொரு இடர்ப்பாடான சூழ்நிலை, மிகவும் மோசமான சூழ்நிலை ஒன்றை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக் காட்ட வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. குமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்ற நிலைமை மோசமானதொரு நிலைமையிலிருக்கிறது. பல பள்ளிக்கூடக் கட்டடங்கள் இன்று கீழே விழுந்துவிடுமோ, வகுப்புகள் நடந்து கொண்டிருக்கும்போதே, மாணவர்கள் ஆசிரியர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும்போதே அவர்கள் தலையில் விழுந்துவிடுமோ என்று சொல்பத அளவிற்கு மிக மோசமான சூழ்நிலையில் பல பள்ளிக்கூடங்கள் அங்கு இருக்கின்றன. சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைக் கேட்கிறபோது ஆண்டு ஒன்றுக்கு பத்து லட்சம் ரூபாய்தான் மாநில அளவில் கல்விக் கூட கட்டடங்களுக்காக ஒதுக்குகிறார்கள், ஆகவே சரியானபடி எங்களால் செலவு செய்ய முடிவதில்லை என்றும் சொல்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1-00)

ஆகவே, பள்ளிக்கூடங்கள் இடிபாடுகளுக்கு ஆளாகாமல் இருக்க, பள்ளிக் கட்டடங்களுக்கு அதிகமான அளவு பணத்தை ஒதுக்கீடு செய்து செப்பனிட வேண்டும். சில பள்ளிக்கூடங்களில் மழை நேரங்களில், ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் வெளியே ஓடிப்போகின்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. பல பள்ளிக்கூடங்களில் கூரையில்லாமல் வெயிலில் மாணவர்கள் இருக்கின்ற நிலைமை இருக்கின்றது என்பதை இந்த அரசுக்கு உணர்த்த விரும்புகிறேன். இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால் இவைகள் அனைத்தும் அரசுப் பள்ளிக்கூடங்கள் அகும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நிர்ப்பாசன வசதியை எடுத்துக் கொண்டால், சிற்றூறு பட்டணங்கால், மற்றுமுள்ள கோதையாறு இந்தத் திட்டங்களில் உள்ள கால்வாய்களில் எல்லாம் சுமார் மூன்று வருடங்களாக தூர் எடுக்கப்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு கடந்த மூன்று வருடங்களாக பணம் அனுமதிக்கப்படாமல் இருப்பதால் நிர்ப்பாசனம் சரியாகச் செயல்படாமல் இருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, கிளை கால்வாய்களில் சிமின்ட் லைனிங் கொடுக்காத காரணத்தால் சரியாக தண்ணீர் செல்லாமல், பற்றாக்குறை ஏற்படுகின்ற சூழ்நிலையும் உருவாகியிருக்கிறது. முக்கியமாக

[திரு. பொ. விஜயராகவன்] [1977 ஜூலை 11]

கிளை கால்வாய்களில் எல்லாம் சிமின்ட் லைனிங் கொடுத்தால் இன்னும் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர்கள் வசூலாயத்திற்குக் கொண்டு வந்து பயிர் ஏற்றுவதற்கு தகுந்தபடி உருவாக்க முடியும் என்பதை அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு நடைபெற்று வருகின்ற முக்கியமான நிகழ்ச்சி ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இளைஞர் அணியிலிருந்த வேலையில்லாத பட்டதாரிகள் சுமார் 1,500-க்கு மேற்பட்டவர்கள் இன்று நிரந்தரமான வேலை எதுவும் இல்லாமல் நிற்கின்ற நிலையில் அரசைப் பார்த்து போராடுகின்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு அரசு ஏதாவது பரிசாரம் செய்து இருக்கின்றதா என்பதை நான் கவர்னர் உரையில் துருவித் துருவிப் பார்த்தும் காணப்படவில்லை.

இதைப்போலவே, கட்டப்போம்பன் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் நெருக்கடி காலத்தில் நடத்தப்பட்ட ஆட்சுறைப்பு, அந்த நேரத்தில் பிரித்துவிடப்பட்ட கண்டக்டர்கள், டிரைவர்கள், மெக்கானிக்குகள் இப்படிப்பட்டவர்கள் நூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் இன்னும் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் பல இடங்களில் பல வழித்தடங்களில் பஸ்கள் நீக்கப்பட்டு இருப்பதன் காரணமாக ஆட்சுறைப்பு ஏற்பட்டு, தொழிலாளர்கள் வாடுகின்ற ஒரு சூழ்நிலையும் இருக்கின்றது என்பதை எடுத்துச் சொல்வது எங்களுக்குக் கட்டாயமாக இருக்கின்றது. இவர்களுடைய வாடிக்கைப் போக்குகின்ற அளவு நீக்கப்பட்ட வழித்தடங்களில் புதிதாக பஸ்கள் விடும்போது, வேலையின்றி இருக்கும் இவர்களை அனுமதிக்க வேண்டும் என்றும், எல்லா காலியிடங்களிலும் இப்படிப்பட்டவர்களை அமர்த்த வேண்டும் என்றும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, சூமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, போலீசாரின் அடக்குமுறை அளவுக்கு மீறி அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி தினம் தினம் புகார்கள் வந்து சொல்லுகின்ற அளவுக்கு மோசமான நிலைமை வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. prohibition கேஸ் என்று சொல்லி பொய் வழக்குகளைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

1977 ஜூலை 11] [திரு. பொ. விஜயராகவன்]

மேலும், முக்கியமாக எங்களுடைய மாவட்டத்தில் கடலோரப் பகுதிகளில் கடலரிப்பு அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு தடுப்புச்சுவர் கட்டுவது என்று பல திட்டங்கள் முன்பு வகுக்கப்பட்டன. முக்கியமாக மீனவர்கள் கடலரிப்பினால் தங்கள் தொழிலுக்கு பாதகம் ஏற்பட்டு, இந்தப் பிரச்சனைக்கு ஆளாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் வாழ்கின்ற இடங்களில் தடுப்புச்சுவர் கட்ட வேண்டியது அவசியம். கேரளாவில் விழிநூல் போன்ற பகுதிகளில் கட்டியிருப்பதுபோல், இவர்கள் தொழில் நடத்துவதற்கு ஏற்ற முறையில் இங்கும் தடுப்புச்சுவர் கட்ட வேண்டும் என்பதை அரசின் பரிசீலனைக்கு எடுத்துச் சொல்லி, இதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று பலரிடமும் கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வாய்ப்பினை அறிந்தமைக்கு நன்றியைக் கூறி விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. தி. சு. நல்லதம்பி : மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுக்கு என் நன்றி சுவர்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்து, இன்றையதினம் இந்த மாமன்றத்தில் பேசுவதற்கான வாய்ப்பினை உருவாக்கத் தந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் திற்கும், அதன் தலைவர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்து, என்னேத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியிருக்கும் பூங்கா நகர் தொகுதி மக்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரை மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பை அளித்த உங்களுக்கு மீண்டும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் இங்கு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்தினுடைய திட்டங்களை வைப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படி அறிவித்த நேரத்தில் எங்களைப்போன்று புதிதாக வந்திருக்கக்கூடியவர்கள் அதிகமாக எதிர்பார்த்தோம். புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியில் அண்ணா தி. மு. க. அரசு அமைத்து இருக்கின்ற நேரத்தில் எதிர்பார்ப்பதெல்லாம், இன்றைய தினம் உரையாற்றுகின்ற நேரத்தில் 17 மாத காலமாக, நீண்ட நெடுங்காலமாக குடியரசுத் தலைவருடைய ஆட்சியில் அச்சம் இருந்தது, இப்போது அச்சமற்ற நிலைமையில் மக்கள் ஆட்சி மலர்ந்திருக்கின்றது என்று சொல்லுகின்றார்கள்.

[திரு. தி. க. நல்லதம்பி] [1977 ஜூலை 11]

அப்படிப்பட்ட மக்கள் ஆட்சி மலர்வதற்குப் பாடுபட்ட அந்த என். ஜி. ஓ க்களை மறந்து விட்டார்கள் என்பதை நினைத்து என்போன்றவர்கள் வருந்தவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறேன். அனைத்து அரசியல் கட்சிகளுடைய கோப தாபங்களை, வலை மொழிகளைத் தாங்கிக் கொண்டு தேர்தலை நல்ல முறையில் நடத்தித் தந்தவர்கள் என். ஜி. ஓ. க்கள். அப்படிப்பட்ட என். ஜி. ஓ. க்களைப் பற்றி மாண்புமிகு கவர்னர் அவர்கள் ஒன்றுபே குறிப்பிடவில்லை.

இரண்டாவதாக, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி நம்முடைய உறுப்பினர்கள் பலர் இங்கே பேசினார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு எந்தத் திட்டத்தையும் இங்கே வைக்கவில்லை.

பொதுவாக அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தொழில் துறையைப் பற்றி என்ன கொள்கையை கொண்டிருக்கிறது, அவர்களுடைய குறிக்கோள் என்ன என்பதைப் பற்றி திட்டவட்டமாக எதுவும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொழில் துறையில் தனியார் துறையை ஊக்குவிக்கப் போகிறார்களா அல்லது பொதுத் துறையை ஊக்குவிக்கப் போகிறார்களா அல்லது கூட்டுறவுத் துறையை ஊக்குவிக்கப் போகிறார்களா அல்லது தேசிய மயமாக்குவதை ஊக்குவிக்கப் போகிறார்களா என்பதை மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தனது உரையில் குறிப்பிடவில்லை. முன்பு இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு எங்கள் தலைவர் கலைஞர் ஆட்சியில் இருந்தபோது கொண்டு வந்த திட்டங்களை எல்லாம் விட்டு விட்டு ஆட்சியை நடத்தப் போகிறார்களா என்று தெரியவில்லை.

பஸ்களைத் தேசியமயமாக்குவதைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்க வேண்டும் என்று ஆளுநர் அவர்களிடம் மகஜர் கொடுத்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். எந்த அளவுக்கு அது உண்மை? அது எந்த அளவுக்கு தியாயம் என்பதைக் கோடிட்டு காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் தொழில் துறையில் எங்கள் திட்டம் இன்னின்ன என்று திட்டவட்டமாகக் கோடிட்டுக் காண்பிக்கப்படவில்லை. தேசியமயமாக்கும் பிரச்சனையில், பேருந்துகளைப்பற்றி திட்டவட்டமாக எதுவும் அறிவிக்கப்படவில்லை. இந்த நிலையில்,

1977 ஜூலை 11] [திரு. தீ. சு. நல்லதம்பி]

எப்படி வேலையில்லாத தினடாட்டத்தைப் போக்க முடியும் என்பது எதையும் தெரிவிக்காததைப்பற்றி நாங்கள் மிகவும் மனக்கசப்போடுதான் இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்பதில், பிரதமர் கூறியிருப்பதற்கு, ஆளுநர் உரையில் வரவேற்பு தந்திருக்கிறார்கள். வரவேற்பு தந்திருக்கின்ற அதே நேரத்தில், நீண்ட நாள் இதற்காகப் பாடுபட்டுப் போராடிய சில தலைவர்களுக்கு இதில் நன்றி கூறவில்லை. குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி வருவதற்கு முன்பு நமக்கு எந்தவிதமான உரிமையும் இல்லாது இருந்த நேரத்தில், புரட்சித் தலைவர், முதலமைச்சர் பதவியில் இருக்கும் போதும், அமைச்சராக திரு. எட்மன்ட் இருக்கும் போதும், இதுவரைக்கும் நமக்கு இல்லாது இருந்த உரிமையை அதாவது கோட்டையில் இந்த நாட்டிலுள்ள முதலமைச்சரே கொடி ஏற்றி வைக்க வேண்டும் என்ற உரிமையை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்த போது, அதற்குத் தலைவராக இருந்த கலைஞர் இந்த உரிமையைப் பெற்றுத் தந்தார். அதற்காக முன்னாள் முதமைச்சர் கலைஞர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள். இவர்களுடைய பெருந்தன்மை இவ்வளவு தான் என்று நாங்கள் அதை விட்டுவிடுகிறோம்.

(பிற்பகல் 1-10)

அன்றைக்கு இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசினர் குடிசை மாற்று வாரியத்தை உருவாக்கித் தந்தார்கள். குடிசை மாற்று வாரியத்தை உருவாக்கிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில், கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சியில் எந்த நிலையில் விடப்பட்டதோ, அதே நிலையில் இன்றும் நின்று கொண்டிருக்கிறது. அந்த வண்டிச் சக்கரம் சற்றும் நகரவில்லை. வேண்டுமென்றால், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த 2 அல்லது 3 பேர்கள் என்னுடன் வரட்டும், நான் அவர்களை அழைத்துக் கொண்டுபோய் இன்றுள்ள நிலைமைக் காட்டுகிறேன்.

குடிசை மாற்று வாரியத்திலே அன்று கலைஞர் அவர்கள் முதல்வராக இருந்த நேரத்திலே, ஒவ்வொரு கட்டிடத்திற்கும் மின்சார லைட்டும், தண்ணீர் வசதியும் உருவாக்கித் தந்தார்கள். அந்த ஆட்சி நீக்கப்பட்டவுடன், அந்த நேரத்தில் ஒவ்வொரு

[திரு. தீ. ச. நல்லதம்பி] [1977 ஜூலை 11]

வரும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு சில கட்டிடங்களில் குடிபுகுந்தார்கள். அந்தக் கட்டிடங்களுக்கு இன்னும் மின்சார வசதி கிடையாது, தண்ணீர் வசதி கிடையாது. மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு இம்மாதிரி இருப்பது நன்கு தெரியும்.

என்னுடைய தொகுதியாகிய புளியந்தோப்பு, ஆணைக்குனி ஆகிய பகுதிகளில் இன்றும் இம்மாதிரி மின்சாரம், தண்ணீர் வசதிகள் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. கலைநூர் ஆட்சி முடிந்தவுடன் இப்பகுதிகளிலுள்ள கட்டிடங்களுக்குப் போட்டி போட்டுக் கொண்டு போனார்கள். அவர்கள் இன்றைக்கு தண்ணீருக்காக 2, 3 மைல்கள் செல்லக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், கலைநூர் ஆட்சியிலே எல்லா வசதிகளும் செய்து தரப்பட்டன. அதன்பின்னர், மிஸா, தெருக்கடி கால நிலைமை வந்தவுடன் மக்களுக்கு எந்தவிதமான தன்மையும் கிடைக்கவில்லை.

இப்போது பொதுவாக, வேலையில்லாத தின்டாட்ட நிலைமைக்கு ஒரு மாற்றுத் திட்டம் கொண்டு வரப்போவதாக ஆளும் கட்சியினால் சொல்லப்படுகிறது. குடிசை மாற்றுத் திட்டத்தினால் அவதிப்படும் ஏழை மக்களைப்பற்றி எந்த ஒரு திட்டமும் வைக்கப்படவில்லை. இரண்டாவதாக, விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு இன்றைய தினம் அவர்களால் உற்பத்தி செய்யப்படும் உணவுப் பண்டங்களுக்குப் போதுமான ஆதாயம் கிடைக்கவேண்டும். அதேநேரத்தில், இடைத் தரகர்கள் குறுக்கீடு அதிலே இருக்கக்கூடாது. எனக்குத் தெரிந்த வரையில், அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கை என்னவென்றால், 'இந்த இடைத் தரகர்களே இருக்கக் கூடாது' என்பதுதான். இன்றைய தினம் அண்ணா அவர்களின் கொள்கைப்படி ஆட்சி நடத்துவதாகச் சொல்கின்றவர்கள், இந்த இடைத் தரகர்களுக்கு ஓரளவுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்கின்றார்கள். இதுதான் அண்ணா அவர்களின் கொள்கையா என்று சித்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே, இன்றைய தினம் லஞ்ச ஒழிப்பைப்பற்றி அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை எப்படி கொண்டு வரப் போகிறீர்கள்? மத்திய அரசும் இதற்குச் சட்டம்

1977 ஜூலை 11] [திரு. தி. சு. நல்லதம்பி]

கொண்டு வரப் போகிறார்கள். நமது சட்டம் அதை ஒட்டியிருக் குமா அல்லது நாம் தனியாகச் சட்டம் செய்யப் போகிறோமா? நாம் எப்படி கொண்டு வரப்போகிறோம் என்பதைத் திட்ட வட்டமாகத் தெரிவித்தால் நல்லதாக இருக்கும்.

பொதுவாக ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். இங்கே, முன்பு ஒரு புகார் கொடுக்கப்பட்டால், அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம், புகார் சரி இல்லை என்றால் புகார் கொடுத்தவரின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று இருந்தது. ஆனால் இன்றையதினம் அதைப்பற்றி என்ன சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறீர்கள்? மத்திய அரசாலே கொண்டு வரப்போகின்ற சட்டத்தை ஆதரிக்கப் போகின்றீர்களா? இன்றையத் தினம் சட்டம் கொண்டு வருகின்ற நேரத்தில், ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இவைகளை யெல்லாம் யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படியே நாம் சட்டம் கொண்டுவந்தாலும், போலீஸ் அதிகாரிகள் அதிலே வேறு ஜாக்கிரதையாக பிளாக் மெயில் பண்ணுவார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்கிறேன். 4 நாட்களுக்கு முன் நேதாஜி சுபாஸ்சந்திரபோஸ் ரோட் பகுதியில் சிறு நகைக் கடை வியாபாரம் செய்யும் வியாபாரிகள் கடைகளுக் கெல்லாம் போலீஸ் ஒரு நபரை அழைத்துக்கொண்டு போய் வீணை தொந்திரவு கொடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கடைக்காரர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து புரட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களைச் சந்தித்து மகஜர் கொடுத்திருக் கிறார்கள். அவர்களும் அதுபற்றி விசாரித்து ஆவன செய் வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுபற்றி விசாரித்து இதற்கு நல்ல பரிகாரம் காண வேண்டுமென்று நானும் கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

என்னுடைய கட்சியின் கொறடா அவர்கள், என்னைச் சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுமறு ஜாடை காட்டுகிறார்கள். எனது ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்லி சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

உடனடியாக மாநகராட்சித் தேர்தலை நடத்த வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் இப்படி கேட்டுக் கொள்கின்ற நேரத்திலே, இதற்கு சிலபேர் எதிர்ப்பும் தெரிவிக்கலாம். இதை எதற்குச் செல்கிறேன் என்றால், இன்றைய தினம் ஒரு அதிகாரி இருக்க வேண்டிய இடத்திலே ஒன்பது அதிகாரிகள் உட்கார்ந்துகொண்டு செய்யக்கூடிய அட்டெழியங்களும், அக்கிரமங்களும், அநியாயங்களும் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல,

[திரு. தி. சு. நல்லதம்பி.] [1977 ஜூலை 11]

மாண்புமிகு நமது கைததறி அமைச்சர் அவர்கள் எனக்கு மிகவும் வேண்டியவர்; நல்ல பண்பாளர். அவர் அப்படி இருந்த நேரத்தில் நாங்கள் இருவரும் அங்குள்ள வேதனைகளைப்பற்றி பேசிக் கொண்டிருந்தோம். அங்கு நீண்டகாலமாக இருந்திருக்கிறார். இவ்வளவு வேதனைகளையும் அவர் இங்கே சொல்லாவிட்டாலும், காபினெட் கூட்டத்திலேயாவது இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லி, அதற்கான வழிவகைகளை காண்பார் என்று நம்புகிறேன்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் எவ்வளவோ இருக்கின்ற இன்றைய நிலையில் ஒரு ரிடையர்ட் ஆன அதிகாரியை அழைத்து, அவரை நிதி இலாகாவின் ஆலோசகராகப் போட்டு, ஓராண்டு காலமாக அவரை பம்பாய்க்கும், கல்கத்தாவிடிலும் பயிற்சிக்கு என்று அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்களே, இது எந்த அளவுக்கு நியாயமானது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும், உறுப்பினர்களும் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு வேலையில்லாத படித்த இளைஞர்கள் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நேரத்தில், ஓய்வு பெற்ற ஓர் அதிகாரியைக் கொண்டு வந்து, நிதி இலாகாவின் ஆலோசகராகப் போட்டு அவரை பார்த்துப் பெற அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்றால், இது எந்த வகையில் நியாயம்? பொதுமக்கள் நன்மையை எதிர்பார்க்கும் இந்த நேரத்தில், இதற்கெல்லாம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. த. புஸ்பராஜ் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் அளித்த உரையைத் தொடர்ந்து நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தில் என் கருத்தைக் கூறுவதற்கு முன்னர், மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன், வருகின்ற 15 ஆம் தேதி மறைந்த நமது மாபெரும் தலைவர் காமராஜ் அவர்களது பிறந்த நாள். அந்த நாளை ஒட்டி, அவரது நினைவாக பெரும் தலைவர் காமராஜ் அவர்களது திருவுருவப் படத்தை இந்த மர்மன்றத்திலே திறந்து வைக்க ஏற்பாடு செய்யுமாறு மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், தொழில் துறை வாய்ப்புக்கள் பற்றி ஆராயும்படி ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் கூறியுள்ளார்கள். எங்கள் புதுக்கோட்டை மாவட்டம் தமிழகத்திலேயே மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம். எங்கள் மாவட்டம் அமைக்கப் பெற்று,

1977 ஜூலை 11] [திரு. த. புலப்பராஜா]

இதுவரை எந்தவிதமான தொழிலும் அமைக்கப்படவில்லை. காகிதத் தொழிற்சாலை, வன சம்பந்தமான தொழிற்சாலை ஆகியவைகள் அமைக்க சாத்தியக் கூறுகள் எங்கள் மாவட்டத்தில் அதிகமாக உள்ளது. வருகின்ற பட்ஜெட்டிலே எங்கள் மாவட்டத்திற்கு அதிக நிதி ஒதுக்கி, வளப்படுத்தும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டையில் ஒரு தொழிற்நாய் மருத்துவ மனை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த மருத்துவ மனை நகரத்தின் மேட்டுப் பகுதியில் அமைந்திருக்கிறது. மழைக்காலத்தில் அங்குள்ள அழுக்குத் தண்ணீர் நகரத்திற்குள் வந்து அதனால் நகரத்தில் குடிதண்ணீர் உபயோகிக்க முடியாத அளவிற்கு பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதனால் நகரத்தில் வாழும் ஒரு லட்சம் பேர் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எனவே, இந்த தொழிற்நாய் மருத்துவ மனையை உடனடியாக நகரத்திலே இருந்து குறைந்தது ஐந்து மைல் தொலைவிற்காவது மாற்ற வேண்டும். அதற்கு வசதியான இடம் நகரத்திற்கு கிழக்கு, மேற்கு பகுதியில் உள்ளது. இசற்குத் தேவையான அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சர்வதர்ப்பத்திலே கூறிக் கொள்கிறேன்.

தவிர, புதுக்கோட்டையில் காட்டு இலாகாவின் நிலம் நீண்டகாலமாகத் தரிசாக இருக்கிறது. அந்த நிலங்களை அரசு ஆக்கிரமித்து, சமுதாயத்தில் நீண்ட நாட்களாக நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கும், அரிஷனங்களுக்கும், இலங்கையிலிருந்து திரும்பியுள்ள அகதிகளுக்கும் குடும்பத்திற்கு 5 ஏக்கர் என்று பிரித்து அவர்களுக்கு இலவசமாகப் பட்டா செய்து கொடுத்து, மேலும் அவர்களுக்கு விவசாயம் செய்ய நீண்டகால கடன் உதவி செய்தால், அங்குள்ள ஏழைகளின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். விவசாய உற்பத்தி பெருகும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆலங்குடி நகரப் பஞ்சாயத்தை முனிசிபாலிட்யாக்கித் தர வேண்டும். அதற்கான எல்லாத் தகுதியையும் அந்த நகரப் பஞ்சாயத்து பெற்றிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆலங்குடியிலுள்ள அரசினர் மருத்துவ மனையில் போதிய கட்டிட வசதி இல்லாத காரணத்தாலும், பத்து மைல் சுற்றளவில் வேறு மருத்துவமனை இல்லாத காரணத்தாலும்,

[திரு. த. புஸ்பராஜம்]

[1977 ஜூலை 11]

இதனருகில் பல கிராமங்கள் இருக்கும் காரணத்தாலும் மருத்துவ மனைக்குப் புதிய கட்டிடத்தைக் கட்டி வைத்திய வசதியை விரிவுபடுத்தித் தருமபடி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-20)

ஆலங்குடித் தொகுதியில் மூன்று ஆண்டுகளாகத் தீராத பிரச்சனையாக இருந்து வருவது விவசாயப் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கிடைக்காதது ஆகும். நூற்றுக்கணக்கான பம்பு செட்டுகளை பாங்கு மூலமாகக் கட்டிக் கொண்டு வரங்கி மின் இணைப்புக் கிடைக்காத நிலையில் பாங்குக்கு மிகுதியான கஷ்டத்துடன் தான் தவணைத் தொகையைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் வடகாடி என்ற கிராமத்தில் 112 ஏழை விவசாயிகள் மூன்று ஆண்டுகளாகப் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் மீது அக்கறை கொண்ட இந்த அரசு, அந்த ஏழை விவசாயிகளின் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்க உடனடியாக வழிவகைகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பாசனக் குளங்கள், ஆழ்க்கிணறுகளை அமைத்துக் கொடுத்தால் விவசாயிகள் மழையை மாத்திரம் நம்பியிராமல் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வசதியாக இருக்கும். மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் இதைக் குறிப்பிட்டாதது வருத்தத்தக்கது. இதை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால் இருபேரக விவசாயம் செய்யப் பயன்படும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு கிராமப் பஞ்சாயத்திலும் உள்ள அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்குக் கட்டாயமாகக் குடிதண்ணீர் வசதியும், ரேடியோ நிலையமும் பஞ்சாயத்து மூலம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு கிராமப் பஞ்சாயத்தில் நிதி நிலைமை இல்லாவிட்டால் யூனியன் பொது நிதியிலிருந்து கட்டாயமாகச் செய்து கொடுக்கும் வகையில் அரசு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கூறி, வாய்ப்பளித்த அவைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. சி. ராமநாதன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இங்கு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆளுநர் அவர்கள் சட்ட மன்றத் தேர்தலில்

1977 ஜூலை 11]

[திரு. சி. ராமநாதன்]

வெற்றி பெற்றவர்களுக்குப் பாராட்டுத் தெரிவித்திருப்பதோடு, குடியரசுத் தலைவர் மறைவுக்கு அனுதாபம் தெரிவித்து தன்னுடைய இரங்கலையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். 17 மாத காலம் ஜனாதிபதி ஆட்சியிலிருந்து இப்போது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஆட்சி ஏற்பட்டதற்காக மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நமது அரசாங்கம் லஞ்ச லாவண்யத்தை விலக்கி வீண் விரயத்திற்கு இடம் கொடுக்காமல் பாரபட்சமற்ற முறையில் அரசு நடத்தும் என்று கூறியிருப்பதற்காக மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். லஞ்சம் என்ற நிலை நம்முடைய தமிழகத்திலே எப்படி இருந்தது என்றால், கடந்த காலத்திலே எவ்வளவிய மக்கள் செயல் திறமை எந்தக் காரியத்தையும் சாதிக்க முடியாத அளவுக்கு கையிலே பணம் உள்ளவர்களை காரியம் சாதிக்கலாம் என்ற நிலை இருந்ததை மாற்றியமைக்க வேண்டிய தீர்ப்பந்தம் இந்த அரசுக்கு இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த லஞ்சத்தை எப்படி ஒழிக்கப் போகிறார்கள், இந்த நிலையை எப்படி மாற்றப் போகிறார்கள் என்று எதிர்க்கட்சியிலுள்ள உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள்.

நான் உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு மாட்டு வண்டியை ஓட்டும்போது அந்த வண்டியை ஓட்டுபவனைப் பொறுத்துத்தான் வண்டி ஓட்டிச் செல்லப்படும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வீண் விரயம் பற்றிச் சொல்லும்போது, 'முடிவும் இடையிடம் உற்றுப் பார்த்துச் செயல்படும்' முடிவு எப்படி ஆகும், இடையிலே ஏற்படக்கூடிய செலவுகள் என்ன என்பதை உணர்ந்து ஆராய்ந்து செயல்பட வேண்டும். ஒரு காரியத்தைச் செய்வதால் கஷ்டமோ, தீங்கோ ஏற்படும் என்றால் அதைப் பற்றி ஆராய்ந்து செய்வதுதான் ஒரு செயலுக்குப் பொருத்தமாக இருக்கும்.

கடந்த கால ஆட்சியில் பொதுமக்களுடைய பணத்தை வீண் விரயம் செய்தார்கள். அதற்கு உதாரணம் வீராணம் திட்டம்; கிராமப்புறங்களிலே குடிநீர் வாரியத்தின் மூலமாகக் கட்ட முற்பட்ட கிணறுகளில் பெரும்பாலான கிணறுகளில் தண்ணீரோ கிடையாது, வெறுமனே தும்பை மாநிரி நின்று கொண்டிருக்க

[திரு. சி. ராமநாதன்]

[1977 ஜூலை 11]

கின்றன. அவ்வாறே குழாய்க் கிணறுகள் இறக்கப்பட்டதும் தண்ணீரின்றி வெறுமனே இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட வீண் விரயம் இல்லாமல் இந்த அரசு நல்ல முறையிலே காரியங்களை நிறைவேற்றும் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்போது வந்திருக்கும் அரசு எந்த ஒரு கட்சிக்கும் பாதகம் இல்லாமல், பாரபட்சம் இன்றி நடந்து கொள்ளும். ஏழை எளியவர்கள், உயர்ந்தவர்கள், தாழ்ந்தவர்கள் என்ற எந்தவித பாகுபாடும் இன்றி அவரவர்கள் தகுதிக்கேற்ற முறையில் இந்த அரசு செயலாற்றும் என்று அறிந்து மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்து கவர்னர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இன்று இத்துடன் முடிவற்று மீண்டும் நாளை காலை (12-7-1977) 9 மணி அளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை சிற்பாதல் 1-30 மணி அளவில் ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

5. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

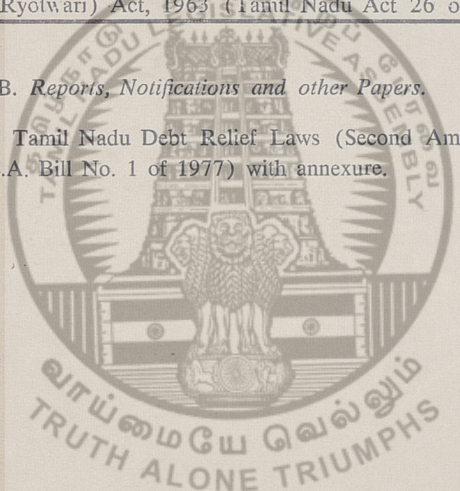
2. Notification issued in G.O. Ms. No. 958, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 21st May 1977 in regard to the date on which certain provisions of the Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Tamil Nadu Act 26 of 1963) shall come into force in the Ilavangarkudi Inam Estate bearing T.D No. 689, in Nannilam Taluk, Thanjavur district. [Laid on the Table of the House under section 73 (5) of the Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Tamil Nadu Act 26 of 1963).]

1977 ஜூலை 11]

3. Notification issued in Memo. No. 29554|VIII-2|76-7, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 9th May 1977, in regard to an amendment to the Revenue Department Notification II-1 No. 1613 of 1965, dated the 9th April 1965, published at pages 669-672 of Part II—Section 1 of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 14th April 1965. [Laid on the Table of the House under section 73 (5) of the Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Tamil Nadu Act 26 of 1963).]

B. Reports, Notifications and other Papers.

@ 2. The Tamil Nadu Debt Relief Laws (Second Amendment, Bill, 1977 (L.A. Bill No. 1 of 1977) with annexure.

@ Despatched to Members on 8th July 1977.

LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF TAMIL NADU GOVERNMENT PUBLICATIONS

IN MADRAS CITY.

- 1 Account Test Institute, Egmore, Madras-8.
- 2 The City Book Company, Madras-4.
- 3 Higginbothams (Private) Limited, Madras-2.
- 4 P. Varadachary and Company, Madras-1.
- 5 C. Subbiah Chetty and Company, Madras-5.
- 6 The Universal Book House, Moore Market, Madras-3.
- 7 C. Satharaman and Company, Madras-14.
- 8 Mohan Pathippagam and Book Depot, Madras-5.
- 9 C. Venkatesan Chetty and Company, No. 8-C, Pycrofts Road, Madras-5.
- 10 The South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society (Tirunelveli) Limited, Madras-1.
- 11 The Sangem Publishers, No. 11, Sunkurama Chetty Street, Madras-1.
- 12 New Century Book House (Private) Limited, Madras-2.
- 13 Kalaivani Book Centre, No. 1, Ponniamman Koil Street, Egmore, Madras-8.

IN MOFFASIL OF TAMIL NADU.

- 1 A. Venkatasubban & Company, Vellore (North Arcot) District.
- 2 Bharathamatha Book Depot, Thanjavur (Thanjavore District).
- 3 P. V. Nathan & Company, Kumbakonam (Tanjore District).
- 4 Appar Book Stall, Thanjavur.
- 5 P. N. Svarinathan and Company, Bazaar Street, Pudukkottai.
- 6 Palaniappa Bros., Tiruchirappalli-2.
- 7 S. R. Subramania Pillai, Tirunelveli Junction.
- 8 B. Aruldos, Villupuram (South Arcot District).
- 9 Vasantham Stores, Booksellers, 9/31, Cross Cut Road, Coimbatore-12.
- 10 Mercury Book Company, 20, Karuppa Gounder Street, Coimbatore-1.
- 11 S. M. Jegannatham Book House, 35, Nandhi Koil Street, Tiruchi-2.
- 12 Ganesh Stores, South Car Street, Sivakasi.
- 13 Mary Martin, Booksellers, Kottagiri (The Nilgiris).
- 14 A. K. Chandriah Chettiar & Sons, Salem-1.
- 15 Parameswari Book Shop, No. 46D, Old Market Street, Salem.
- 16 Meenakshi Pathippagam, Pudukkottai.
- 17 K. V. Narayana Iyer & Sons, Dindigul, Madurai District.
- 18 Jayakumar Stores, Nagercoil (Kanyakumari District).
- 19 Baby Stores, Booksellers, Villupuram (South Arcot District).
- 20 Dinamani Stores, No. 3/1, Old Post Office Road, Coimbatore-18.
- 21 Kumaran Book Depot, Booksellers, Erode-1.
- 22 Vela Book Company, No. A, Annaji Rao Street, Erode-1.
- 23 Radhamani Stores, 6-A, Raja Street, Coimbatore-1.
- 24 Ajantha Book Centre, Salem-1.
- 25 Sri Vidya, 63, Tennure High Road, Tiruchy-2.
- 26 Sri Ramavilas Book Shop, 90, Amman Sannathi, Madurai-1.

IN OTHER STATES.

- 1 Jain Book Agency, New Delhi-1.
- 2 International Book House, Trivandrum.
- 3 The Book Syndicate, Hyderabad-1.
- 4 Labour Law Publications, Hyderabad.
- 5 Puthaghalayam, Pondicherry.
- 6 Prabu Book Service, Gurgaon, Haryana.
- 7 K. P. Bagchi & Company, 286, B. B. Ganguli Street, Calcutta-17.

